127 ISSN 0772-6384
43e jaargang - 3

Ten Mandere

Heemkundige periodiek voor Izegem, Emelgem en Kachtem

25 JAAR KONINKLIJKE HARMONIE CONGREGATIE

WIJK DE MOL

MACHINES BOUCHERIE

Machines Boucherie nv
Plast-o-Form nv
Stuivenbergstraat 106
8870 Izegem
Tel. (051) 31 21 41 - Fax (051) 30 54 46

Drukkerij
STROBBE

opgericht in de 19e eeuw
uitgebouwd in de 20e eeuw
klaar voor de 21ste eeuw

tm TEN MANDERE
heemkundige periodiek voor izegem en omgeving

BESTUUR:
Voorzitter:
Dr. JEAN-MARIE LERMYTE
Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem
tel./fax. 051/30 39 99

Ondervoorzitter:
ANTOON VANDROMME
Blauwhuisstraat 52, 8870 Izegem
tel. 051/30 31 35

Secretaris: ROBERT LEROY
Boomforeeststraat 49, 8870 Izegem
tel. 051/30 10 56

Ere-Penningmeester: ALBERIC DEPREZ
Roeselaarsestraat 6 bus 1, 8870 Izegem
tel. 051/30 28 48

Penningmeester: ANDRE MISTIAEN
Hondekensmolenstr. 24, 8870 Izegem
tel. 051/30 36 69

Archivaris: ANDRE DEMEURISSE
Baronielaan 33, 8870 Izegem
tel. 051/30 46 58

Hoofdredacteur en webmaster:
BART BLOMME
Europastraat 13, 8770 Ingelmunster
tel./fax. 051/30 03 67
bart.blomme@wanadoo.be

Leden:
FREDDY SEYNAEVE
Elegastlaan 14, 8870 Izegem
tel. 051/30 58 31

RAF VANDENBERGHE
Meensesteenweg 77, 8870 Izegem
tel. 051/30 46 23

HENDRIK WILLAERT
Krommekeerstraat 5, 8755 Ruiselede
tel. 051/68 82 45

BERTRAND NOLF
Zevekotestraat 27, 8770 Izegem
tel. 051/30 74 30

ANDRE BOURGEOIS
Sint-Tillostraat 9, 8870 Izegem
tel. 051/30 19 06

ANTOINE MALLISSE
Meensestraat 149, 8870 Izegem
tel. 051/30 51 53

REDACTIE:
Bart Blomme
Jean-Marie Lermyte
Antoon Vandromme
Raf Vandenberghe

e-mail: Tenmandere@hotmail.com
URL: www.tenmandere.tk

FREDDY SEYNAEVE m.m.v. ERIC THIBAU, **Kroniek van de laatste 25 jaar Koninklijke Harmonie van de Congregatie naar aanleiding van haar 150-jarig bestaan** 3
JEAN-MARIE LERMYTE, **De wijk De Mol** 36
BART BLOMME, **Ten Mandere-nieuws** 55

Werkten mee aan dit nummer:
Eric Thibau, Rozenlaan 75, 8870 Izegem
Freddy Seynaeve, Elegastlaan 14, 8870 Izegem
Jean-Marie Lermyte, Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem
Bart Blomme, Europastraat 13, 8770 Ingelmunster

Verantwoordelijke uitgever: Jean-Marie LERMYTE, Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem.
Elke auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn bijdrage en ontvangt 15 overdrukken.
Voor gehele en gedeeltelijke overname is de voorafgaandelijke toestemming van de heemkundige kring en de auteur vereist.
Bankrekeningnummer : 472-4353811-45.
Wie het lidmaatschap betaalt ontvangt 3 nummers.

ALG. NUMMER **127**, 43te JG. NR. 3 (december 2003)

LIJST ERELEDEN 2003

de lijst werd op 18/08/2003 afgesloten

In Izegem :

Allewaert, Luc, Nieuwstraat 27 bus 2
Allossery, Luc, Roeselaarsestraat 327
Artekom, Roeselaarsestraat 594
Basisschool, H.-Familie, Leenstraat 10
Basisschool, St.-Pieter, Prinsessestraat 15
Berlamont, Paul, Kasteelstraat 38
Billiouw, Carlos, Vuurkruiserslaan 2
Bogaert, Jan, O.-L.-Vrouwestraat 20
Boucherie, N.V., Stuivenbergstraat 106
Boucherie, Christiane, Abelestraat 61
Bourgeois, André, Sint-Tillostraat 9
Bral-Dejonghe, Rudi, Ardooisestraat 62
Bruyneel, Roger, Ingelmunsterstraat 57
Carette, Adhémar, Sint-Jorisstraat 59
Christiaens, Roselin, Grote Markt 17
Claeys, Jozef, Manegemstraat 39
Compernolle-Devlieghere, Etienne, Heibrugstraat 17
Cornillie, Ann, Kruisstraat 4
D'Artois, Johan, Hondekensmolenstraat 12
Debosschere, Jean-Pierre, Reperstraat 65
Deceuninck, Flor, Baronielaan 26
Declercq-Horré, Marcel, Mentenhoekstraat 32
Decoene, Jozef, E.H., Kerkplein 13
Decoene, Pierre, Kortrijksestraat 319
Defauw-Verhoestraete, L., Gentseheerweg 92
Deforce, Marie-Claire, Nederweg 55
De Forche, Christiaan, Nieuwstraat 27 bus 7
Degezelle, Lucien, Nieuwstraat 4
Delaere, apoth., B. vanden Bogaerdelaan 35
Demey, Johny, Kortrijksestraat 321
Demoen, Daniël, Sint-Crispijnstraat 26
De Poot, Paul, Lindestraat 27
Derieuw, Guido, Wantje Pietersstraat 44
Derluyn, Jan, Meensesteenweg 83
Derolez, Jacques, Bellevuestraat 45
De Smedt, Dirk, Boomforeeststraat 3
De Vlieghere, Luc, Melkmarktstraat 3
Devoldere, Gaspard, Sint-Tillostraat 7 bus 7
Dewitte, Bart, Reperstraat 53
Dewitte, Erik, Lendeleedsestraat 42
Drukhuis Raphaello, Lendleedsestraat 115
Dubaere, Ludwig, E.H., Ter Beursplein 1
Duhamel, Frank, Merelstraat 4
Dumoulin, Christiaan, Kerelstraat 4
Dupont, Jim, B. de Pélichystraat 34
Dupont, Johan, Lendeleedsestraat 20
Duyck, André, Sint-Jorisstraat 55
Duyvejonck, Paul, Pieter Baesstraat 23
Eeckhout, André, Baron de Pélichystraat 4
Eeckhout, Gabriël, H.-Hartstraat 7 bus 5
Eeckhout, Geert, Baronielaan 2
Flamez, José, Bosbeekstraat 3
Gits, Jan, Kasteelstraat 21
Guillemyn, Antoon, Meensesteenweg, 88
Gyselinck, Wouter, Baronielaan 56
Handsaeme, Roland, Gentseheerweg 82
Herman, Raphaël, Stijn Streuvelsstraat 26
Himpe, Kurt, Baronstraat 4
Hotel-restaurant Royal, Stationsstraat 3
Houthoofd-Feys, Antoon, Steenovenstraat 4
KBC-bank, Marktstraat 22
Kemp, autobedrijf, Rijksweg 4
Kemp, Marc, Gentseheerweg 45
Kints, Jean-Pierre, St.-Crispijnstraat 50
Laga, Stefaan, Gentseheerweg 44
Lannoo, Luc, Vlietmanstraat 2
Lecluyse, Eddy, Abelestraat 25
Loontjens, Alfons, Nieuwstraat 22
Madou, Chris, Kokelarestraat 89
Maertens, Erik, Kerelsstraat 13
Maertens, Raf, Lendeleedsestraat 12/1
Maes, Bernard, Gentseheerweg 102
Malfait, Luc, Schoolstraat 32
Marannes, Valere, Ingelmunstersestraat 70
Mattan, Erik, Henri Dunantstraat 45
Naessens, Maurice, Ingelmunstersestr. 50
Nieuw Technisch Instituut, Italianenlaan 30
Nollet-Vanneste, Tony, Kardinaal Cardijnlaan 1
Parochie H.Hart, Roeselaarsestraat 53
Rommel, Bart, Baronielaan 52
Rosseel, Luc, Roeselaarsestraat 95
Sagon, Luc, Gentsestraat 19
Sagon-Vanden Avenne, Fernand Gentsestraat 17
Seynaeve, Jozef, Burg.V.d. Bogaerdelaan 93
Seynaeve, Paul, Meensesteenweg 191
Spriet, Aurel, Nieuwstraat 20
Spriet, Leon, Kortrijksestraat 86
Spriet, Noël, Sint-Antoniusstraat 17
Spriet, Christophe, Rumbeeksestraat 47
Strobbe, Firma, Kasteelstraat 1
Strobbe, Michaël, Groenstraat 5
Strobbe-Cardoen, Dirk, Gentseheerweg 98
Strobbe-Hochepied, Marc, Wallemotestraat 77
Strobbe-Staessens, Luc, Vredestraat 1
Strobbe-Vanlauwe, Johan, Sint-Jorisstraat 37
Taeymans, Wilfried, Pieter Baesstraat 11

KRONIEK VAN DE LAATSTE 25 JAAR KONINKLIJKE HARMONIE VAN DE CONGREGATIE NAAR AANLEIDING VAN HAAR 150-JARIG BESTAAN.

Freddy Seynaeve m.m.v. Eric Thibau

Inleiding

Met dit nummer 127 van Ten Mandere hebben we niet de bedoeling de grote geschiedenis te schrijven, dan wel om jaar na jaar een overzicht te geven van de belangrijkste gebeurtenissen en activiteiten van de Koninklijke Harmonie van de Congregatie.
Wij houden het bij de laatste 25 jaar, zijnde de periode 1979-2003. Dit sluit dan aan bij het nummer 52 (XVIIIe jrg.-nr.3) van deze TM-periodiek, een *"Gedenkboek 125 jaar Koninklijke Harmonie der Congregatie Izegem"*, integraal gewijd aan de geschiedenis van de harmonie tijdens de periode 1853 –1978.
Graag refereren we nog naar een eertijds verschenen werk, gedrukt op de persen van Drukkerij Strobbe, Izegem: *"Eeuwfeest van de Koninklijke Harmonie der Jongelingen Congregatie Izegem 1853-1953"*. De samenstelling van dit merkwaardig gedenkboek naar aanleiding van 100 jaar Congregatie werd toevertrouwd aan de toenmalige onderpastoor Joris Leuridan.

Korte historiek 1853-1978

Gegroeid uit de symfonie die de "Choorzangers van Maria" begeleidde, wordt de harmonie opgericht in 1853. In 1881 telt de vereniging reeds 30 muzikanten en krijgt de harmonie haar eerste vlag. Tussen 1900 en 1912 zijn er al 80 geüniformeerde muzikanten.
In 1927 krijgt de harmonie het predikaat " Koninklijk" en in 1935 wordt Georges Verdonck de eerste professioneel opgeleide dirigent. Tal van radioconcerten op de NIR, de voorganger van de VRT, bewijzen het hoogstaand peil van de harmonie.
Onder impuls van het triumviraat Fernand Sagon, Joris Leuridan en Pieter Tanghe wordt er in 1953 een grandioos eeuwfeest opgezet: er komt een nieuwe vlag, een artistiek gedenkboek, een historische tentoonstelling en een driedaags muziekfestival.
In september 1954 reist de harmonie naar het wereldcongres van Mariacongregaties in Rome. Ze concerteert er in de St.-Pietersbasiliek in aanwezigheid van Z.H. Paus Pius XII.
In 1956 wordt de harmonie opgenomen in de ereafdeling van de provincie West-Vlaanderen. In 1964 neemt

Frans Soete de dirigeerstok over en in 1973 promoveert de harmonie naar de pas opgerichte superieure afdeling. Naar aanleiding van het 125-jarig bestaan in 1978 is er een TV-mis, een speciale poststempel, een bijgewerkt gedenkboek (TM., nr.52) en...de toelating van de eerste vrouwelijke muzikanten.

1979

Er liggen 125 jaar geschiedenis achter de rug: het is mooi geweest en tijdens het jubileumjaar 1978 werd herhaaldelijk in dankbaarheid achterom gekeken naar al het schoons dat in deze periode werd verwezenlijkt. "Hoog de harten." Met deze woorden werd door directeur Joris Leuridan de brochure ingeleid die werd uitgegeven naar aanleiding van het 100-jarig bestaan van de harmonie. Voorzitter Fernand Sagon refereert in zijn inleiding voor het "Gedenkboek 1853-1978" (TM, nr.52) naar deze woorden. Wij citeren: " Hoog de harten. Het zijn woorden van GELOOF in de bestendigheid van onze Harmonie. Het zijn ook woorden van HOOP in de toekomst die verzekerd wordt door de vele jongeren die onze rangen steeds komen vervoegen. Tenslotte zijn het voornamelijk woorden van LIEFDE, van vriendschap onder elkaar."
In zijn eerste brief van 7 januari naar de muzikanten toe, schreef voorzitter Sagon: *"Dit jaar hebben we ons VERPLICHT PROVINCIAAL TORNOOI voor korpsen van Superieure Afdeling. Het is ons aller plicht daar op zondag 6 mei tegenwoordig te zijn. ...Gezien we optreden met eigen muzikanten is uw aanwezigheid een noodzakelijkheid....U zult er zijn op 6 mei en we zullen samen onze vriendschap bestendigen door ons in Superieure te handhaven."*
Helaas! Na een zorgvuldige voorbereiding, voorbeeldige repetities en een geslaagd Lenteconcert op 25 maart, volgde het tornooi op 6 mei te Kortrijk in de Koninklijke Stadsschouwburg. Met plichtwerk "Life" van A.Waignein en keuzestukken "Three fragments for Band" van Kuwahara en "Choreografische Fantasie" van Poot, ging de harmonie onder leiding van Frans Soete zijn kansen. Inderdaad, helaas. Het verdict van de jury kwam hard over: niet bevestigd in Superieure en terug naar Ereafdeling.
Na een prima Winterconcert (!) op 11 november in Zaal Tijl, nam de Harmonie bij wijze van graadmeter op 2 december deel aan het Nationaal Tornooi te Antwerpen. Het werd een Gouden Medaille. Deze hoogstaande wedstrijd was voor de Congregatieharmonie uitgegroeid tot een driejaarlijks weerkerende inspanning die steeds in stijgende lijn werd gewaardeerd. Zo behaalde de Harmonie in 1970 brons, in 1973 zilver, in 1976 goud en nu was er de bevestiging: in 1979 opnieuw goud.

1980

In het jaar dat Stad Izegem zijn zogezegd 900-jarig bestaan vierde, stond ook de Harmonie voor een nieuwe uitdaging: de Harmonie wou zijn vorig jaar verloren plaats in Superieure Afdeling opnieuw heroveren.
Nog voor het tornooi moest de vereniging echter afscheid nemen van zijn directeur, E.H.Edgard Vergote. Hij was acht jaar directeur van de Harmonie en de waardering die eenieder voor hem had vertaalde zich onder andere in het feit dat twee volle bussen hem begeleidden naar zijn nieuwe opdracht als pastoor op de O.-L.-V.-parochie te Roeselare.
Er diende gewacht tot 18 september om een nieuwe directeur in het bestuur op te nemen: E.H. Jozef Jacob. 27 april moest een hoogdag worden. Op die dag werd opnieuw deelgenomen aan het Provinciaal Tornooi, ditmaal te Harelbeke. En wat door nogal wat ingewijden verwacht werd, geschiedde: de Congregatieharmonie verkreeg opnieuw zijn promotie naar Superieure Afdeling.
Op het Nationaal Kampioenschap Fedekam op zondag 11 mei tekende de Harmonie ook voor present. In het Boudewijnpark te Brugge werd de Gouden Medaille behaald.
Stad Izegem hield op zondag 21 september zijn alom geprezen Herfstmuziekfestival, en dit voor de 20ste keer. De Congregatieharmonie verzorgde het muzikaal gedeelte van de eucharistieviering, voorgegaan door bisschop De Smedt, in de St.-Tillokerk. Samen met het Sint-Gregoriuskoor werd de Missa Sancta Bernadette, van wijlen Daniël Clement, uitgevoerd. Een maand later vertrok het gehele Congregatiegezelschap naar Kortrijk om daar in de studio's van BRT2 een opname te laten registreren naar aanleiding van de promotie naar superieure afdeling.
Naar het einde van het jaar toe, 22 december, was de Congregatie in zware rouw. Op die dag overleed Joseph Lagae (°02.01.1924), een der trouwste leden die de harmonie ooit kende. Hij was lid van de vereniging sinds 1934 en vanaf 1950 ook bestuurslid. Als sterke muzikant gaf hij heel wat jongeren bij hem thuis de eerste stappen naar trompet spelen toe. Joseph zelf oefende elke dag en niemand kende dan ook zijn partituur beter als Joseph. Stipt en gedienstig als niet één, verloor de harmonie een allerbeste muzikant en vriend van eenieder. Als de voorzitter de leden van de harmonie op de hoogte bracht van dit overlijden, gebruikte hij de woorden van Frederik van Eeden: "Het is een schoon ding, een goed mens te zijn."
In "Crescendo" (14de jrg.-1981), tijdschrift van de Harmonie, schreef René Deblauwe een beklijvend in memoriam. *"En dit typeert helemaal de mens Joseph. De man van de dagelijkse plicht: thuis, in zijn werkmidden, in ons muziek. Nooit luidruchtig, eerder teruggetrokken, alleszins nooit van 'kijk naar mij'.*

Met een deel van zijn prestaties zouden anderen al aan het kraaien zijn gegaan. Hij niet: rustig genietend van zijn pijp kon hij aandachtig zitten luisteren naar de uiteenzettingen van de medeleden. Hij had steeds een eigen visie, maar anderen mochten rustig voor gaan."

1981

Na de Algemene Vergadering van 18 januari 1981, verplichtend, ging alle aandacht naar een eerste activiteit medio februari. Het bestuur was immers ingegaan op een uitnodiging van het "Ensemble Kreato Halle" om aldaar een concert te geven in het ontmoetingscentrum 'De Bres'.Het eerste gedeelte was voor de Congregatie o.l.v. Frans Soete; deel twee was voor Ensemble Kreato o.l.v. Pierre Dierickx. Het was dan ook vol vreugde dat nationaal Fedekam-proost E.H. Leuridan in zijn slotwoord dankte voor dit unieke initiatief van samenwerking tussen verschillende verenigingen.

Op zaterdag 14 november gaf de Congregatieharmonie zijn "winterconcert" en het Ensemble Kreato was dan op zijn beurt te gast in Izegem. Wegens het feit dat dirigent Frans Soete heel onverwacht in het ziekenhuis werd opgenomen, werd zijn taak opgenomen door hulpdirigent Eric Baert. Als oud-leerling van wijlen Georges Verdonck, behaalde Eric Baert met brio de regeringsmedaille aan de Stedelijke Muziekacademie. Als soloklarinettist was hij sedert 1946 al verbonden aan de harmonie. Naast zijn taak als hulpdirigent bij de congregatie was hij ook dirigent van de gemeentelijke harmonie van Staden en tevens koorleider van het parochiale koor van de H. Familie, Bosmolens, Izegem.

Op 22 november was er Ceciliafeest. Na een muzikale wandeling door de straten van de wijken Bosmolens en Negenhoek, ging de vereniging aanzitten voor een feestmaaltijd in zaal 'Nele'. In de marge van het feest bleven de gedachten van de Harmonie naar dirigent Frans Soete niet ver weg; getuige hiervan een schrijven van muzikant Raymond Cappelle. In zijn brief lazen we: *"Het bericht van uw hartinfarct sloeg bij ons in als een bom. Hopelijk gaat het elke dag beter, crescendo, tot driedubbele forte."*

1982

In het allereerste schrijven, nieuwjaarsdag 1982, vanuit het bestuur naar de leden muzikanten en trommelaars toe, gaf secretaris André Mistiaen al een overzicht van wat voor 1982 al geagendeerd staat. Het leek een klassiek aandoende agenda met Algemene Vergadering begin januari, Carnavalbal, Lente- en Winterconcert en Ceciliafeest. Niets liet vermoeden dat 1982 een jaar zou worden van zware rouw en ingrijpende wijzigingen aan het hoofd van het korps.

Immers, op 23 januari overleed Jozef Behaeghe, bestuurslid van de harmonie en eredirecteur van de lagere afdeling van het Sint-Jozefscollege. Twee weken later lag opnieuw een overlijdensbericht in de brievenbus: dirigent Frans Soete was op woensdag-avond 10 februari onverwacht overleden in zijn woning te Roeselare, amper 42 jaar oud. Frans Soete was welis-waar herstellend van een zwaar hartinfarct, hem overkomen in september 1981, maar medio januari kwam hij vol goeie moed luisteren naar zijn vrienden-muzikanten op de repetitie van de Congregatie-harmonie. Hij bedankte iedereen die hem bezocht had tijdens zijn ziekte en herstelperiode, en dat hadden ze bijna allemaal gedaan. Hij hoopte dan ook zo spoedig mogelijk terug te keren. Woensdagavond 10 februari werd een hartstilstand hem fataal: een vriend ging heen. Voorzitter Sagon schreef in 'Crescendo' een In Memoriam. *"Frans was een stil, ietwat geheimzinnig mens. Velen onder ons zullen zich nog de Romereis herinneren van 1954. Frans reisde mee met vader en*

Op het lenteconcert 1982 wordt hulde gebracht aan Frans Soete
(verzameling ATM)

Eric Baert leidt de Harmonie op het Lenteconcert van 1982 (verzameling ATM)

moeder Soete, als jong tamboer van 13 jaar oud. Een kleine stille jongen. Maar achter zijn donkere brilleglazen, namen zijn fonkelende ogen alles op, in alle stilte. En hij bleef altijd diezelfde stille jongen, ook bijna dertig jaar later....Op 24 maart 1964, nauwelijks 24 jaar oud, werd Frans dirigent van de Harmonie van de Congregatie, in opvolging van Georges Verdonck, voor wie hij een grote bewondering had. Het was ten andere Georges Verdonck die Frans voorgesteld had als zijn opvolger....Het heengaan van Frans betekent niet enkel het verlies van een dirigent, van een vriend, maar een stukje van onszelf."

Ten gevolge van dit zwaar verlies ging het Lenteconcert niet door op 14 maart, zoals reeds geprogrammeerd stond, maar wel één maand later, op 18 april. En op de vooravond van dit concert werd Frans Soete piëteitsvol herdacht tijdens een eucharistieviering in de decanale St.-Tillokerk, geconcelebreerd door toenmalig directeur Jozef Jacob, samen met zijn beide voorgangers, de Eerwaarde Heren Daniël Outtier en Edgard Vergote.

De Harmonie, onder leiding van Eric Baert, gaf zijn Lenteconcert in Zaal Tijl. Op het programma stond o.a. "Aase's Dood" uit de Peer Gynt-suite van Edward Grieg, een stuk opgedragen aan de overleden dirigent Frans Soete.

Op 1 mei nodigden voorzitter, ondervoorzitter en directeur het gehele Congregatiegezelschap uit voor een verrassingsuitstap. Op het sterk gewaardeerd programma stonden bezoeken aan het stadhuis van Oudenaarde, het bedevaartsoord te Kerzelare, halte bij de Bostmolen, Zwalmmolen en IJzerkotmolen, voettocht langs heerlijke boerenbaantjes, eucharistieviering in het kerkje van Sint-Maria-Latem; daarna - were te voete- naar het Hof van Nederzwalm voor *"een vet avondmaal met boerepensen gebakken in ossevet, suikertriepen, hoofflakke, koekestutten, vette derms, zoetekoeke en paterkesbier van 't vat; als dessert een iestuutje...smakelijk."*

Op vraag van de Schuttersgilde St.-Barbara werd aan een bijzonder trouw muzikant hulde gebracht: André Vandommele was 50 jaar lid van de vereniging der karabijnschutters. De gevierde werd door de harmonie naar het Stadhuis begeleid voor een traktaat; André verdiende die begeleiding wel.

Enige tijd later lazen we in de plaatselijke pers (juni): ***"Incroyable mais...vrai !"*** Een Franstalige titel in een regionale Vlaamse krant deed toch even en terecht de wenkbrauwen fronsen. Maar daarachter zat een heel speciale reden. Het was een bijzonder verrassend nieuws dat de dirigeerstok van de Harmonie in handen kwam van André Waignein. Op zichzelf leek dit inderdaad ongelooflijk, maar toch was dit waar. Na de ziekte en het overlijden van Frans Soete was de harmonie in de goeie handen van Eric Baert. Nu de kans zich voordeed om een man van dit formaat binnen te halen, aarzelde Eric Baert zelf geen ogenblik om zijn ad-interim-dirigeerstok door te geven. André Waignein kende de harmonie van de Congregatie al geruime tijd. In 1977 immers componeerde hij, op basis van een gedicht, het werk "Life", dat hij in het bijzonder opdroeg aan wijlen Frans Soete en zijn muzikanten. Het werd dan ook in concert en in aanwezigheid van Waignein zelf in première door de Congregatieharmonie gebracht. Via een persoonlijke vriendschapsrelatie met secretaris André Mistiaen kwam André Waignein bij de Congregatie terecht. André Waignein is van Waalse afkomst, woont in de nabijheid van Doornik, maar wist zich uitstekend in het Nederlands uit te drukken. Een superieure man voor een superieure harmonie.

Voor de gehele vereniging moest deze aanstelling een nieuwe stap betekenen naar een soort revival van inzet

Incroyable, mais vrai....André Waignein wordt dirigent van de Harmonie van de Congregatie (verzameling privébezit)

en streven naar een hoger niveau. Enkele dagen voordien immers hield de voorzitter Sagon een speciale bestuursvergadering. Hij opende met een opmerkelijke mededeling waaruit een zeker ongenoegen over het recente verleden bleek, maar eveneens ook hoop op een betere toekomst. De voorzitter gaf op 14 juni volgende mededeling: *" Sinds enkele tijd ondervinden wij allen een zekere verflauwing in de geest en de werking van onze harmonie. Dit verschijnsel deed zich reeds voor toen Frans Soete nog dirigent was. Wij voelen dit des te meer daar de harmonie van de Congregatie geen politieke, syndicale of zuiver stedelijke muziekvereniging is. De bloei van onze harmonie had immers altijd als basis de samenhorigheid tussen de leden, gebaseerd op christelijke waarden. Ons falen tijdens het provinciaal tornooi 1979 was reeds een symptoom van deze malaise. De thans heersende geest van onverschilligheid en gebrek aan zelftucht dreigt,meer dan je denkt, het bestaan van onze maatschappij aan te tasten. Als een van de maatregelen, meende het dagelijks bestuur, na ruggespraak met onze hulpdirigent Eric Baert, de opvolging van Frans Soete te moeten toevertrouwen aan iemand die borg staat én voor het muzikale peil, én voor de noodzakelijke gezonde tucht. Eén naam werd dienaangaande vooropgesteld. De secretaris en ikzelf namen contact op met deze persoon. Zijn eerste reactie was er een van verbazing omtrent dit verzoek. De vriendschap met onze secretaris en de uiteenzetting die we gaven, bewerkten een totale ommekeer in zijn gedachtegang. Zijn oorspronkelijke idee om nog enkel met beroepsmuzikanten op te treden, wilde hij herzien, onder volgende voorwaarden: 1.hij verlangt het akkoord en de medewerking van alle muzikanten; 2. hij wenst de maatschappij te leiden niet enkel op gebied van concerten, maar eveneens bij andere optredens, zoals uitstappen,enz. 3.hij wil een persoonlijke stempel drukken op de muzikale prestaties en liet verstaan dat hij zijn faam op muzikaal gebied niet ten grabbel zal gooien aan muzikanten die niet mee willen werken. André Waignein had eraan toegevoegd dat hij al door vele andere maatschappijen werd aangezocht voor een dirigentenopdracht, maar telkens had geweigerd. Plots werd hij als Waal aangetrokken door een Vlaams korps ! Hij meende met Vlamingen iets te kunnen bereiken..."*

Op dinsdag 29 juni nam André Waignein voor de eerste keer contact met de vereniging.

En dan kwam 11 november, klassiek geworden datum voor de Congregatie om zijn jaarlijks "Winterconcert" (wordt later "Herfstconcert" genoemd) aan te bieden aan leden, ereleden en sympathisanten. Deze keer vielen twee primeurs te noteren. Voor de eerste keer week het Bestuur met zijn concert uit naar het Stedelijk Auditorium. Van oudsher werd geconcerteerd in het eigen specifieke midden, onder de toren van de Sint-Tillokerk, in Zaal Tijl, voorheen tevens cinemazaal. Enerzijds het korps en anderzijds het aantal toehoorders groeide dusdanig aan, dat podium- en publieksruimte echt te klein werden. Dus, uitwijken naar het Stedelijk Auditorium. De tweede primeur was er een van een geheel ander gehalte. Voor de allereerste keer werd geconcerteerd onder de leiding van Andre Waignein. De verwachtingen waren uiteraard strak gespannen. Op de uitnodiging kon je lezen: *"Als aanloop naar ons 130-jarig bestaan (1853-1983) zullen onze muzikanten, onder de kundige leiding van onze nieuwe dirigent André Waignein, pogen u een verzorgd concert aan te bieden. Uw talrijke aanwezigheid is de beste stimulans voor de spelende leden en de bekroning voor hun ononderbroken inspanning op de talrijk bijgewoonde repetities..."* Het Stedelijk Auditorium kwam zitjes te kort om trouwe concertliefhebbers en nieuwsgierige vrienden van andere korpsen een plaats te geven.

In een heel ontspannen sfeer kon toegeleefd worden naar het Ceciliafeest. Na eucharistieviering voor 'het geestelijk en tijdelijk welzijn' van leden en ereleden, en na een muzikale wandeling door het stadscentrum, werd feestmaaltijd gehouden in Zaal Nele. Zo'n feestmaaltijd op het Ceciliafeest had altijd iets specifiek eigens. Er was natuurlijk de grote Congregatiefamilie met de toch nog daarbij horende intieme gezelligheid. Maar heel typisch waren de tafelredes tussen de gerechten door. En het was gezelligheid troef: directeur Jacob hield zijn maidenspeech, voorzitter Sagon en Fedekam-proost Leuridan deelden eretekens uit, secretaris André Mistiaen had een attentie bij zich voor het dertigjarig voorzitterschap van notaris Sagon, en dirigent André Waignein kreeg het laatste woord. In een verbazend knap Nederlands deed hij uit de doeken hoe het kwam dat hij het dirigentschap bij de Congregatie had aanvaard, en dat werd een hulde aan wijlen Frans Soete.

1983

1983 bood zich rustig aan met klassieke ingrediënten. Het 130ste seizoen van de Congregatieharmonie was ingezet. Een toch wel belangrijke wijziging meldde de voorzitter in zijn vakantiebrief naar de leden toe. De eerstvolgende repetitie zou plaats vinden op vrijdag 29 juli, om 20u.15, en vervolgens iedere vrijdag op

1983 : Groepsfoto bij het Ceciliafeest (verzameling privébezit)

hetzelfde uur. Het dagelijks bestuur had deze beslissing eensgezind en na druk overleg getroffen. Waar voorheen telkens op dinsdagavond werd gerepeteerd, week men nu uit naar vrijdagavond. Het probleem van de plaatsing van de repetities lag vooral bij de studenten. Nogal wat muzikanten konden op dinsdagavond niet aanwezig zijn omwille van studie of werk-omstandigheden. En, zo stelde de voorzitter: *"Het aantal afwezigheden op dinsdagavond zal toenemen. Het gaat daarbij niet op om leden die wel op dinsdagavond kunnen aanwezig zijn te dwingen tot bijkomende repetities om tot goed samenspel te komen. Dit is ook de mening van onze dirigent. Vandaar voortaan repetities op vrijdagavond."*

Om het 130-jarig bestaan een extraatje mee te geven, maakte de vereniging een tweedaagse trip naar Luxemburg (1-2 oktober) waar twee hotels in Echternach werden afgehuurd. 's Avonds werd geconcerteerd in Differdange. Wat voorheen steevast "Winterconcert" werd genoemd, werd nu "Herfstconcert". De datum bleef wel vast op 11 november.

Tijdens het Ceciliafeest werden een aantal verdienstelijke leden gehuldigd. André Corteville, Emiel Deldaele, Emile Huyghe en André Vandommele kregen de Zilveren Medaille Leopold II voor 40 jaar muzikant; André Bourgeois, René Deblauwe en Roger Corteville kregen de Zilveren Medaille Kroonorde voor 50 jaar

Herfstconcert 1983: de Harmonie viert haar 130-jarig bestaan (verzameling privébezit)

muzikant; Jules Vermeersch ontving de Gouden Medaille Leopold II voor minstens 55 jaar dienst. Notaris-voorzitter Sagon ontving de Gouden Medaille Kroonorde voor 35 jaar bestuur. In het jaarverslag noteert secretaris André Mistiaen volgende merkwaardigheid: Hendrik Maes is voor 1983 de trouwste muzikant met 54 aanwezigheden op 54 repetities, en 7 aanwezigheden op 7 activiteiten. Kan iemand beter ?

1984

Op de Algemene Vergadering van begin januari 1984 legde het bestuur aan zijn leden een enquête voor. Deze bevraging had als doel de werking van de vereniging te optimaliseren. Drieënveertig leden brachten hun formulier binnen wat volgens het bestuur beneden de verwachtingen was. Desalniettemin konden nuttige conclusies getrokken worden.
Punt 1: Ceciliafeest. Uit de antwoorden bleek overduidelijk dat de meerderheid opteerde voor een feest op zaterdagavond met een eerder eenvoudige maaltijd. Punt 2: organisatie van activiteiten om wat extra financiële inbreng te verkrijgen. Hierbij scoorde een kaas- en wijnavond het hoogst. Punt 3: lidgelden. De enquête leerde dat er unanimiteit bestond voor het betalen van een jaarlijkse bijdrage door elke muzikant. Punt 4: uniform. Heel wat kostuums vertoonden de tand des tijds en moesten afgevoerd worden. Er was grote consensus voor een eigen aankoop van kostuum; voor de jongeren zou de harmonie bijpassen. Punt 5: instrumenten. Uit de reacties bleek dat een huurgeld kon gevraagd worden; kleine herstellingen en rieten dienen betaald te worden door de gebruiker. Punt 6: uitstappen. Een meerderheid vroeg meer jaarlijkse uitstappen en één familie-uitstap of verrassingsreis. Punt 7: repetities. Een grote meerderheid vroeg om vooral stipter te starten. Punt 8: concerten. De wens werd uitgedrukt om op Lente- en Herfstconcerten vooral ook het jeugdorkest aan bod te laten komen.
En inderdaad. Op het daaropvolgend Lenteconcert traden voor de allereerste keer het jeugdorkest o.l.v. Bernard Buyse en het trommelkorps o.l.v. Stefaan Raes op. In het tijdschrift "Flandria" (juni,1984) lazen we: *"LENTECONCERT CONGREGATIEHARMONIE IZEGEM...EEN MUST! Een geslaagd muzikaal festijn voor fijnproevers, zo kan je in gastronomische termen het lenteconcert van de K.Harmonie Congregatie, op 29-04-1984, in een nokvol muziekauditorium, beknopt samenvatten. Het jeugdig trommelkorps, onder de leiding van Stefaan Raes, opende het concert met een verzorgd en overtuigend 'Tromgenoegen' van B.v.d.Pluyn. Het karakter van deze mars zou nog iets duidelijker omlijnd kunnen worden door wat meer aandacht voor de plaatsing van de pittige accenten. Een nieuwe lente, een nieuw geluid, inspireerde het bestuur van de harmonie tot een nieuw initiatief: een optreden in primeur van zijn jeugdensemble o.l.v. Bernard Buyse. Het jeugdorkest nam een eerder voorzichtige start. 'Hymne à la musique' van Serge Lancen werd rustig uitgezongen om te eindigen in een uitbundig slot. ...Tijdens de creatie van 'Impressions of Izegem' van H. Parmentier, lieten de jeugdige vertolkers alle complexen varen. Het levendig thema van het eerste deel werd fris en grappig op het voorplan gezet en dit in een nauwkeurige ritmiek. Na 'Kastelen in de herfst', een melodische mijmering met enkele niet geprogrammeerde wintertonen, groeide het derde deel uit tot een zwierige en van vitaliteit bruisende finale. Een briljante uitvoering van 'Beatles Collection' getuigde van beheersing en enthousiasme. 'Choral and Rock Out' van T. Huggens sloot dit zeer geslaagd optreden af....Dit homogeen ensemble, rijk aan mogelijkheden, laat voor de toekomst het allerbeste verhopen en de aangenaam verraste luisteraars dankten met een zeer hartelijk applaus.... Na de pauze kwam de Koninklijke Harmonie van de Congregatie in haar ware gedaante op het podium....Met 'South West Courage' zijn we aan een tweede creatie toe. Dit werk van André Waignein zelf werd opgedragen aan de K.Harmonie van de Congregatie. Als componist en als dirigent komt Waignein steeds verrassend overtuigend voor de dag. Creëren van sfeer, ritmische variatie en melodische structuur in zijn werken, getuigen van veelzijdigheid en rijke inspiratie. Op het podium geeft hij blijk van een bijna hypnotiserende présence, een uitzonderlijk ritmische standvastigheid en een grondige detailkennis van de partituur....Ook treffend door de ernst waarmee deze harmonie naar degelijkheid en kwaliteit streeft, waren de keurige inleidingen van Robert Leroy naar gegevens van Bernard Buyse, de verzorgde uitnodigingen, programma's en kledij. De luisteraar wordt verwend, en hoe...!"*
Op 30 juni-1 juli maakte de Harmonie een uitstap naar Fécamp. Met twee volle cars (112 medereizenden) ging het richting Normandië, Frankrijk. Bestuur en muzikanten waren enthousiast ingegaan op een uitnodiging vanuit Fécamp om aldaar deel te nemen aan de jaarlijkse havenfeesten. Na rit en middagmaal werd de harmonie ten stadhuize ontvangen, waarbij een aubade aan Burgemeester en Schepenen werd gebracht. Na een gezamenlijk avondmaal had een

promenadeconcert plaats op de zeedijk. De talrijke aanwezigen in de diverse straten wisten het optreden ten zeerste te waarderen en menigmaal werd geïnformeerd naar de herkomst van die grote groep muzikanten. De volgende ochtend was iedereen stipt op post om, na ontbijt, de Eucharistieviering muzikaal, onder leiding van Eric Baert, te verzorgen in de kathedraal van Fécamp. In aanwezigheid van de hoogste burgerlijke en militaire overheden werd een uiterst verzorgde uitvoering ten beste gegeven. Een staande ovatie vanwege de talrijke aanwezigen was een duidelijk bewijs dat het goed was geweest. Na het middagmaal werd nog een kioskconcert, en nu onder de leiding van André Waignein, gegeven op de zeedijk en dit voor een duizendkoppige menigte. Al hinderde een sterke zeewind de muzikanten, toch werd een hoogstaand concert gegeven.

Op vrijdag 31 augustus en zaterdag 1, zondag 2 september trok het Jeugdensemble (42 leden en o.l.v. Bernard Buyse) voor de tweede maal naar het Duitse Lauterbach alwaar ze goede contacten houden met de plaatselijke Trachtengilde. Naast een drietal concerten verzorgde het ensemble er ook de eucharistieviering. De aanwezigheid van tal van internationale groepen en de Duitse TV toonde het hoogstaand niveau van het feestelijk gebeuren aldaar aan.

November was een vrij drukke maand voor de leden van de Harmonie. Op 3 november gaven ze een concert te Kortemark in samenwerking met de plaatselijke muziekmaatschappij 'Sint-Cecilia'. Op 11 november was er het traditionele Herfstconcert, op zaterdag 17 was er de Ceciliaviering en de dag erop, merkwaardig, stond er een muzikale wandeling door het stadscentrum geprogrammeerd. En op 2 december nam de Harmonie deel aan het Nationaal Muziektornooi te Antwerpen. Het tornooi was voorbehouden voor muziekkorpsen van de hoogste afdeling; het werd dan ook een zware dobber om hoge scores te behalen. In de Antwerpse Singelzaal waren een tevreden dirigent André Waignein en 88 muzikanten uiteraard verheugd toen ze te horen kregen dat het gouden plaket met meer dan 90 procent van de punten binnen was.

De 'nachtridders' houden een nachtelijke pauze: Hans, Els, Johan en Ignace (verzameling privébezit)

In het jaarverslag 1984 van secretaris André Mistiaen konden we nog volgende gegevens lezen. Roger Corteville, Jules Vermeersch en Aimé Missiaen werden eremuzikant. De globale aanwezigheid van muzikanten op de repetities haalde een score van 79,96%

De trouwste muzikant was tijdens 1984 altijd aanwezig, namelijk 52 op 52 repetities en 9 op 9 uitvoeringen; dit werd gerealiseerd door Carla Buyse. En bij dè trommelaars merkten we iets gelijkaardigs: Johan Denys was 48 keer aanwezig op 49 repetities en 8 op 8 keer tijdens uitvoeringen.

1985

1985 moest opnieuw een belangrijk jaar worden met o.a. twee toppers: 28 april, Provinciaal Tornooi voor Superieure Afdeling te Kortrijk, en 5 mei, deelname van het jeugdorkest aan de Internationale Jeugdwedstrijd te Neerpelt.

Sedert de oprichting in 1974 van Superieure Afdeling is de Congregatieharmonie, op één keer na, steeds in die afdeling blijven spelen. Door een tegenslag in 1979 immers, aldus het bestuur, zakte de Harmonie naar Ereafdeling, maar dat werd het jaar erop meteen rechtgezet door een flinke prestatie in Harelbeke. Op 28 april nu, diende de Harmonie zijn status te verdedigen in een tornooi te Kortrijk. Een niet zo eenvoudige opdracht, met een jury die vooraf al had aangekondigd streng te zullen quoteren: een behoud in Superieure kon alleen mits het minimum van 85 % te halen. Minder dan dit vooropgestelde percentage betekende meteen terug naar Ereafdeling. De Provinciale Adviescommissie voor Muziek was immers de mening toegedaan dat men de top diende af te slanken om aldus een grotere spreiding te hebben in de diverse afdelingen. Deze Adviescommissie had voor de harmonieën een overigens uiterst moeilijk plichtwerk geselecteerd, met name "De Beangstigende Voorspelling van Inga Thorsson", een werk van Willy Soenen (° Menen, 1937). Dit werk, gecomponeerd in 1979, evoceert de overtuiging van de bekende Zweedse kernwapenexperte Inga Thorsson dat de huidige wereldpolitiek en de bewapeningswedloop nog voor het jaar 2000 zal uitlopen in een allesvernietigende kernoorlog. De jury liet in zijn verslag weten dat de K.H van de Congregatie een mooie, boeiende

interpretatie had gegeven van het plichtwerk, niettegenstaande enkele kleine tekortkomingen en al te overheersende kopers. Ook voor de twee keuzewerken "Chants Variants" van Elliot del Borgo en "Tulsa" van Don Gilles overheersten positieve opmerkingen. De Harmonie bleef bijgevolg bevestigd in zijn categorie van Superieure Afdeling. In zijn brief van 3 mei aan de leden dankte voorzitter Sagon voor de prachtige uitvoering en het bekomen resultaat, gevolg van de vele inspanningen en volgehouden inzet van muzikanten en dirigent Waignein. *"Nu mogen we echter niet bij de pakken blijven zitten. Ook op het lokale vlak vangen hoge bomen soms veel wind. U begrijpt: we rekenen op alle muzikanten voor ons komend Lenteconcert en voor de stapmarsenwedstrijd in Epinay-sur-Seine"*, zo vervolgde de voorzitter. De Harmonie ging op haar elan door met een druk bijgewoond Lenteconcert. Om ietwat duistere redenen ging de uitstap naar Epinay-sur-Seine, voorzien voor 9 juni, evenwel niet door. De voorzitter had enige tijd voordien een telegram ontvangen waaruit bleek dat de Congregatieharmonie aldaar niet verwacht werd ! Een niet nader verklaarde "vete" (sic) tussen Stad Izegem en Epinay zou hiervan aan de basis gelegen hebben.

Op zondag 5 mei nam het Jeugdensemble deel aan het 33ste Muziekfestival voor de Jeugd te Neerpelt. Dit festival met allure zowel voor koren als voor instrumentale ensembles genoot een internationale weerklank. De Algemene Vergadering van de UNO had 1985 uitgeroepen tot 'Internationaal Jaar van de Jeugd'. Bovendien proclameerde de Raad van Europa het jaar 1985 tot 'Europees Jaar van de Muziek'. De synthese van beide vieringen lag besloten in de benaming van het Neerpeltse festival. Het Jeugdorkest presteerde op het podium van het Neerpeltse Dommelhof bijzonder voorbeeldig, getuige daarvan haar behaalde Eerste Prijs met 84%, en dit onder de leiding van Bernard Buyse. Het wedstrijdverslag van de jury gaf onder andere volgende bemerkingen: *"Korps dat zich keurig en verzorgd presenteert. Het repertorium werd goed samengesteld. Ook de solopartijen zijn goed bezet, met een speciaal compliment voor de nog zeer jeugdige hoboïste. Bij 'Canadian Impressions' was het ritme erg goed verzorgd. Men heeft flink gerepeteerd voor dit stuk.... De jury heeft genoten van het optreden. Er wordt flink gewerkt onder leiding van een deskundig dirigent. Mits telkens opnieuw te studeren en regelmatig de repetities bij te wonen, zullen deze muzikanten in de toekomst tot grote uitvoeringen in staat zijn."*

Op 4 mei trad het Jeugdensemble op in zaal ISO naar aanleiding vat het Nationaal Congres van de hartpatiënten.

Als inleiding op het 25ste Herfstmuziekfestival ging bisschop Vangheluwe op zaterdag 14 september voor in een feestelijke eucharistieviering. Voor deze viering sloegen negen Izegemse koren de handen in mekaar om de Sint-Bernadettemis van Daniël Clement uit te voeren. Dirigent-componist André Waignein schreef voor deze mis een totaal nieuwe muzikale begeleiding, die werd uitgevoerd door jongeren van de vier Izegemse muziekverenigingen.

Eind november werd uitbundig Cecilia gevierd. Het begon al op vrijdagnacht, als de nachtridders hulde gingen brengen bij trouwe leden, ere- of bestuursleden. Een aloude traditie werd aldus in stand gehouden. En al moesten de gevierden midden in de nacht hun warme bed verlaten voor de meestal jeugdige nachtridders, toch werd de muzikale bende graag op een traktaatje binnenshuis vergast. Dat de klok daarbij niet altijd in het oog gehouden werd, moest men er maar bijnemen. Het Ceciliafeest zelf had plaats op 16 november. Na een muzikale rondgang door het stadscentrum en een eucharistieviering met homilie door haar directeur Joris Leuridan, zaten meer dan 200 genodigden aan voor een banket in Zaal Nele. Dit was ook het moment om enkele getrouwen te vereremerken Dit jaar waren aan de beurt: Luc Degrande voor 15 jaar trommelaar, Freddy Verhaeghe voor 15 jaar vaandrig, Bart Bruyneel, Willy Debeyne en André Mistiaen voor 25 jaar muzikant, Emiel Deldaele en Emiel Huyghe voor 50 jaar muzikant, en tenslotte Eric Baert, Eric Thibau en Georges Vandenbroucke voor 25 jaar bestuurslid.. Voorzitter Fernand Sagon ontving bovendien van dirigent André Waignein de directiepartituur van "Three Folk Characters", een eigen compositie, opgedragen aan de voorzitter. Een symbolisch geschenk dat ten zeerste werd gewaardeerd. En de plaatselijke pers had volgende kop klaar:*"E. Deldaele en E. Huyghe maakten samen een eeuw vol muziek!"*

Secretaris Mistiaen maakte op het eind van zijn jaarverslag nog de volgende bedenking. Sabine Canniere, Jef en Pol Verstraete en Johan Denys zijn zowel lid van het trommelkorps, van het jeugdensemble, als van de harmonie. Dat betekende dat Sabine, Johan en Jef samen meer dan 150 keer aanwezig waren in de congregatie op repetities en uitvoeringen, zonder nog te spreken van hun lessen in de muziekschool en van de vele uren oefenen thuis. Van hen kon men duidelijk zeggen: 't is al muziek dat de klok slaat...

1986

1986 moest een eerder rustig jaar worden met steeds

1986: Myriam Couvreur zong "West Side Story" op het herfstconcert (verzameling privébezit)

weerkerende klassieke ingrediënten zoals Lente- en Herfstconcert, een niet onbelangrijke deelname aan de concertwedstrijd in Leest, een drumbandfestival voor het trommelkorps te Asse en een provinciaal jeugdsolistentornooi in Izegem.

In 1986 werd de Harmonie echter geconfronteerd met drie overlijdens binnen zijn vereniging.

Op 6 januari overleed Jules Vermeersch (° Kachtem, 12 november 1910). Jules was eremuzikant, erebestuurslid en erehulpdirigent van de Harmonie. In een In Memoriam (Crescendo, november 1986) schreef René Deblauwe onder meer het volgende: *"Heden telt ons korps een grote schare uitgelezen muzikanten. Velen van hen hebben een uitgelezen post in ons muziek. Nochtans zie ik vaak een lege plaats bij die eersterangsrollen. De gebuur zal dat wel spelen. Met muzikant Jules Vermeersch ging dit niet zo: gedurende 40 jaar en meer was hij er altijd, want hij achtte zich verantwoordelijk voor de groep; de chef rekende op hem en hij was daar, altijd en overal, en hij trok meteen geheel zijn rij mee. Ik zei het al: hij was een voorman!"*

Helemaal onverwacht overleed Luc Corneillie (°Izegem, 16 april 1940) na een werkongeval op 3 juli 1986 te Roeselare. Johny Deklerk schreef in Crescendo: *"Wellicht kende niemand Luc beter als ikzelf. Als neef en tijdsgenoot groeiden we samen op, staken kattenkwaad uit, en ja, leerden samen muziek, liepen samen muziekschool in de Meensestraat aan de kapellekoer van het Sint-Jozefscollege. Luc was ruim 30 jaar lid van onze harmonie, wij speelden samen sax alto en daarna sax tenor. Wij speelden ook samen in de toenmalige kleine compagnie onder leiding van Emiel Huyghe. Wij gedrieën, Mielke, Luc en ikzelf zaten jaren en jaren wekelijks naast elkaar. Wij waren enkel op ons gemak als we er alle drie waren, niet enkel om muzikaal te wedijveren, wel omdat we dikke vrienden waren. Van u, Luc, waren we gewoon dat je als laatste binnenkwam; haastig zoals altijd en met een stevige handdruk aan ons beiden. Soms nu nog denken wij, als de deur van onze repetitiezaal even na 20u.30 opengaat, dat u daar bent; maar nee, dit is voorbij..."*

Verder op het jaar, op 16 augustus, overleed Eugène Corteville (° Izegem, 14 december 1906). Hij was eremuzikant en erebestuurslid.

Op 20 september was de Harmonie te gast in Leest. Daar had de 14de Internationale Concertwedstrijd voor harmonieën en fanfares plaats die behoorden tot de hoogste afdeling van de blaasmuziek. Met twee volle bussen trokken ze ernaar toe. Niet te geloven dat een dorp als Leest dergelijke hoogstaande concertwedstrijden wist te organiseren. Niet minder dan 26 korpsen waren ingeschreven: 9 Nederlandse, 2 Italiaanse en 15 Belgische muziekverenigingen moesten aantreden voor elk twee concertstukken. Onder de leiding van André Waignein voerde de Izegemse Harmonie volgende werken uit: 'Death Valley Suite' van Grofé en 'Alternances' van Waignein zelf. De K.H. van de Congregatie behaalde de Eerste Prijs met felicitaties van de Jury met maar liefst 92%.

Tijdens het Herfstconcert viel er een totaal nieuw geluid te horen. Nadat nogal wat extra stoelen werden bijgezet in het eivolle Stedelijke Muziekauditorium, konden maar liefst 92 uitvoerders aan de slag o.l.v . hun dirigent Waignein. Ook het trommelkorps eiste niet ten onrechte zijn aandacht. Maar meest in het oor (oog?) springend was deze keer evenwel de vocale inbreng van Myriam Couvreur. Het was een luxe voor de harmonie zo'n stem onder haar leden te hebben, en dirigent Waignein had dan ook 'West Side Story' van Bernstein voor Myriam gearrangeerd. De ovatie na haar optreden verplichtte Myriam ertoe om het werk op het einde van het concert nog eens over te doen.

1987

Op 26 april 1987 bood de K.H. van de Congregatie zijn trouwe toehoorders een dubbelconcert aan. Op het programma stond een gastoptreden van "La Société Royale d' Harmonie de Braine-L'Alleud". Deze harmonie werd gesticht in 1808 en is dan ook één van de oudste muziekverenigingen van het land.
Op het Europees Muziekfestival voor de Jeugd te Neerpelt op 3 mei haalde het Jeugdorkest van de Congregatie een tweede prijs. Naast positieve opmerkingen (goed slagwerk, aardige zachte passages, positieve toonvorming) en negatieve opmerkingen (minder goeie stemming, te veel riet bij saxgroep, te ruw forte spel) vormde de jury een algemeen oordeel: korps dat over kwaliteiten beschikt, maar waar meer aandacht moet besteed worden aan articulatie en intonatie.
Op 30 en 31 mei vierde het Noord-Franse Raismes zijn "Festival de Musique". Via dirigent Waignein kwam de Congregatie op het programma en wel voor een avondconcert 'sur le kiosque de la Grand' Place'. En de diensten van het stadhuis van Raismes (Arr. de Valenciennes) voegden er in hun bevestigingsbrief nog aan toe: 'cette prestation sera rémunérée 53.200 FB'.
Op 4 en 5 juli ging de Harmonie opnieuw de Franse toer op. Het werd een tweedaagse in Fécamps. Vroeg in de ochtend ging het richting Etretat, waar, tegen de achtergrond van de prachtige falaises, een middagmaal werd genomen. Daarna bestemming Fécamp, Lycée Guy de Maupassant, waar de kamers werden toegewezen. Na bezoek aan de Bénédictine-abdij en het avondmaal, volgde een avondtrip op de zeedijk. Op de tweede dag werd een plechtige eucharistieviering opgeluisterd, waarna de harmonie de vele genodigden begeleidde naar de abdij. Na het middagmaal werd stoet gevormd op de Place Charles de Gaulle. Na nog enkele marsen op het podium werd de terugrit aangevat.
Ook de drumband trad in competitie. Op 11 oktober nam ze deel aan de West-Vlaamse Kampioenschappen voor Majorettes en Drumbands in 'Ter Groene Poorte' te Brugge. De drumband, o.l.v. Stefaan Raes, en met tamboer-majoor Johan Mestdagh, werd laureaat en kampioen en promoveerde bijgevolg naar 1ste afdeling.
Op het avondfeest van de Ceciliaviering van 21 november in Zaal Nele werden eretekens uitgereikt aan diverse verdienstelijke mensen binnen de vereniging. Staatseretekens waren er voor Gilbert Declerck, Zilveren Medaille in de Kroonorde voor 50 jaar muzikant, en voor Etienne Debrabandere, Zilveren Medaille Leopold II voor 40 jaar muzikant. Enkele muzikanten namen afscheid: Marcel Deblauwe, 64 jaar muzikant, André Vandommele, 47 jaar muzikant en Gilbert Declerk, 50 jaar muzikant. Ook voorzitter Sagon werd gehuldigd want hij stond reeds 40 jaar in een leidinggevende bestuursfunctie, als secretaris sedert 1946 en als voorzitter sedert 17 april 1952. De gehuldigden werden in de bloemen gezet in aanwezigheid van volksvertegenwoordiger André Bourgeois en gedeputeerde Werner Vens.
In "Crescendo, november 1987" schreef een dankbare voorzitter Sagon in zijn 'Woord vooraf': *" Beste vrienden, Op het concert van 11 november 1987 heeft men mij een bloementuil van dankbaarheid overhandigd, namens de leden van de maatschappij. Ik ben u daarvoor zeer erkentelijk, maar ik zou toch aan ieder van u in het bijzonder, iets willen zeggen. De schoonste dankbaarheid die u kunt geven aan een voorzitter is deze die de maatschappij zelf aanbelangt. Een muzikant die een geschenk aanbiedt en nadien, om een futiliteit, meent een optreden niet te moeten meemaken, is geen dankbaar mens. Dankbaarheid is een stuk van zijn tijd geven, zelfs als deze kostelijk schijnt. Dankbaarheid is zich kunnen onderwerpen aan een goed bedoeld gezag, omdat men beseft dat dit gezag nodig is voor de bloei van de maatschappij. Dankbaarheid is niet een verontschuldiging gaan zoeken voor een niet-gemotiveerde afwezigheid. Dankbaarheid is beseffen dat we naast mekaar moeten kunnen leven in vriendschap, niettegenstaande wij allen een ander (en soms moeilijk) karakter hebben. Dankbaarheid is vergeven en vergeten. Dankbaarheid is de mooiste en de zeldzaamste bloem die men kan aanbieden. Wanneer ik dan mijn bloemen aan mijn echtgenote heb geschonken, dan heb ik op dat ogenblik werkelijk gedacht aan alle echtgenoten die hun partner stimuleren in het lidmaatschap van één der mooiste verenigingen van Vlaanderen: de Koninklijke Harmonie van de Congregatie. –Een dankbare voorzitter."*
En het jaar eindigde blijkbaar nog op een unicum in de Izegemse muziekgeschiedenis. De mensen van de pers werden medio december uitgenodigd op een toch wel bijzondere persconferentie. Op zondag 6 december hadden zowel de Stadsfanfaren als de K.H. van de Congregatie deelgenomen aan het 36ste Nationaal Muziektornooi te Antwerpen. Beide korpsen brachten *'Goud'* mee naar huis. Beide voorzitters, de notarissen Fernand Sagon en Alfons Loontjes, zaten samen rond de tafel, en dat was toch wel niet een zo evident fenomeen, om de prestaties toe te lichten. Zo kon men van Alfons Loontjes vernemen dat de Stadsfanfaren vroeger reeds goud behaalden op het Nationaal Tornooi in 1980, zilver in 1976 en brons in... 1895. Daarop

Hoes van de LP gemaakt naar aanleiding van 135 jaar Harmonie van de Congregatie (verzameling ATM)

pakte een alerte voorzitter Sagon uit met de erelijst van de Congregatie op ditzelfde tornooi: goud in 1984, 1979, 1976, zilver in 1970 en brons in 1966... De aanwezigen konden wikken en wegen...

1988

Wie in Izegem over de Harmonie van de Congregatie spreekt, stuit op Fernand Sagon. Zelden is het reilen en zeilen van een vereniging zo sterk met de bezieling van één persoon verbonden geweest. Het motief waarom de notaris van het ene karwei naar het andere binnen de muziekvereniging zoemt, is, zoals hijzelf uitdrukkelijk zegt, de vriendschap. *"Het is de vriendschap onder de leden die de harmonie samenhoudt. We maken geen onderscheid van rang of stand. Bij ons gaat het er echt democratisch aan toe: iedereen mag zijn zegje hebben."*
En precies die vriendschap en samenhorigheid was weer noodzakelijk in het verdere programma van de Harmonie: op 24 april diende de harmonie haar plaats in Superieure Afdeling te verdedigen in Menen, en op tweede Pinksterdag stond een LP-opname geprogrammeerd. Werk aan de winkel dus !
Toen in 1974 de afdeling "Superieure" werd opgericht, werden daar onder meer het "Gildemuziek" uit Roeselare, de harmonie "Congregatie" uit Izegem en de harmonie "De Kunstvrienden" uit Sint-Eloois-Winkel in opgenomen. De K.H. van de Congregatie werd in 1977 verbannen naar ereafdeling, maar slaagde erin één jaar later zich opnieuw te klasseren in de hoogste afdeling. Niet zonder enige vrees werd uitgekeken naar het tornooi in Menen. Met een bezetting van circa 120 spelende leden leidde André Waignein zijn korps met o.a. "Death Valley Suite" van F.Gofré en zijn eigen compositie "Alternances", waarmee hij inspeelt op de gevarieerde mogelijkheden aan klankkleur van de verschillende instrumentengroepen. De muziekmaatschappijen van Roeselare, Sint-Eloois-Winkel en de Izegemse Congregatie bleven uiteindelijk gehandhaafd in Superieure Afdeling. Bij voorzitter Sagon kwam hierbij de volgende bedenking los: *"Het is opmerkelijk dat de muziekkorpsen die geklasseerd zijn in superieure afdeling bijna allemaal in Midden-West-Vlaanderen te vinden zijn. Ik zie daar maar één mogelijke verklaring voor: de aanwezigheid van goed bevolkte muziekacademies."*
Enige dagen later, 6 mei, overleed plotseling een heel trouwe muzikant, René Deblauwe, geboren te Ingelmunster op 7 april 1913. De begrafenis had plaats op 13 mei.
Naar aanleiding van 135 jaar Congregatieharmonie werd een selectief concertprogramma vereeuwigd op langspeelplaat. De opnames gebeurden op tweede Pinksterdag in het Stedelijk Auditorium. De opnames werden professioneel uitgevoerd door Eurosound uit Herveld, Nederland, en de LP werd in dubbele hoes aangeboden. Etienne Canniere maakte een kunstvol hoesontwerp: hij zocht en vond hiervoor zijn inspiratie in het embleem van de giberne, een siertas waarin de muziekpartituren geborgen werden. De teksten waren van de hand van André Mistiaen en Mieke Van Haute, directeur van de Stedelijke Muziekacademie.
Alhoewel de verdienste helemaal bij hemzelf ligt, mocht

André Waignien, André Mistiaen, Fernand Sagon, Willy Soenen (verzameling ATM)

de K.H. van de Congregatie toch even mee gloriëren bij de uitreiking van de Cultuurtrofee 1988 Stad Izegem. De Stedelijke Culturele Raad, onder voorzitterschap van Emiel Bourgeois, overhandigde aan erenotaris Fernand Sagon de Cultuurtrofee 1988. Hij werd daarmee na Jean-Marie Lermyte en het Emelgemse Kerelskoor de derde op rij die deze trofee in handen kreeg: concreet was dit een ets van de hand van de Izegemse Els Vanhauwaert. De voorzitter van de Culturele Raad onderstreepte de uitzonderlijk verdienstelijke inzet van de laureaat voor het Izegemse culturele leven in het algemeen. *"Als intellectueel heb je je niet teruggetrokken, maar ben je naar het Vlaamse volk toegegaan"*, aldus Emiel Bourgeois. En uit de toespraak van schepen Erik Vandewalle mochten we dit onthouden: "*Maar laten wij onze laureaat niet de hemel in prijzen; daar hoort hij trouwens nog niet thuis met zo'n karakter en temperament. De harmonie van de Congregatie, de muziekacademie en de gehele Izegemse gemeenschap willen u hier houden. Wij nemen u nu eenmaal zoals u bent: met de werkkracht en de wijsheid van een bouwer. Een bouwer echter met ook het hart van een rebel. Laten we daarom ophouden u te bewieroken. Het aroma van de wijn is u trouwens meer lief dan de geur van de brandende wierookkorrel.*"

Op de eerste zondag van december had de Nationale Solistenwedstrijd plaats in het Congresgebouw te Luik. Deze "retour à Liège" werd een invasie van Vlamingen. Op de 140 geselecteerde solisten waren er 120 Vlamingen. Ook vijf leden van de Congregatieharmonie waren bij de deelnemers. De 12-jarige Steven Buyse werd nationaal laureaat met 92%, maar ook Bert Seynaeve op klarinet en Wim Timperman op fluit behaalden flinke resultaten met respectievelijk 89,2% en 87,8%.

1989

35 jaar geleden trok de Harmonie van de Congregatie naar Rome. In een rustig 1989-jaar gingen heel wat gesprekken terug naar 1954. In "Crescendo, november 1989" keek secretaris André Mistiaen nog eens terug naar deze onvergetelijke reis.

"Naar aanleiding van het wereldcongres van de Mariacongregaties, werd de harmonie als enige in zijn soort uitgenodigd naar Rome. Het kon werkelijk niet mooier: een Congregatieharmonie die precies 100 jaar bestond op bezoek bij de paus! Dit was allen mogelijk dank zij een reflex van E.H.Leuridan, toen directeur van de harmonie, het wakker bestuur van de harmonie zelf en Pater Paulussen die alles regelde. Een droom werd werkelijkheid. Met 124 reisgezellen (69 muzikanten en 55 medereizenden) werd de treinreis ondernomen. Meester Jozef Behaeghe zorgde voor de nodige documentatie en voorbereiding. Raymond Werbrouck zorgde voor de koffers van de grote instrumenten. Roger Decouttere en Valère Werbrouck pakten alles netjes in en na nogal wat tribulaties met de douane was alles klaar. Zondag 5 september (kermiszondag) was het Izegemse station te klein...".

Het jaar 1989 zelf kende een eerder rustig verloop. Het jeugdensemble werkte een goed gevuld programma af, terwijl de Drumband promoveerde naar afdeling Uitmuntendheid.

Het gebeurde zelden dat een Izegems muziekkorps en een Izegemse stem te horen waren in een Nederlandse radio-uitzending. Eind juli kon men dit evenwel live meemaken op AVRO-Nederland 2. Het gerenommeerd AVRO-programma zond zowel klassieke als moderne muziek uit en werd over geheel Nederland intens beluisterd. Secretaris André Mistiaen had even voordien een telefoontje vanuit Nederland gekregen. Rudy Van Houten van 'Hobby-vitaminen', want zo heette het programma, zat aan de andere kant van de lijn. Die zette uiteen dat hij de jongste plaat van de Congregatieharmonie op de kop had weten te tikken en dat hij deze van steengoede kwaliteit vond. Een fragment eruit zou in de eerstvolgende uitzending aan bod komen en secretaris André Mistiaen diende zich 'stand by' te houden om middenin het programma geïnterviewd te worden. En zo geschiedde...

Enige tijd later kwam de harmonie op de BRT-TV. Op 24 september ging in Tremelo de historische stoet "100 jaar Pater Damiaan" uit. Verantwoordelijke stoetenbouwer Van Russelt wou een 15-tal muziekkorpsen laten opstappen. Via Gabriël Gheysen (St.Eloois-Winkel) engageerde Van Russelt drie West-Vlaamse korpsen: Lendelede, St.-Eloois-Winkel en de Izegemse Congregatieharmonie. Deze Hawaïaans getinte stoet liet de Harmonie niet links liggen, alhoewel ze het meer, zo bleek hier en daar binnenskamers, op concerten begrepen hadden.

Als de Stedelijke Culturele Raad van Izegem medio november een cultuurbeurs inrichtte, was de Congregatieharmonie uiteraard ook aanwezig met zijn stand in Zaal ISO.

Na een onderbreking van twee jaar verscheen opnieuw een 'Crescendo-nummer'. Voorzitter Sagon was er gelukkig om, want, zo schreef hij, *"we hebben nood aan contact, niet enkel op muzikaal vlak, maar voornamelijk op menselijk gebied."* In ditzelfde nummer liet de voorzitter nog een aantal opmerkelijke bedenkingen neerschrijven. Over 'zijn' dirigenten had

hij het als volgt: *" Ten eerste: Georges Verdonck. Hij was een groot muzikant en een zeer aangenaam mens. Hij was echter zeer streng tijdens de repetities (en hij 'smeet' er het meest buiten!) Zijn gestrengheid was echter nadien vlug verdwenen. Hij deed zijn werk zeer goed, alhoewel zijn ambitie er enkel in bestond om zeer goed te doen wat hij reeds deed; dit dus zonder veel vernieuwing. Daarna kwam Frans Soete. Dit was werkelijk een dirigent op onze maat. Hij was een zwijgzaam type maar je kon er tegen spreken. Hij heeft de Congregatie een grote dienst bewezen. En ten derde hebben we André Waignein. Hij is zeker de meest muzikale en schitterendste dirigent die ik gekend heb. Hij had zeer veel ambitie om steeds weer nieuwe dingen te doen. Zijn vele concerten kwamen onze harmonie ten goede."* Over het zwart uniform van de harmonie, zei hij: *"Dit zwarte uniform bestaat sedert onze Romereis, september 1954. De première in Izegem was na de Romereis in een processie. Het is ook financieel een zeer interessant uniform en het is daarnaast ook zeer voornaam, zeker concerterend."* Een gevoelig onderwerp was voor de voorzitter steeds het al dan niet gemengd worden van de harmonie. Hoe hij daar achteraf op terugkeek, verwoordde hij aldus: *"Ik vond het een goede en een slechte beslissing. Het was een goede beslissing in het kader van jeugdensembles. Misschien evolueert de harmonie ook in die zin, dat weet ik niet. Een meisje dat ouder wordt en trouwt, zal eerder geneigd zijn om de harmonie te verlaten. Volgens mij is dit dus op het vlak van de harmonie een goede maar geen ideale beslissing geweest...."*

1990

1990 nam wel een spectaculaire start. In de Algemene Vergadering van 21 januari werd een nieuwe voorzitter aangesteld. André Mistiaen, tot dan toe secretaris, volgde erenotaris Fernand Sagon, die 5 jaar secretaris en 37 jaar voorzitter was, op. André Mistiaen zelf was al 25 jaar penningmeester-secretaris én spelend lid van de harmonie op bastuba. Een dergelijke opvolging was uiteraard geen sinecure! De figuur van notaris Fernand Sagon was zo geankerd in het leven van de Congregatie, dat hij zichzelf eigenlijk erg moeilijk opvolgbaar had gemaakt. Maar zijn opvolger André Mistiaen was eveneens een Congregatieman zoals er nog weinigen waren! André zelf werd als secretaris opgevolgd door

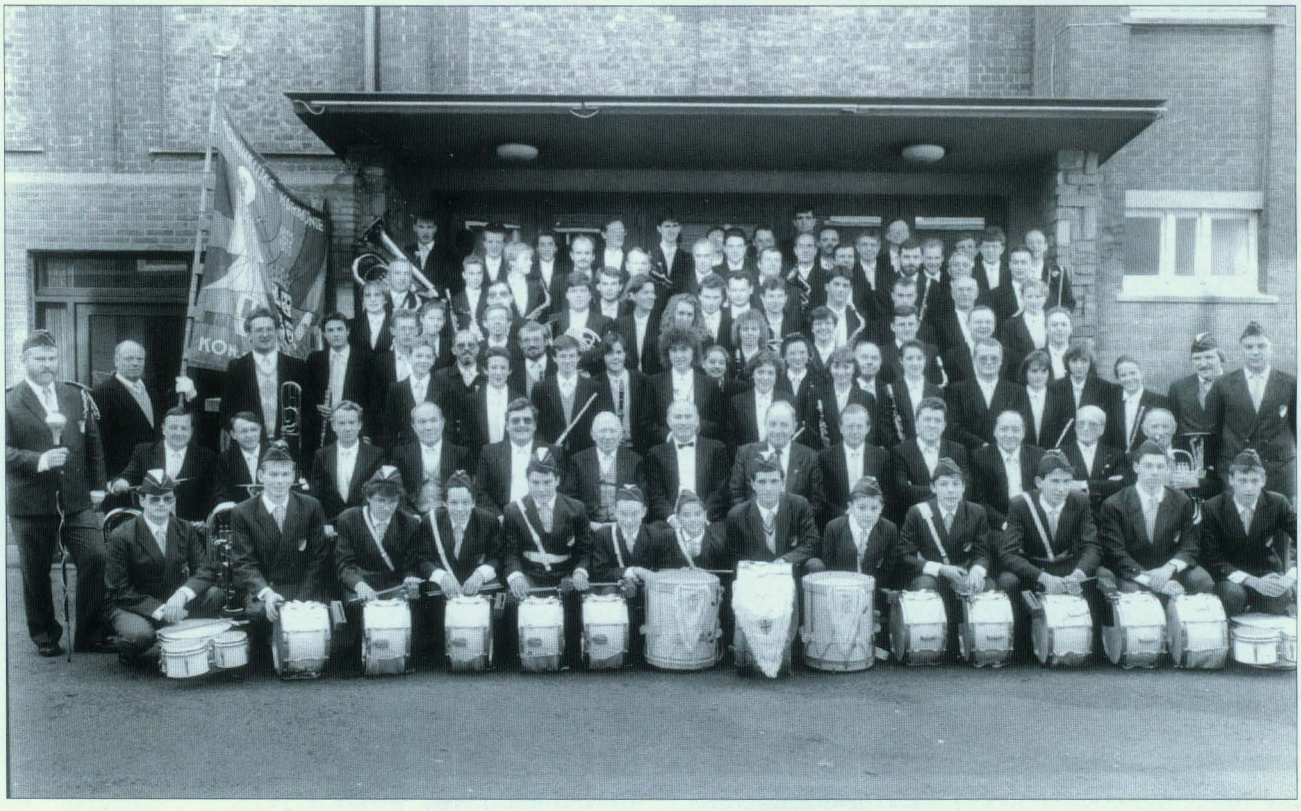

1989: De Congregatieharmonie onder leiding van André Waignein (foto Terma)

Piet Vandenberghe en Fernand Sagon nam de taak van penningmeester op zich. Bij deze gelegenheid werd door Deken Decoene het Kerkelijk Ereteken van Sint-Donatius opgespeld voor meer dan 40 jaar verdienstelijke inzet voor de Sint-Tilloparochie in het algemeen en voor de Harmonie in het bijzonder. De afscheidnemende voorzitter, in 1942 afgestudeerd aan de Gentse Universiteit als doctor in de Rechten en Licentiaat in het Notariaat, had zich altijd ingezet voor het kerkelijke en culturele leven in Izegem, en dus duidelijk niet uitsluitend voor de Harmonie van de Congregatie ! Zijn activiteiten waren veel ruimer. Zo was hij lid van de Kerkfabriek van de Sint-Tilloparochie, beheerder binnen de Inrichtende Macht van de Izegemse Basisscholen, lid van de Bestuurs-commissie van de Stedelijke Muziekacademie, en voorzitter van de Gezinsraad. Bij zijn afscheid als voorzitter vroeg Fernand Sagon nog een uitdrukkelijke vermelding voor een drietal personen: Jean-Pierre Debosschere, ondervoorzitter, voor zijn inzet en begrip in moeilijke omstandigheden; Eric Thibau, de punctuele en zorgzame materiaalmeester die het beheer van instrumenten en partituren voor zich nam, en Etienne Canniere als dirigent van het leerlingenensemble en als man die steeds weer instond voor vele praktische zaken in de Congregatie.

De nieuwe voorzitter André Mistiaen werd geboren op 16 januari 1941. Hij liep zijn lagere en middelbare school in het Sint-Jozefscollege en trok daarna naar de Normaalschool te Torhout. Daar stond men erop dat er op een of andere manier aan muziek gedaan werd, en André werd zo goed als verplicht een instrument aan te leren. Hij kreeg al meteen een tuba in zijn handen gestopt, maar moeder Mistiaen vroeg al gauw te kiezen voor een ander instrument; en dat werd een altsax. In 1957 werd hij lid van het trommelkorps van de "Gele Doos", want zo heette het hoofdgebouw, in Torhout. Intussen leerde hij daar zowel solfège als instrument, en na twee jaar opleiding trad hij daar toe tot de harmonie. In die periode leerde de nieuwe voorzitter André Waignein kennen, die in Torhout piano en orgel volgde bij E.H. Bernolet. Waignein was toen al een uitstekend trompettist en werd onmiddellijk in de harmonie ingelijfd. De jonge Waignein speelde in Torhout niet alleen muziek, maar hij leerde er ook Nederlands en werd hierbij vooral gemotiveerd door André Mistiaen. Maar hoe kwam André dan in de harmonie van de Congregatie terecht ? Dat gebeurde, zoals bij zo velen, eerder toevallig. Op een bepaalde dag vroeg 'boodje' Corteville, stamvader van vele Cortevilles, aan André of hij niet bij de Congregatie wou komen. Zo is André in 1960 in het Congregatiemuziek beland. Aangezien er toen elf altsaxen in het muziek waren, werd hij gedwongen om op tenor te spelen, wat hij deed onder Georges Verdonck, en nadien onder Frans Soete. Na het overlijden van Pieter Tanghe, en nadat Julien Vandenbroucke ondervoorzitter werd, werd André Mistiaen, onderwijzer intussen, in 1964 de nieuwe secretaris van de Congregatie. Met de jaren drukte André duidelijk zijn stempel in het muziekleven van de Congregatie. Zo hield hij al gauw hartstochtelijke pleidooien om vrouwelijke muzikanten in de harmonie op te nemen. Na het slopen van nogal wat obstakels slaagde hij erin in het jeugdensemble de eerste vrouwelijke muzikante te introduceren; en dat werd Els Huysentruyt! Het was duidelijk dat de nieuwe voorzitter met een andere aanpak voor de vereniging zou staan dan zijn voorganger, maar de gedrevenheid om er het beste van te maken was overduidelijk.

De klassieke activiteiten zoals Lenteconcert, aperitiefconcert en Herfstmuziekfestival passeerden, en de Congregatie was in volle voorbereiding naar Herfstconcert en Ceciliaviering toe, toen plots weer een krantenkop verscheen: *"Incroyable, mais vrai..."* Met deze woorden had de voorzitter in juni 1982 de blijde intrede van dirigent André Waignein aangekondigd: een grote naam voor een amateuristisch korps ! Maar in zijn brief van 6 oktober1990 gaf André Waignein zijn ontslag. De melding was verrassend. Iedereen herinnerde zich nog z'n eerste repetitie, waarbij de muzikanten het 'Take the A-train' van Duke Ellington hielpen ontsporen, maar waarbij de nieuwe dirigent tijdig de nodige wissel overtrok om zo verder, acht jaar lang, op het goede spoor te blijven.

Kort na de grandioze uitvoering van de "Sterren-cantate" met diverse Izegemse koren en het orkest van de Gidsen, gaf André Waignein te kennen zijn opdracht op te geven. Men was wel even perplex, op amper één maand van het Herfstconcert en met vooruitzicht op het Provinciaal Tornooi van april '91. Het was, zo schreef men, een donderslag bij heldere hemel: incroyable, mais vrai.... Liefst had men een feestelijk afscheid genomen, liefst had men een afscheidsconcert gegeven samen met de vrienden van Doornik, liefst had men een blijvend geschenk aangeboden; maar van dit alles niets, want André Waignein schreef in zijn ontslagbrief : *"Cher Président, Mon Cher André, Suite à notre entretien de ce vendredi écoulé, je confirme par la présente ma décision de démissionner de mes fonctions de chef de La Congrégation d'Izegem que vous présidez. Je n' énumerai point ici les raisons pour lesquelles je démissionne, toutefois que j'ai actuellement une vie professionnelle très chargée...*

Je suis persuadé qu'une nouvelle figure à la direction de l'harmonie apportera une vie nouvelle,ce que je souhaite ardemment pour cette société qui m'a procuré beaucoup de satisfactions musicales et amicales. Veuillez remercier, en mon nom, les musiciens adultes et jeunes qui m' ont soutenu durant ces quelques années magnifiques passées chez vous. J' en garderai un souvenir inoubliable. André Waignein". Waignein, die aanvankelijk gesteld had niet langer dan 5 jaar dirigent van de harmonie te willen blijven, bleef er uiteindelijk acht jaar.

Het concert van 11 november kwam niet in het gedrang en Bernard Buyse, die al heel wat ervaring had opgedaan met het jeugdensemble, nam de dirigeerstok over. Een zware uitdaging die hij aanvatte op 26 oktober. Intussen werd Wim Belaen op zijn beurt dirigent van het jeugdorkest.

Op het Ceciliafeest werden opnieuw eretekens uitgereikt: aan Fernand Corteville, Luc Geldof, Lucien en Herwig Vandenbroucke voor 25 jaar lid; en eretekens aan Herman Bourgeois, Raymond Cappelle, Johny Deklerk en Willy Deklerk voor 35 jaar lid.

Secretaris Piet Vandenberghe schreef in 'Crescendo 91, nr.1': *"1990 was een turbulent jaar. Verschillende ingrijpende beslissingen hebben de muzikale prestaties wat afgeremd. Maar de hindernissen zijn feilloos genomen, en nu moeten we met zijn allen vooruit."*

1991

Mei 1991. Al meteen lag een zware opdracht op de 'pupiter' van dirigent Bernard Buyse. Te Vichte diende de Harmonie zijn rangschikking in de hoogste afdeling te bevestigen.

Het plichtwerk "El Golpe Fatal" van Dirk Brossé en de keuzewerken "Ceremonial Suite" van André Waignein en "Projections" van Rita Defoort, drie aartsmoeilijke werken, werden met stijl en op hoog muzikaal niveau uitgevoerd. De jury bevestigde dit door de Harmonie te handhaven in Superieure Afdeling. Veel lof kwam niet ten onrechte toe aan dirigent Bernard Buyse, die pas zes maanden daar vóór de dirigeerstok van André Waignein had overgenomen. Bernard slaagde erin om in een moeilijke periode de harmonie in hoogste klasse te houden.

Een toch wel opmerkelijke evolutie was dat het trommelkorps stilaan een eigen zelfstandig leven aan het leiden was. Waar het trommelkorps als oorspronkelijke bedoeling had de harmonie te begeleiden in haar opstappen, ging deze drumband steeds meer de richting uit van afzonderlijke optredens. Het jeugdige korps kon steeds beter autonoom muziek naar voor brengen, doordat het contingent trommels steeds meer uitgebreid werd met o.a. melodische slaginstrumenten.

Voor het Herfstconcert bepaalde dirigent Bernard Buyse voor de eerste keer helemaal zelfstandig de te spelen muziekstukken. Opvallend daarbij was dat hij opteerde voor een programma waarin twee jonge professionele muzikanten hun talent zouden demonstreren in een werk voor solist en orkest. De twee solisten waren Chris Denys, met een 'Fantasia voor altsaxofoon' van Claude T.Smith, en Wim Belaen met een 'Concerto voor klarinet' van de Amerikaanse componist Artie Shaw. Beide solisten kwamen uit de eigen kweekschool. Wim Belaen haalde de Stadsmedaille met grote onderscheiding in de Stedelijke Muziekacademie van Izegem, en vervolgde succesvol zijn muzikale studies te Gent met Eerste Prijzen notenleer, kamermuziek en klarinet. Chris Denys behaalde in 1988 in de Izegemse Muziekacademie de regeringsmedaille voor saxofoon en deed hogere studies aan het Conservatorium te Gent waar hij Eerste Prijzen notenleer en saxofoon behaalde.

Kerstconcerten zijn "in". En ook de Harmonie van de

Chris Denys (verzameling ATM)

Congregatie deed haar deel in dit circuit. Op 27 december stond een imposant Kerstconcert geprogrammeerd in de kerk van de Paters Capucijnen. Uitvoerders waren het koor "A Lieta Vita" uit Geluwe, onder leiding van Marijke Bonte, het koor "Die Boose", onder leiding van Roos Devos, en het Harmonieorkest van de Congregatie onder leiding van Bernard Buyse. Met zowat 150 uitvoerders op het kerstpodium werd een hoogstaand concert gegeven. Ditzelfde programma werd een dag later nog eens overgedaan in de St.-Dyonisiuskerk te Geluwe.

1992

Op 27 januari 1992 nam Stad Izegem op een waardige wijze afscheid van het Mozartjaar. Vier verenigingen, de K.H. van de Congregatie, het Sint-Gregoriuskoor, Jeugd en Muziek en de Vrienden van de Stedelijke Academie voor Muziek en Woord, werkten samen een uniek project uit. In de Sint-Tillokerk had de uitvoering plaats van de 41ste symfonie "Jupiter" en het "Requiem" van Mozart. Koor en orkest van het Koninklijk Muziekconservatorium van Gent stonden onder de leiding van Ton Koopman, een der meest eminente muzikale persoonlijkheden van deze tijd. Ton Koopman in huis halen was zeker geen alledaagse gebeurtenis. Meestal waren het alleen hoog belangrijke festivals die hem als gast mochten begroeten. Voor het ontwerp van de affiche zorgde Izegems kunstenaar Lucien Bossier.
Eind januari nam een bijzonder toegewijd muzikant afscheid van de Congregatie: Raymond Cappelle. In zijn brief van 29 januari schrijft Raymond: *"Geachte Heer Voorzitter, Bestuur en muzikanten, Zoals het spreekwoord zegt, er is een tijd van komen en een tijd van gaan. Net zoals voor Jan Ceulemans acht ik het ogenblik van 'gaan' gekomen! Ik was, zoals ik vroeger in een vraaggesprek aan een reporter van 'Crescendo' mededeelde, een "late roeping" in het muziek. Niettemin ben ik de Heer zeer dankbaar het 37 jaar te hebben kunnen volhouden. Iedere repetitie, processie(!), uitstap, concert hebben mij altijd veel innerlijk genoegen verschaft en, niet te vergeten, het gezellig samenzijn achteraf met de vrienden muzikanten. Ik heb enorm mooie dagen beleefd in en met de Harmonie, waarbij de reis naar Rome ongetwijfeld het hoogtepunt zal blijven. ..."*
Op 12 juli overleed André Corteville. Dit bijzonder trouw en dan oudste spelend lid, geboren op 12 februari 1922, was er sedert 1931 elke week bij. Hij was toen 9 jaar oud en was dus 61 jaar lid. Het bestuur vond het meer dan passend André een plechtige uitvaart te geven. De Congregatie was een vast deel van zijn leven; hij kon niet zonder.
Naar aanleiding van het traditionele kermisaperitiefconcert werd het jeugdensemble van de Congregatie in nieuwe en kleurige uniformen gestopt: wit hemd, zwarte broek en rode gilet gaven de jeugdige bende een frisse look.
Op het Provinciaal Kampioenschap voor Drumbands in Sporthal "Ter Groene Poorte" te Brugge, maakte de drumband een bijzonder goede beurt. Ze behaalden 89,2% en meteen ook de Eerste Prijs met promotie naar Ereafdeling. In de juryverslagen lazen we onder andere: korps: één broek veel te lang; één broek veel te kort; géén daimschoenen; ik heb heel geboeid geluisterd naar uw optreden; zeer goede dynamiek; goede balans; vlotte samba en juiste sfeer... Instructeur Stefaan Raes en tamboer-majoor Erik Lafaut mochten fier zijn over hun jeugdig korps. Opmerkelijk toch wel was dat de drumband aldus voor de vijfde opeenvolgende keer promoveerde.
Tijdens het Ceciliafeest werden drie muzikanten bedacht met het Fedekamereteken 'In Veterani Honorem' voor 35 jaar actief spelend lidmaatschap. De eretekens waren weggelegd voor Frans Buyse, altsax, Etienne Canniere, kleine klarinet, en Luc Vanhaverbeke, klarinet.

1993

1993 werd weliswaar geen woelig jaar, maar toch deden zich opnieuw een aantal opmerkelijke 'verschuivingen' voor. Jean-Pierre Debosschere bood zijn ontslag aan als ondervoorzitter en werd in die functie opgevolgd door Geert Bruneel. Piet Vandenberghe stelde zijn opdracht van secretaris ter beschikking en werd hierin vervangen door Eric Thibau. Stefaan Decavele werd de nieuwe proost. Als instructeur van het trommelkorps wenste Stefaan Raes ook zijn opdracht stop te zetten. Hij werd opgevolgd door Luc Vandeputte.
En er was ook een kleine wijziging in het uniform. De lichtgrijze das werd opgeborgen en vervangen door een kleurrijker bordeauxkleurig exemplaar.
Het Harmonieleven ging onverstoord verder met onder andere een tweedaagse uitstap naar Saint-Vit, nabij Besançon in Frankrijk, waar een dubbelconcert werd gegeven in samenwerking met de 'Société de Musique L'Avenir de Saint Vit et des Environs.'
Het Herfstconcert op 11 november werd een "anders-dan-anders"-concert, aangezien de maatschappij aan zijn 140-jarig bestaan wat extra luister wou geven. De zaal van de Stedelijke Muziekacademie was voor de gelegenheid met extra zorg versierd en boven de hoofden van de muzikanten hing een groot

Toegangskaart jubileumconcert 140 jaar Harmonie (privébezit)

projectiescherm. Het doek werd als "file rouge" gebruikt om de uitgevoerde werken met dia's uit het rijke muzikale verleden met elkaar te binden. Een nieuwe presentatie in woord (door G. Debeyne en F. Bostyn) en in beeld (door de Izegemse diaclub Kleinbeeld) gaf dit concert een extra dimensie. De bij wijlen bijzonder ludieke anekdotes, in combinatie met foto's en cartoons, werden door het publiek bijzonder geapprecieerd.
Op het 21ste Nationaal Jeugdsolistentornooi in Menen behaalde Olivier Vandromme op sax-alto een opmerkelijk resultaat: 95% en daarmee de allerhoogste score. Voor zijn uitvoering van"Elegische Fantasie" kreeg hij daarbovenop nog de Sabamprijs voor de beste uitvoerder van een Belgisch werk.
En eind oktober legde hij zijn bugel opzij: Emiel Deldaele, 60 jaar spelend lid van de Congregatieharmonie, een monument in de vereniging. Daar Emiel reeds enige tijd ziek was, kon hij voor het eerst in zijn lange muzikale loopbaan niet meefeesten op het Ceciliafeest. Daarom werd hem tijdens de voormiddag door een delegatie van het bestuur het ereteken 'Zilveren Medaille in de Kroonorde", waarnaar hij zo verlangde, thuis bezorgd. In de namiddag bracht het korps hem tijdens de uitstap een welverdiende serenade. Kijkend door het venster van zijn woonst moet dit hem kennelijk veel deugd gedaan hebben. Maar helaas, drie weken later, op 12 december, overleed Emiel. Met hem ging een bijzonder verdienstelijk man heen, een fijn mens, stipt en punctueel. Alleen ziekte kon hem weerhouden afwezig te zijn op repetities en uitstappen. Zelfs toen hij niet meer mocht spelen was hij maandenlang aanwezig op de repetities als toehoorder. Nooit hoorde men hem discussiëren, wel dialogeren, een eigen visie vertolken, weliswaar vastberaden maar steeds op vriendelijke toon.

1994

In de eerste bestuursvergadering van 1994 voerden de leden een organisatorisch nieuwtje in: voortaan zal een algemene bestuursvergadering telkens voorafgegaan worden door een bijeenkomst van een dagelijks bestuur (ook kernbestuur genoemd). Dit leek noodzakelijk om accurater te kunnen functioneren. Beslissingen zouden voorbereid worden in het kernbestuur, maar de uiteindelijke beslissingen zouden genomen worden in het algemeen bestuur.
Op de affiche van het Lenteconcert stond een gastoptreden geprogrammeerd van de Harmonie Municipale de La Madeleine (Lille) o.l.v. Claude Vermeersch. Vroeger was de Congregatie al eens te gast in La Madeleine.
In 'Crescendo 94' vroeg verantwoordelijke Geert Bruneel aandacht voor zijn drumband. "Drumband in opmars", zo gaf hij een kop aan zijn artikel. Deze afdeling van de vereniging was blijkbaar bij nogal wat harmonieleden ten onrechte minder bekend. Nochtans, als enerzijds afzonderlijke groep, en anderzijds als onderdeel van de harmonie, maakte deze jeugdige groep de laatste tijd nogal wat progressie. Op dat ogenblik

1994: Drumband in nieuwe uitrusting met voorzitter Sagon en instructeur Luc Vandeputte (verzameling privébezit)

bestond de groep uit dertien tamboers, zes leerlingen-tamboer, tamboer-majoor Erik Lafaut en instructeur Luc Vandeputte. Elke vrijdag waren ze stipt en trouw op post om een uurtje de moeilijkste roffels en "fla's" onder de knie te krijgen. Op 23 oktober nam de groep deel aan het drumbandfestival, ingericht door het Muziekverbond West-Vlaanderen, te Dadizele. Dit was een festival zonder klassering, maar een groep deskundigen gaf een verslag over de totaliteit van het optreden. In het verslag van de Congregatiedrumband lazen we: *"Een zeer gedisciplineerde uitvoering en verzorgde kostumering...; hoog niveau...; net samenspel; vooral de concertwerken hadden een goede uitvoering; baswerk mooi van toon en niet te zwaar..."*. De drumband werd voor die gelegenheid ook in een nieuw kostuum gestoken.

Afgestudeerden aan de Stedelijke Muziekacademie die een stadsmedaille behalen, worden door de Harmonie in de bloemetjes gezet. Dit jaar viel de eer te beurt aan Wim Timperman. De Harmonie bracht Wim op 19 november een serenade aan huis en bood hem en familie een receptie aan in Zaal Nele.

Op het Ceciliafeest in Zaal Ruytershove, Manegemstraat, kwam voor velen het onverwachte nieuws dat voorzitter André Mistiaen ontslag nam. Hij zou opgevolgd worden door de 43-jarige Geert Bruneel, ondervoorzitter en verantwoordelijke drumband. Al een aantal maanden eerder had André Mistiaen aan het bestuur te kennen gegeven ontheven te willen worden uit zijn functie. Een directe reden voor dit ontslag was niet duidelijk bekend. André zelf had het gevoelen deze beslissing, in het voordeel van de Harmonie, te moeten nemen. Steeds weerkerende en kritiekvol geladen opmerkingen naar zijn beleid toe (vanuit een heel beperkte groep), vormden de spreekwoordelijke druppel die de emmer deed overlopen. Een groot congregatieman hield het voor bekeken. Even voor de Ceciliaviering werd Geert Bruneel gepolst naar zijn interesse voor deze opvolging. Vanuit het bestuur kreeg hij alle vertrouwen en bijgevolg aanvaardde hij dan ook graag deze opdracht.

Geert Bruneel was pas sedert 1991 bestuurslid. Dochter Mieke was al lid van het leerlingenensemble en zoon Peter was lid van het trommelkorps. Samen met zijn goede verhouding met erevoorzitter Sagon bevorderde dit sterk zijn integratie in de maatschappij. Bij zijn aanstelling stelde de nieuwe voorzitter duidelijk bijzondere aandacht te willen hebben voor alle geledingen van de vereniging: het leerlingenensemble o.l.v. Etienne Canniere, het jeugdorkest o.l.v. Wim Belaen, de drumband o.l.v. Luc Vandeputte en uiteraard de harmonie o.l.v. Bernard Buyse.

Met de nieuwe voorzitter trok de harmonie al meteen naar een gerenommeerd tornooi van de Stad Antwerpen: de harmonie haalde er goud!

Het einde van het jaar was er toch een in mineur. Midden december overleed eremuzikant Adolf Samijn. Adolf was 64 jaar muzikant geweest, waarvan 47 jaar als lid van de Congregatie. Omwille van zijn gezondheid, moest hij in 1983 afscheid nemen. De uitvaartdienst had plaats op 20 december in de St.-Tillokerk.

1995

In de eerste bestuursvergadering van 1995 gaf voorzitter Geert Bruneel zijn visie omtrent de specifieke opdrachten van het Algemeen Bestuur en het Dagelijks Bestuur. Hij stelde een organigram op van de werking. Het Dagelijks Bestuur zou eenmaal per maand samen komen en zorgen voor de uitvoering van beslissingen, genomen door het Algemeen Bestuur. In het Algemeen Bestuur waren (en zijn) volgende functies en opdrachten voorzien: voorzitter (en eventueel ondervoorzitter), secretaris, penningmeester, proost, verantwoordelijken voor leerlingenensemble, jeugdorkest, drumband, instrumenten, partituren, kledij, en dirigenten, public relations, logistiek, uitbating lokaal Het Zwaantje, archivaris en afgevaardigden in de Stedelijke Raden zoals Muziekacademie, Cultuurraad en Feestcomité.

Ter gelegenheid van het Lenteconcert op 29 april bracht de muziekvereniging "L' Avenir de Saint-Vit et des Environs" een tweedaags tegenbezoek met dubbelconcert op zaterdagavond. Op zondagochtend werden geleide bezoeken afgelegd aan de twee Stedelijke Musea en was er een officiële ontvangst met receptie ten stadhuize. Daarna volgde een gezamenlijke maaltijd in Zaal Nele en afscheid.

In de rand van het muzikale leven om en rond de Congregatie floreerde er ook een kleinschalige maar gezellige kaartersclub. Op 1 juli werd Johny Deklerk gevierd als kampioen.

Naar aanleiding van 35 jaar Herfstmuziekfestival werd een unieke CD opgenomen. In de loop der jaren werd nogal wat muziek gecomponeerd, speciaal in opdracht van het Izegems Stedelijk Feestcomité. Dit gegeven was bij weinig mensen bekend, maar muzikanten, die tevens lid waren van het Feestcomité, waren zich nog het meest van de waarde van deze muziek bewust. Het was dan ook geen toeval dat het precies een muzikant was, Etienne Canniere, die het voorstel opperde om n.a.v. het 35ste Festival een CD uit te geven met een bundeling van alle stukken die ooit voor het festival werden geschreven. De werken zouden ingespeeld worden door

Op het Ceciliafeest worden medailles uitgereikt. Freddy Verhaeghe, Rik Monserez, Emiel Huyghe, Etienne Debrabandere en Erik Lafaut worden gehuldigd.
(verzameling privébezit)

de Izegemse harmonieën en fanfaren. Dit voorstel werd unaniem en enthousiast onthaald. Het Meulebeekse huis Signum zorgde voor de opname en ieder korps voerde drie nummers uit. De opnames gebeurden op 22-23 april in de Stedelijke Muziekacademie voor Muziek en Woord, en Willy Demey, leraar saxofoon aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Gent, werd aangezocht om als opnameleider te fungeren Er werden 750 exemplaren van de CD geperst en op 27 juni kon die CD aan de pers voorgesteld worden. De vier Izegemse korpsen "Vrede en Eendracht", "de K.H.van de Congregatie", de "Stadsfanfaren" en "Leo XIII" hadden hun medewerking volledig gratis verleend.
Op 1 oktober nam de Drumband te Brugge deel aan het West-Vlaams Fedekamtornooi. De tamboers bevestigden in een loopmars en een concert hun muzikale kwaliteiten in Ereafdeling. Ze behaalden een Eerste Prijs en tevens de kampioenstitel. Hiermee stond de deur open voor het Nationaal Tornooi te Westerlo op 5 november. Daar behaalden ze de tweede prijs.
Naar aanleiding van het Ceciliafeest in Zaal Century werden een aantal verdienstelijke leden vereremerkt, en dat waren Freddy Verhaeghe, Rik Monserez, Emiel Huyghe, Etienne Debrabandere en Erik Lafaut. Even nadien nam de Harmonie opnieuw deel aan het 6de Muziektornooi van de Stad Antwerpen voor Harmonies, Fanfares en Brassbands. Net als in 1994 werd opnieuw goud behaald. Op 28 november overleed Roger Corteville. Hij was geboren op 12.12.1911 en was 57 jaar spelend lid tot 1984 en sedertdien eremuzikant. Met zijn overlijden kwam een einde aan een generatie muzikanten van vader Jules Corteville en zijn drie zonen Eugeen, Roger en André. Maar de jongere generatie van de familie zette de traditie van trouwe muzikant evenwel verder.

1996

Op zondag 21 april 1996 nam de K.H. van de Congregatie deel aan het 49ste Provinciaal Muziektornooi in het Cultureel Centrum 'de Brouckère" te Torhout. Dit jaar kwamen de korpsen aan bod die opteerden voor ofwel bevestiging ofwel opname in Superieure Afdeling van de provinciale klassering. Onder de leiding van Bernard Buyse brachten de Izegemse muzikanten het plichtwerk 'Variazioni' van de Vlaamse toondichter Willy Soenen,en de keuzewerken 'Danza' van Peter Pieters en 'Theatre Music' van Philip Sparke. Maandenlange inzet van dirigent en muzikanten werd beloond met bevestiging in Superieure Afdeling. Voor de komende vijf jaar zat de Harmonie in allerhoogste klasse. Maar dicht bij vreugde kan verdriet liggen. Precies op het moment dat de muzikanten uitgelaten terugkwamen van het succesvol Torhouts tornooi, overleed Vera Laridon, echtgenote van Etienne Canniere, moeder van Sabine. Gedurende meer dan twintig jaar nam Vera alle Congregatieverzendingen voor haar rekening: omzendbrieven voor leden, circulaires aan steunende leden, uitnodigingen tot concerten, versturen van affiches, bijhouden van alle lijsten voor speciale genodigden, enz. Toen het haar, omwille van een slechter wordend gezichtsvermogen moeilijker werd, deed ze moedig verder. Buiten haar familie waren er weinig die beseften wat ze voor de vereniging had gepresteerd.
Op 25 april werd, na vele vergaderingen, een nieuw huishoudelijk reglement van de K.H. van de Congregatie door het volledige bestuur goedgekeurd en ondertekend. Reeds op de Algemene Vergadering van januari stelde de voorzitter een nieuw realistisch en niet 'overgereglementeerd' reglement te willen uitwerken. Dit Reglement werd op de repetitie van 3 mei aan de aanwezige muzikanten en bestuursleden toegelicht. Ieder lid kreeg daarna een exemplaar via de post toegestuurd.
En om naar buiten uit de public relations nog beter te verzorgen, werd een keurige folder uitgegeven met kleurenfoto's van de harmonie o.l.v. Bernard Buyse, het jeugdorkest o.l.v. Francis Baert, de drumband o.l.v. Luc Vandeputte en het leerlingenensemble o.l.v. Etienne Canniere. Naast een korte historiek stonden nog twee vlaggen in kleurendruk afgebeeld, namelijk de vlag "Jongelingen Congregatie", daterend van tussen 1877 en 1894 (ontwerp Baron de Béthune), en de vlag "1853-1970" van ontwerper Antoon Vandromme.

1996: De Congregatiemanillers vieren kampioen Geert Bruneel (verzameling privébezit)

Op 9 mei overleed onverwacht Raymond Cappelle (°Izegem, 27 april 1924). Raymond was gedurende 38 jaar lid van de harmonie, van 1 januari 1953 tot 31 januari 1991, waarna hij eremuzikant was geworden. Tijdens de jaarlijkse verplichte algemene vergadering maakte Raymond regelmatig gesmaakte opmerkingen, steeds en uitsluitend bedoeld in het belang van de harmonie.

En ook voorzitter Bruneel kon een kaartje leggen. De Congregatiemanillers vierden hun vijfjarig bestaan, en voorzitter Geert kaartte zich (en dit reeds voor de tweede keer!) tot kampioen. Op 5 oktober werd dat gevierd.

Enige tijd terug had dirigent Bernard Buyse de bedenking laten vallen om de traditie van Lente- en Herfstconcert eens te doorbreken om iets totaal nieuws te organiseren. Zijn uitlating heeft dan wel serieuze gevolgen gekregen. Tijdens een vergadering in maart, ter voorbereiding van het batjes-weekend, kwam de voorzitter op deze bedenking terug. Na uitwisseling van diverse ideeën werd geopteerd voor een concert geïnspireerd op de "Night of the Proms" in Antwerpen. Een werkgroep werd bereid gevonden om dit idee uit te werken. En het is wel wat geworden ! Eerste datum: 12 april 1997.

Intussen werd in de loop van het jaar met Jan Eeckhout een nieuwe verantwoordelijke voor het jeugdorkest aangeduid. Eric Thibau drukte de wens uit het secretariaat uit handen te geven, en hij werd hierin opgevolgd door Rik Devaere.

Ook nu weer werden trouwe leden gehuldigd tijdens het Ceciliafeest. Eretekens waren er voor Hendrik Maes (trompet), Ereteken In Veterani Honorem met Gouden Palmen voor 35 jaar muzikant, Filip Monteyne (bastuba) en Bernard Geldhof (trompet) die beiden het Ereteken In Veterani Honorem met Zilveren Palmen voor 25 jaar muzikant kregen. Bij deze zelfde gelegenheid werd ook hulde gebracht aan Peter Bruneel, zoon van de voorzitter. Peter behaalde immers in het voorbije schooljaar aan de Izegemse Muziekacademie de Stadsmedaille voor piano. Peter koos dan ook verder voor een beroepsloopbaan als musicus en ging studeren aan het Lemmensinstituut te Leuven.

1997

De werkgroep-Proms en het bestuur hadden het zich in hun stoutste dromen wellicht nooit zo mooi kunnen voorstellen. Met een enthousiast meelevend en meezingend publiek, beleefde Izegem in de Stedelijke Sporthal op zaterdag 12 april 1997 een uniek Harmonie-Proms-Concert. Niets dan glunderende gezichten na afloop, zowel bij organisatoren als bij toehoorders.

Het ruim drie uur durende concert bracht een mix van populaire, klassieke en hedendaagse melodieën. Het Sint-Gregoriuskoor zorgde voor de vocale inbreng. Myriam Couvreur, sopraan, bracht tijdens het eerste deel o.a. liederen van Bernstein en "Don't cry for me Argentina". Trompetvirtuoos Theo Mertens was de tweede gast. De harmonie begeleidde deze kunstenaar in o.a."Concerto pour une voix" en "Posthoorngalop". Ook de leden van het Jeugdorkest en het leerlingen-ensemble speelden mee tijdens het eerste deel. De topact werd Bart Van den Bossche. Deze Vlaamse zanger, bekend om zijn muzikaliteit en ambiance, werd begeleid

1996: Een imposante groep toch wel. De Harmonie o.l.v. Bernard Buyse. (verzameling privébezit)

tijdens nummers als "Arno", " 'k Heb bijna alles" en "Ga met me mee". De apotheose van het concert werd "Let it be" van The Beatles, gezamenlijk gebracht door solisten, koor en orkest. Luc Verschueren nam de presentatie voor zijn rekening en een professionele firma zorgde voor een perfect geluid, aangevuld met een aangepaste lichtshow. Dit muzikale totaalspektakel zinderde nog heel lang door in Izegem en omstreken. Bij de vele enthousiaste reacties zat deze brief van Burgemeester Willy Verledens: *"Geachte Heer Dirigent, beste vriend Bernard, Zo wil iedereen in Izegem U nu noemen: 'beste vriend'. Op gevaar af dat U uw fan-mail niet meer kunt volgen, stuur ik U toch een briefje met felicitaties voor de uitvoering van de 'Proms', samen met mijn buitengewone waardering voor datgene wat U hebt gebracht. Mijnheer Buyse, het was goed, het was buitengewoon, het was schitterend. Nooit had ik gedacht dat er zoveel talent en zoveel enthousiasme aanwezig was bij U en uw muzikanten, van wie ik eerder dacht dat jullie langs 'de stijve' kant waren. Het feit dat men alleen maar ernstig kan werken, wanneer men het vrolijk doet, is nogmaals bewezen. Het zou mij een aangename plicht wezen om U, uw Bestuur en uw muzikanten op het stadhuis te mogen ontvangen. Tot kijk en zeer achtingsvol, De Burgemeester, Willy Verledens."*

En het leven ging verder, ook in moeilijkere omstandigheden. Op 5 augustus overleed Marcel Deblauwe (° Izegem, 11 oktober 1907). Marcel was lid van de harmonie en speelde er fagot van 1963 tot 1987, waarna hij eremuzikant werd. Hij haalde de Staatsmedaille Zilveren Palmen in de Kroonorde voor 40 jaar prestaties als secretaris bij de Peter Benoit-kring, dirigent in het Sint-Gregoriuskoor en muzikant bij de Congregatie. Hij had Daniël Clement en Herman Roelstraete als vrienden.

Op zaterdag 18 oktober ging het Bestuur in op een uitnodiging van de Koninklijke Fanfare "Willen is Kunnen" uit Pellenberg voor een deelname aan de Muzikale Happening aldaar. In de loop van de namiddag werd eerst nog een geleid bezoek aan Leuven gebracht, waarna koffietafel en tenslotte concert in de feestzaal van de provinciale Brabantse Energiemaatschappij.

Tijdens het Ceciliafeest werd Etienne Canniere vereremerkt met Pro Merito Goud voor 25 jaar bestuurslid. Erevoorzitter Fernand Sagon kreeg de Gouden Palmen in de Kroonorde omwille van 50 jaar bestuurslid bij de K.H. van de Congregatie. Hij werd in 1947 secretaris, verder voorzitter, erevoorzitter en penningmeester. Deze unieke loopbaan zou in 1998 nog uitgebreider gevierd worden. In de loop van de namiddag van ditzelfde Ceciliafeest werd Els Seynaeve middels een muzikale optocht aan huis afgehaald en in de bloemetjes gezet; Els werd immers laureaat op klarinet aan de Stedelijke Muziekacademie.

28 november was een glorieuze dag voor de vereniging. In een overvolle gemeenteraadszaal werd die dag immers de hoogste culturele onderscheiding van de Stad Izegem overhandigd aan de Koninklijke Harmonie van de Congregatie. Uit handen van Schepen van Cultuur, Gerda Mylle en van de voorzitter van Stedelijke Raad

voor Cultuurbeleid, Geert Orgaer, mocht Geert Bruneel de Cultuurtrofee 1997 in ontvangst nemen. Het was een keramieken beeld, gemaakt door Raf Werbrouck, dat een muzikant voorstelde bij het beoefenen van zijn geliefkoosde blaasmuziek. De Congregatie kreeg deze onderscheiding voor haar jarenlange inzet voor de jeugd. Daarnaast vertoefde de Harmonie ook al twintig jaar lang in Superieure Afdeling en het zeer gesmaakte Promsconcert vormde als het ware de slagroom op de taart.
Naar het einde van het jaar toe vielen nog twee wissels te noteren binnen de vereniging: Francis Baert nam ontslag als dirigent van het jeugdorkest en werd opgevolgd door Wim Timperman; Jan Eeckhout nam ontslag als verantwoordelijke van ditzelfde jeugdorkest en werd opgevolgd door Stefaan Monteyne.

Eerste Promsconcert op 12 april 1997. We bemerken Bart Vandenbossche, Theo Mertens en Myriam Couvreur.
(verzameling privébezit)

1998

Omdat een culturele vereniging in het algemeen en een muziekvereniging in het bijzonder - denk aan de dure grote instrumenten - niet altijd vrij is van financiële zorgen, hield de jongerenafdeling een kaas- en wijnavond in het begin van 1998, en dit al voor de negende keer. De avond werd geanimeerd door een optreden van het leerlingenensemble o.l.v. Etienne Canniere. Na het kaasfestijn volgde een spektakeloptreden van de 'Compagnie'. Op 15 maart nam het Jeugdorkest, o.l.v. Wim Timperman, deel aan het Provinciaal Festival voor Jeugdmuziekkorpsen. Dit Festival, georganiseerd te Harelbeke, vindt om de drie jaar plaats, en was aan zijn 7de editie toe. Op de beoordelingsfiches van de jury waren zeer lovende reacties te lezen, zoals: zeer voortreffelijke uitvoering, zeer genietbare interpretaties.
Op 3 juli overleed André Bourgeois (° Izegem, 24 maart 1911). In 1925 al werd André ingeschreven als leerling bij de Congregatieharmonie. Een muziekacademie bestond toen nog niet en na het volgen van 48 lessen solfège bij de Jos Demeurisse, kreeg André nog twee jaar les om klarinet te kunnen spelen. In 1928 werd hij opgenomen als lid van de harmonie. Hij volgde dan nog lessen bij Georges Verdonck, beroepsmuzikant uit Oostende en toen ook dirigent bij de Congregatieharmonie. André Bourgeois is 54 jaar muzikant geweest, tot 1 november 1982. Hij beëindigde zijn loopbaan toen hij 71 jaar oud was. Hij was een zeer stipt en plichtsbewust muzikant en velen herinneren nog zijn pleidooien op de algemene vergaderingen opdat iedereen op de repetities op tijd zou zijn. Ook kwam hij nogal eens kordaat tussen wanneer er te veel 'gebabbeld' werd tijdens de repetities. Als eremuzikant was hij nog jaren lang een trouwe bezoeker op repetities en uitstappen.
Op de tweede kermiszondag in september, "koekezondag", houdt het Jeugdorkest heel traditiegetrouw in Zaal Nele zijn Aperitiefconcert. Dit is steeds het moment waarop nieuwe leerlingen samen met hun ouders geïntroduceerd worden in het reilen en zeilen van het Congregatieleven. Voorzitter, secretaris en leerlingendirigent ontvangen een nieuwe lichting leerlingen en hun ouders in 'Het Zwaantje', terwijl er door het overige publiek al kan geaperitiefd worden in Zaal Nele. Na een uiteenzetting over de werking van de harmonie en een rondleiding doorheen de gebouwen, gaan ze ook naar Zaal Nele om het gezellige concert te volgen. Ieder jaar mag de vereniging zich verheugen in een aantal nieuwe leerlingen die het nog de moeite waard vinden om, naast muziekschool, al van vrij vroeg samen te musiceren onder begeleiding van een ervaren dirigent. Jeugdorkest, drumband en leerlingenensemble maken van dit aperitiefconcert steeds een gezellig samenzijn.
Vanaf de Paasvakantie, en met enige onderbreking tot eind augustus, zorgden enkele muzikanten en bestuursleden voor de opsmuk van het repetitielokaal en de inkomhal. Ook het Mariabeeld moest nodig in een nieuw kleed gestoken worden. Raf Werbrouck (geboren Emelgemnaar, 3 augustus 1924) werd bereid gevonden dit werk te klaren. Het beeld is in eik en werd

gesculpteerd in 1868 door Eduard Dejonghe en beschilderd door Veranneman.
Over dit Mariabeeld lezen we in het Gedenkboek "Geschiedenis van de Congregatie der jongelingen 1847-1897" op bladzijde 11: *"Het sierlijke autaar wierd geschonken door eenen onbekenden weldoener ten jare 1868. Hij wierd gemaakt door den heer Ed. Dejonghe, beeldhouwer alhier, en geschilderd door Amandus Veranneman en zonen. Het beeld der 'Onbevlekte Ontvangenis' prijkt in het midden: met haren voet verplettert zij den kop van het helsch serpent: het is een der schoonste en aandoenlijkste beelden die men ergens tegenkomt. Men wordt bewogen en geraakt wanneer men het zacht en minnelijk wezen der Heilige Maagd aanschouwt..."*
De vernieuwde zaal werd ingezegend op 17 oktober 1998. En die inwijding had een heel speciaal karakter. Immers, op die dag zelf, stelden het bestuur en de muzikanten er heel bijzonder prijs op hulde te brengen aan een monument in de geschiedenis van de Congregatie: erevoorzitter notaris Fernand Sagon. Op het Ceciliafeest van het vorig jaar werd de erevoorzitter al in de bloemetjes gezet voor 50 jaar bestuurslid. Hij werd toen het Fedekamereteken 'Erekruis Ridder' opgespeld; het Staatsereteken 'Gouden Palmen in de Kroonorde' was in aanvraag. De Congregatiefamilie wou echter een heel aparte hulde aan zijn erevoorzitter en dat gebeurde ter gelegenheid van het openen van de hernieuwde repetitiezaal. *" De Congregatieharmonie bestaat bijna 150 jaar en we hebben iemand in ons midden die daarvan al één derde heeft meegemaakt"*, aldus voorzitter Geert Bruneel. In 1947 immers werd de toen 28-jarige Fernand Sagon aangesproken om secretaris van de vereniging te worden. Vijf jaar later vroeg men hem of hij het 'presidentschap' wou opnemen. Hij aanvaardde dit in april 1952. De notaris bleef 37 jaar voorzitter en was in 1998 al negen jaar

17 oktober 1998: de vernieuwde repetitiezaal wordt ingehuldigd. (verzameling privébezit)

Raf Werbrouck heeft het Mariabeeld een facelift gegeven.
(verzameling privébezit)

penningmeester: samen 50 jaar in dienst én ten dienste! Zijn deur stond altijd open voor de muzikanten en met zijn welbekend temperament wist hij steeds jongeren ertoe te bewegen stipt de repetities bij te wonen. Voorzitter Bruneel onthulde een bronzen bas-reliëf van de gehuldigde. Onder zijn beeltenis staat te lezen:

Notaris Fernand Sagon en voorzitter Geert Bruneel onthullen het bas-reliëf van de hand van Rob Delaere
(verzameling privébezit)

'FERNAND SAGON, 50 jaar bestuurslid. 1997. Koninklijke Harmonie van de Congregatie.' Dit kunstwerk van de hand van Rob Delaere uit Lichtervelde, kreeg een plaats in de inkomhal. Tijdens zijn dankwoord zei de erevoorzitter: *'Ik heb deze huldiging niet willen weigeren, omdat ik de voorzitter graag zie. En ik weet dat je als voorzitter nooit je zin kan doen. Ik wil op de eerste plaats mijn vrouw danken voor alles wat ze voor mij gedaan heeft. Ik zat op de eerste plaats in mijn kantoor, daarna bij de Congregatieharmonie en dan pas thuis. Ik heb mij hier al 51 jaar echt geamuseerd."*
Proost Stefaan Decavele, belast met nieuwe opdrachten zoals o.a. bij de brandweer, vroeg ontslag in zijn functie. Hij werd opgevolgd door de nieuwe medepastoor van de Sint-Tilloparochie, Luc Frenay. De nieuwe proost werd verwelkomd in de vereniging op de vergadering van het Dagelijks Bestuur op 21 oktober 1998.
En Heleen Gadeyne werd laureaat fluit op de Stedelijke Muziekacademie. Op het Herfstconcert van 11 november trad ze op als soliste met 'Concertino voor fluit en orkest' van C. Chaminade. Op de dag van het Ceciliafeest werd Heleen door harmonie en bestuur afgehaald aan huis en in de bloemetjes gezet.

1999

Eind januari 1999 ging in Zaal ISO de Tweede Cultuurbeurs door naar aanleiding van 40 jaar Stedelijke Raad voor Cultuurbeleid. Op stand 25 was de Congregatie vertegenwoordigd met o.a. een powerpointvoorstelling gemaakt door Hans Thibau. Het programma stelde de harmonie voor in al haar facetten en alle begeleidende of achtergrondmuziek was van de Harmonie zelf.
Eremuzikant André Vandommele en echtgenote Anaise Driessens werden ten stadhuize gevierd omwille van 60 jaar huwelijk. De oud-hoornist van de Harmonie was niet weinig verrast als de Compagnie van de Congregatie o.l.v. Wim Vandenberghe in het stadhuis een muzikale hulde kwam brengen (17 april 1999).
Het Koninklijk Muziekverbond van België richtte te Puurs een nationale selectiewedstrijd in voor kleine ensembles. Het jonge klarinettenkwartet bestaande uit Charlyne Geldhof (14), Gwendoline Valcke (13), Elien Spillebeen (12) en Thomas Eeckhout (11), dat in '98 al provinciaal en nationaal kampioen werd, wist zich te Puurs te plaatsen voor een Internationale deelname te Munster (Duitsland) op 30 en 31 oktober. Het kwartet, jongste deelnemer op het tornooi, behaalde er een Zilveren Medaille. Dat jeugdig viertal had onder begeleiding van hun muziekleraar Bernard Buyse deze internationale confrontatie grondig kunnen voorbereiden. Bij de toekenning van de punten werd geen rekening gehouden met de graad waarin men optrad, noch met de leeftijd. Het werd dus een tweede prijs, voorwaar een prestatie.
De Harmonie zelf trok nog maar eens naar Leest om er deel te nemen aan de 20ste internationale concertwedstrijd. Op dertien deelnemende harmonieën werd het uiteindelijk een tweede plaats, met 88,25% en een Eerste Prijs.
En nog naar aanleiding van het 40-jarig bestaan van de Stedelijke Cultuurraad was er in "De Spil" te Roeselare een gezamenlijk optreden van alle Izegemse muziekmaatschappijen en koren: "Izegem in Concert", 3 oktober. De keuze van locatie viel bij nogal wat Izegemnaren in niet al te beste aarde; achteraf beschouwd was deze keuze dan toch wel terecht. Het werd een puike avond, kwalitatief hoogstaand, de Izegemse verenigingen waardig en gebracht in een zaal met prima akoestiek, een ruim podium voor de grote bezetting van de korpsen en het 200 zangers tellende koor in een prachtige zaal waar de toehoorders comfortabel konden genieten van het spektakel. Deel 1 van het programma was voor de Koninklijke Harmonie van de Congregatie o.l.v. Bernard Buyse, en de Koninklijke Harmonie Leo XIII o.l.v. Hessel de Groff. In Deel 2 traden de Koninklijke Stadsfanfaren o.l.v. Hans Demeurisse en de Koninklijke Fanfare Vrede en Eendracht o.l.v. Georges Coppé op. Deel 3 was weggelegd voor de Izegemse koren: het Sint-Gregoriuskoor, het Gemengd Sint-Janskoor, het Parochiaal Koor Heilige Familie, het Sint-Francisciskoor, het Koninklijk Mannenkoor De Kerels en het Koor Die Boose. In Deel 4 werd het werk "Exodus" van Herman Roelstraete uitgevoerd door koren en orkest onder de leiding van Izegemnaar Kristof van Grysperre, pianist-dirigent. Het werk "Exodus (Opus 103) componeerde Herman Roelstraete toen hij het overlijden van zijn vriend Antoon Vander Plaetse in 1973 vernam. Roelstraete kon het verdriet om zijn vriend alleen maar aan de piano kwijt. Dit requiem voor gemengd koor, kopers, slagwerk, orgel en piano kreeg als ondertitel *'Gebeden en gepeinzen bij de uittocht ter memorie van Antoon Vander Plaetse'.*
Wanneer de geschiedenis van de Congregatie in het algemeen en van haar Koninklijke Harmonie in het bijzonder geschreven wordt, dan neemt de figuur van Joris Leuridan hierin een uiterst belangrijke plaats. Hij was inderdaad de directeur (naam die men destijds gaf aan de medepastoor van de Sint-Tilloparochie die verantwoordelijk was voor het parochiaal centrum) die aan de basis lag van de gebouwen, met onder meer de

zalen Tijl en Nele.
Joris Leuridan overleed op 11 augustus 1999. Hij werd geboren te La Ferté (Frankrijk) op 8 november 1919 en werd priester gewijd te Brugge op 16 april 1944. Hij was leraar aan het Sint-Jozefscollege te Izegem van 1944 tot 1952. Nadien was hij medepastoor op de Sint-Tilloparochie en directeur van de Congregatie van 1952 tot 1959. Zijn naam blijft onlosmakelijk verbonden met het Eeuwfeest van de Koninklijke Harmonie in het jaar 1953 en de uitgave van een prachtig gedenkboek. Onder zijn impuls kwam in 1954 de onvergetelijke reis naar Rome en de audiëntie bij Paus Pius XII tot stand. Na deze reis kreeg de harmonie van zijn hand een terugblik op dit gebeuren met het boek "Wij reisden naar Rome". Inmiddels was Joris Leuridan gestart met de filmuniversiteit in de nieuwgebouwde zaal Tijl. Zijn benoeming tot medepastoor op Sint-Maarten te Kortrijk in 1959, betekende het einde van zijn droom in de verdere bloei van de Congregatie. Hij was ook medestichter van Fedekam, waarvan hij nationaal proost was van 1973 tot 1984. Hij was de bezieler van het dienstencentrum van Fedekam te Kortrijk. In een In Memoriam aan Joris Leuridan eindigde voorzitter Fernand Sagon aldus: *" Wij danken U, beste vriend Joris, voor hetgeen U gedaan hebt ten bate van de Koninklijke Harmonie van de Congregatie, voor uw volle inzet ook in moeilijke tijden. U was een Groot Directeur. Moge de 'Eeuwige Directeur" van hierboven U belonen voor al dit zwoegen ten bate van uw geliefde Harmonie."*
Ceciliafeest en huldiging van leden, dat gaat hand in hand. Deze keer werden drie muzikanten vereremerkt: Filip Gevaert, medaille In Veterani Honorem zilver voor 25 jaar muzikant; Lucien Vandenbroucke, medaille In Veterani Honorem Goud voor 35 jaar muzikant en Herman Bourgeois, Zilveren Staatsmedaille van de Leopold II-orde voor 44 jaar trouw lidmaatschap bij de Harmonie van de Congregatie. Herman volgde vanaf zijn 8 jaar notenleer, en na een eerste jaar koos hij voor de klarinet met als lesgever Georges Verdonck, toen ook dirigent bij de Congregatie. In 1969 deed zich onder dirigent Frans Soete een tekort aan koperblazers voor en Herman was meteen bereid gevonden een soort tweede loopbaan te starten op hoorn en even later althoorn. Herman geeft nog lang niet op en gaat voor de 50 !
In de laatste bestuursvergadering van 23 december noteerde men het ontslag van Wim Timperman, dirigent van het jeugdorkest. Wim werd dirigent benoemd in Ooigem en kon de combinatie met Izegem niet maken. In zijn opvolging werd Peter Bruneel aangesteld.
In de rand van het Congregatiegebeuren vierde het kaartersgezelschap zijn laatste jaargang. Wegens de te geringe belangstelling werd deze gezellige competitie stopgezet, maar men kon toch nog de laatste kampioen in de bloemetjes zetten: Eric Thibau kreeg de bloemen en Gabriël Cottignies kreeg de rode lantaarn toegeschoven.

2000

2000 werd opnieuw een Promsjaar. Een aparte werkgroep binnen het bestuur had het opnieuw aangedurfd een Promsconcert te organiseren, en dit ging door op 15 april, opnieuw in de Stedelijke Sporthalle. Naar het voorbeeld van de Antwerpse Night of the Proms bracht de Congregatie een mix van populaire, klassieke en hedendaagse muziek, uitgevoerd door orkest, een gemengd koor en vocale solisten. De Harmonie o.l.v. Bernard Buyse stond uiteraard centraal in dit spektakel. Als koordeelnemer werd de medewerking verkregen van het Parochiale Koor van de H. Familie onder de leiding van Herman De Backer. Voor de programmering van solisten ging het bestuur op de internationale toer. Vocaal solist werd de Roeselaarse tenor José D'Autry (° 15 december 1936). Na Myriam Couvreur in de vorige editie van het "Harmonie Proms Concert" stond dus opnieuw iemand uit de eigen regio op de affiche. Eigenlijk is José D'Autry banketbakker. In 1963 vestigde hij zich als zelfstandig banketbakker in Roeselare, waar hij in 1976 de gekende zaak chocolaterie 'Manon' opstartte. Ondertussen volgde hij een zangopleiding aan het conservatorium, en debuteerde als tenor in een operette te Ieper in 1969. Hij vervolmaakte zich in het operettegenre en won driemaal de prijs voor de beste tenor in nationale operettewedstrijden. Gedurende vier opeenvolgende jaren is hij de eerste tenor aan de Koninklijke Opera te Gent en daarna te Antwerpen. Naast operette is hij ook actief op Wieneravonden en Italiaanse belcantoavonden, en werkt hij mee aan diverse cd-opnames. Met Jan Vayne haalde men een creatief en virtuoos pianist uit het Nederlandse Zwolle binnen. Vayne bouwt voort op de stijl van de grote romantische pianisten en bij hem ontstaan spontaan bij elke uitvoering prachtige improvisaties. In 1990 werd hij beroepsmuzikant en in 1997 brak hij internationaal door. Hij geeft diverse concerten in Amerika, waaronder één in de Shakespeare Library in Washington, tijdens het inauguratiefeest van president Clinton ter gelegenheid van diens tweede ambtstermijn. Top-act waren The Gibson Brothers. Deze groep, oorspronkelijk afkomstig uit het Antilliaanse eiland Martinique, werd gevormd in 1976. Hun stijl bestaat

uit een mix van 'latin music' (salsa) met 'disco music'. Hun eerste single 'Come to America' werd in datzelfde jaar in vele landen nummer 1. Het jaar daarop volgde de million-seller 'Non stop Dance'. In 1980 volgde hun wereldsucces met 'Cuba': 14 gouden platen en nummer 1-notering in 16 landen, waaronder Amerika. Twee jaar later volgde hun grootste succes met 'Qué sera mi vida', die een verkoop van 5 miljoen exemplaren weet te halen.
Pers en publiek waren eensluidend in hun commentaren: een wervelende avond om nooit te vergeten; de hooggespannen verwachtingen werden zonder meer ingelost.
Op 26 mei overleed Vera Vansteenkiste. Vera was onlosmakelijk de 'andere helft' van Erik Lafaut. Als geboren West-Vlaamse, uitgeweken naar Gent, was ze praktisch ieder weekend in Izegem en vergezelde ze Erik naar de Congregatie en het Zwaantje, waar ze samen de bediening verzekerden voor de muzikanten na de repetitie. Vera was een merkwaardige vrouw: ze dwong met haar sterke persoonlijkheid en haar principes op een heel directe manier bij iedereen respect af.
En opnieuw werden eretekens naar het einde van het jaar toe uitgereikt. Er waren staatseretekens voor Etienne Debrabandere (55 jaar lid – Gouden Medaille Leopold II), Johny Deklerk (40 jaar lid – Zilveren medaille Leopold II) en Eric Thibau (40 jaar bestuurslid – Zilveren medaille Leopold II). Daarnaast werden nog vier Fedekammedailles opgespeld en wel voor Bernard Buyse (15 jaar bestuurslid), Piet Vandenberghe (25 jaar muzikant), Luc Geldof (35 jaar muzikant) en Emiel Huyghe (65 jaar muzikant – Erekruis Commandeur). Eric Thibau kon geen noot muziek tot hij op een bepaalde dag in 1949, als lid van de Mariacongregatie, werd aangesproken door E.H. Lansweert met de vraag lid te worden van de Harmonie. Eric was 17 jaar oud. Geen noot muziek kennen was blijkbaar geen bezwaar om toe te treden, want indien voldoende leerlingen werden gevonden kon een muziekcursus opgestart worden. Kort nadien volgde Eric lessen notenleer in de Congregatie zelf, gegeven door Meester Jozef Vieren uit Emelgem. Na een reeks lessen koos hij voor trompet en leerde dit instrument bij onderdirigent Jules Vermeersch en nadien bij solist Jozef Lagae. Na zijn legerdienst volgde hij nog een cursus notenleer en in 1959 legde hij een examen middelbare graad trompet af. Hij bleef gedurende 38 jaar muzikant, tot in 1989, waarvan de laatste tien jaar op bastuba, samen met André Mistiaen, omdat er op een bepaald moment een tekort was aan basinstrumenten. In 1960 al werd hij bestuurslid. Velen hadden immers al lang de punctualiteit en nauwgezetheid van Eric in al zijn doen en laten opgemerkt. Hij kreeg dan ook de opdracht om de administratie van de harmonie op punt te zetten, met inbegrip van de introductie van de computer. Het bestuur had daar een bijzonder goede keuze gedaan !
En Emiel Huyghe ! Weinigen zullen het hem nadoen: de 75-jarige oud-Izegemnaar, saxofonist, was 65 jaar muzikant en dus al vanaf zijn tiende jaar. De Congregatie is hij altijd uiterst trouw geweest en gebleven, zelfs toen hij omwille van zijn werk naar Brugge moest verhuizen. Elke week kwam en komt hij naar de repetitie, soms met de trein. Zijn betrachting: het jubileumjaar 2003 en de kaap van 70 jaar muzikant halen.
In het jaarverslag 2000 van secretaris Rik Devaere lazen we het ledenbestand af. In de loop van een jaar is er gebruikelijk nogal wat beweging in het ledenbestand, maar eind 2000 noteerde de secretaris de volgende cijfers en namen. Onder leiding van Etienne Canniere telde het jongste ensemble 12 leerlingen; jeugddirigent Peter Bruneel heeft 42 muzikanten onder zijn hoede; Bernard Buyse telde in zijn harmonie 91 leden; de Compagnie die jaarlijks een aantal gelegenheidsoptredens verzorgt, telde een 28-tal leden; de drumband onder leiding van Luc Vandeputte telde 20 tamboers en de bestuursgroep van voorzitter Geert Bruneel telde 17 leden.

2001

Een moeilijk jaar is nog geen verloren jaar ! 2001: bestuur en muzikanten moesten een bittere pil slikken, verloren hun rangorde in superieure afdeling en werden opgenomen in ereafdeling.Na een heel bemoedigend Lenteconcert, trok de Harmonie drie weken later, op 28 april, naar het Ontmoetingscentrum 't Gelandt in Menen. Daar had de eerste sessie plaats van het Provinciaal Tornooi voor harmonieën en fanfares uit Superieure Afdeling en voor korpsen die een stijging naar Superieure ambieerden. Het uiteindelijke verdict van de jury betekende voor de Congregatie een stap terug naar ereafdeling. Uit vijf vooropgestelde werken koos de jury drie te spelen werken. Na de uitvoering hadden dirigent en muzikanten een goed gevoel: er werd een goed concert neergezet. De uitslag kwam evenwel hard aan: geen bevestiging, dan wel een stap terug. De ontgoocheling was in eerste instantie vrij groot, maar al vlug overheerste de idee om in de nabije toekomst nog mooie zaken te realiseren. Een pikant detail was ook: tijdens diezelfde tornooidag slaagden de Izegemse vrienden van de Koninklijke Stadsfanfaren erin te promoveren naar Superieure Afdeling. Nieuw was

Het jeugdorkest onder leiding van Peter Bruneel. (verzameling privébezit)

tevens dat het vernieuwde reglement niet meer toeliet het jaar erop te gaan voor een herkansing; de op dit tornooi behaalde klassering gold voor de periode 2001-2005.

Op de Herfstconcert nam Peter Bruneel tijdens de uitvoering even de dirigeerstok van Bernard Buyse over. Immers, vorig jaar schreef Peter een eerste compositie als eindwerk van zijn opleiding HAFABRA-directie aan het Koninklijk Vlaams Conservatorium te Antwerpen. *"Les Cinq Musquetiers"* is de naam van de compositie van Peters eindwerk dat tussen Peter zelf en vier goede vrienden tot stand kwam in de vroege Antwerpse café-uurtjes. Het werk werd gecreëerd op 12 mei in de Blauwe Zaal van de Singel te Antwerpen. Voor de uitvoering van dit werk op het Herfstconcert namen maar twee van de oorspronkelijke musketier-solisten deel: David Bailleur op klarinet en Björn De Kock op slagwerk. De twee overige stand-in-musketiers vond Peter in eigen rang: Jef Desimpelaere op trompet en Bernard Buyse op kleine klarinet.

Naar het einde van het jaar toe werden weer medailles uitgedeeld. Etienne Canniere mocht de Zilveren Medaille Leopold II ontvangen voor 45 jaar muzikant en Luc Vanhaverbeke voor 40 jaar muzikant. Johan Cottignies, Paul Eeckhout en Geert Monserez kregen het ereteken In Veterani Honorem Zilver voor 25 jaar muzikant, terwijl Freddy Seynaeve, 25 jaar bestuurslid, het ereteken Pro Merito Goud werd opgespeld.

Het jaar werd waardig afgesloten met een Kerstconcert in de Kerk van de Paters Kapucijnen op zondag 23 december. De Harmonie en het gemengd koor van Die Boose, o.l.v. Roos Devos , traden deels afzonderlijk, deels gezamenlijk op. Op het programma stonden enkele Gregoriaanse gezangen voor de Adventstijd, traditionele en moderne kerstliederen en enkele instrumentale nummers in kerstsfeer.

2002

In de loop van 2002 is weer wel een en ander gebeurd. Kort na het Lenteconcert bood dirigent Bernard Buyse op dinsdag 16 april zijn ontslag aan. In zijn ontslagbrief schreef Bernard rustig en begripsvol: *"Sedert enkele maanden stel ik vast dat het enthousiasme bij mezelf en de muzikanten een beetje zoek is. Niet dat ik de Congregatie niet meer genegen ben, maar het vuur is*

er uit. Ik denk dan ook dat het tijd is om, in alle vriendschap, uit elkaar te gaan. Wellicht is dit de beste oplossing voor beide partijen. Ik ben en blijf fier dat ik gedurende 12 jaar de Congregatie heb mogen leiden in goede en kwade dagen (vooral veel goede en weinig kwade). Ik wil in ieder geval ook een woord van dank richten aan het bestuur dat me altijd is blijven steunen en aan de vele muzikanten die zich steeds voor de Congregatie hebben ingezet...."

Peter Bruneel, tot dan dirigent van het jeugdorkest, werd meteen als voorlopige vervanger aangesteld, en in de Algemene Bestuursvergadering van 1 juli werd hij definitief aangesteld tot nieuwe dirigent van de Harmonie. Hiervoor diende hij op zijn beurt ontslag te nemen bij het Jeugdorkest, en daar werd hij vervangen door Brecht D'Heere, ook al dirigent te Dikkebus.

En de wissels hielden niet op! Erevoorzitter en penningmeester Fernand Sagon gaf te kennen ontlast te worden van zijn taak als penningmeester. Rik Devaere, secretaris en beroepshalve vertrouwd met financiële zaken, werd bereid gevonden ook deze belangrijke taak op zich te nemen.

Op 16 juni overleed oud-directeur Edgard Vergote (° Rumbeke, 16 november 1924). Na zijn priesterwijding te Brugge op 7 juni 1952, was zijn eerste werkveld het Sint-Jozefscollege, Izegem, waar hij middenin het jonge studentenvolkje een eerder gestrenge maar graaggeziene 'surveillant' was. Vanaf 1972 tot 05 maart 1980 werd hij medepastoor op de Sint-Tilloparochie, en in die hoedanigheid dan ook proost-directeur van de Congregatie. Daarna werd hij benoemd tot pastoor van de O.-L.-Vrouweparochie te Roeselare en toen hij de pensioenleeftijd reeds overschreden had, zocht hij 'nieuw werk' en kwam zo als aalmoezenier naar het Sint-Henricusrustoord in zijn geliefkoosd geboortedorp Rumbeke terug.

Op uitdrukkelijke vraag van de bevriende muziekmaatschappij "Willen is Kunnen" uit Pellenberg, trok de Harmonie naar ginder om er samen met de plaatselijke fanfare een Promsconcert te geven op zaterdag 5 oktober. Tenor José D'Autry werd bereid gevonden om aan dit concert deel te nemen. Twee weken voordien kwam het Pellenbergse korps naar de Congregatie met circa 40 personen om het concert voor te bereiden.

Eind november, en opnieuw tijd om enkele verdienstelijke leden te vieren. Gehuldigde met de meeste jaren dienst, Frans Buyse, muzikant op altsax, kon evenwel niet aanwezig zijn op de Ceciliaviering wegens beroepsbezigheden. Voor Frans was een Zilveren Medaille Leopold II aangevraagd voor 46 jaar muzikant. Frans kwam bij de harmonie net na de

Freddy Verhaeghe, de stijlvolle vaandrig van de Congregatie. (verzameling privébezit)

Romereis van 1954 en bleef er altijd een uiterst trouw lid. De andere twee gehuldigden waren Herwig Vandenbroucke voor 35 jaar muzikant en Didier Verkynderen voor 25 jaar muzikant.

En ook met de moderne media was de Congregatie bezig. De Harmonie creëerde zijn eigen website met alle nuttige informatie over alle geledingen van de harmonie. Olivier Vandromme stond in voor de basisdesign van de site en Rik Vandekerckhove is de webmaster. Markeer dit adres alvast onder uw 'favourites':www.congregatie.be.

En binnen het bestuur was men al druk bezig met de organisatie van een derde Promsconcert, voorzien voor 12 april 2003.

Wetenswaardig is ook dat de Harmonie jaarlijks, en dit telkens ter gelegenheid van haar Ceciliafeest, een eigen tijdschrift uitgeeft, "*Crescendo*" genaamd. Het novembernummer van 2002 was de 34ste jaargang. Er dient wel opgemerkt dat er enerzijds enkele jaren waren zonder uitgave, maar anderzijds kwamen er wel eens 2 nummers per jaar uit. Dit tijdschrift werd telkens voor eigen kring gemaakt en uitgedeeld voor de aanwezigen op het Ceciliafeest. Alle nummers zijn

Taakverdeling van de 25 laatste jaar1979-2003

Binnen de Harmonie werd steeds nauwkeurig aan taakverdeling gedaan. Hieronder vindt u de functies en de daarbij horende personen gedurende de periode 1979-2003. U krijgt een opvolgingsoverzicht per functie; sommige personen hebben hun taak over een langere periode uitgeoefend dan anderen.

Directeur	Voorzitter	Ondervoorzitter	Secretaris	Penningmeester
Vergote, Edgard	Sagon, Fernand	Geldof, Tillo	Mistiaen, André	Vanden Berghe, André
Jacob, Jozef	Mistiaen, André	Debosschere, J.P.	Vandenberghe, Piet	Mistiaen, André
Naert, Adrien	Bruneel, Geert	Bruneel, Geert	Thibau, Eric	Sagon, Fernand
Leuridan, Joris		(niet bezet)	Devaere, Rik	Devaere, Rik
Decavele, Stefaan				
Frenay, Luc				

Verslagen + P.R.	Dirigent Harmonie	Hulp-Dirigent	Instructeur Drumband	Dirigent Jeugdorkest
Mistiaen, André	Soete, Frans	Vermeersch, Jules	Soete, Frans	Baert, Eric
Vandenberghe, Piet	Baert, Eric	Baert, Eric	Bouckaert, André	Maes, Hendrik
Thibau, Eric	Waignein, André	Canniere, Etienne	Raes, Stefaan	Buyse, Bernard
Gevaert, Filip	Buyse, Bernard		Vandeputte, Luc	Belaen, Wim
	Bruneel, Peter			Baert, Francis
				Timperman, Wim
				Bruneel, Peter
				D'Heere, Brecht

Dirigent Leerlingen	Dirigent Compagnie	Verantw. Partituren	Verantw. Instrumenten	Verandw Drumband
Canniere, Etienne	Leenknecht, G.	Thibau Eric	Thibau, Eric	Geldof, Tillo
	Baert, Eric	Cottignies, Johan	Vandekerckhove J.	Debosschere, Jean-Pierre
	Vandenberghe Wim	Verstraete, Jef		Bruneel, Geert
		Denys, Peter		Casier, Johan
				Geldof, Willy
				De Staebel, Ronny

Verantw. Jeugdorkest	Verantw. Leerlingen	Verantw. Kledij	Tamboer-majoor	Vaandrig
Maes, Hendrik	Canniere, Etienne.	Debosschere, J.P.	Mestdagh, Johan	Verhaeghe, Freddy
Vandenberghe, Piet		Withoeck, Mia	Lafaut, Erik	
Vandenberghe, Wim		Vandenbussche, Livine		
Monteyne, Stefaan				
Vandekerckhove Rik				

evenwel ter inzage in het Congregatiearchief . En dit archief werd ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan in 2003 van de Harmonie op een zeer nauwkeurige manier geordend door Eric Thibau, oud-muzikant en bestuurslid. Zijn werk is een geweldig cadeau naar de vereniging toe !

2003

150 JAAR KONINKLIJKE HARMONIE VAN DE CONGREGATIE !

Het bestuur opteerde voor enkele mooie realisaties in de loop van het jaar: het zouden het Proms-III worden, een Spanjereis en een feestelijke Academische zitting. Maar 2003 had ook zijn bijzonder droevige kant...

Op zaterdag 12 april organiseerde de K.H. van de

Congregatie voor de derde keer een groots en uniek evenement onder de reeds bekende naar "HARMONIE PROMS CONCERT III".
Het succes van de eerste edities in 1977 en 2000 met telkens 1500 enthousiaste toeschouwers, vroeg om een vervolg. Probleem was een zaal te vinden die minimaal datzelfde aantal toeschouwers een comfortabele plaats kon garanderen. De Sporthal in Izegem, locatie van de twee vorige edities, kwam niet meer in aanmerking: een vernieuwde vloer kon de tribunes niet verdragen, en de drukke sportieve activiteitenkalender in de Sporthal liet niet toe dat de zaal voor bijna twee weken door de Proms-organisatoren zou ingenomen worden. Vermits er in Izegem zelf geen alternatieven waren, was meteen duidelijk: uitwijken met de organisatie en dus op verplaatsing spelen! De nieuwe locatie werd gevonden in de Expohallen van Roeselare; deze hallen werden voor de gelegenheid volledig afgehuurd. Hier kon men een grotere zaalcapaciteit creëren: 1800 tribuneplaatsen, 800 staanplaatsen en een meer dan behoorlijke receptieruimte en bargelegenheid. Op het programma stond opnieuw een mix van populaire en klassieke muziek, deze keer onder de nieuwe leiding van de jonge ambitieuze dirigent Peter Bruneel. Het vocale gedeelte achter de Harmonie bestond uit het Mannenkoor "De Kerels" uit Izegem enerzijds en het Sint-Eligiuskoor uit Sint-Eloois-Winkel anderzijds.
Coördinator René Windels, die ook de twee vorige edities in goede banen had geleid, moest in het totaal aan koorleden en muzikanten 178 mensen op het podium brengen, en daarnaast uiteraard een groot instrumentarium. De affiche was opnieuw geweldig. Bijna vier uur lang kreeg de bomvolle zaal een spektakel van muziek, zang en lichtspel aangeboden. Het concert werd als vanzelfsprekend ingezet met "Also sprach Zarathustra" van R.Strauss en meteen was de sfeer bepaald. Gastvedette Paul Michiels, Belgisch soulzanger met klasse, enthousiasmeerde de toehoorders en Janu, bekend van haar Will Tura-CD, bespeelde op betoverende wijze de elektronische harp. Zoals in de vorige edities hadden de organisatoren ook gezorgd voor enkele verrassingsacts; en die waren niet van de minste ! Uit eigen midden waren er de bijzonder gesmaakte optredens van Mieke Demeurisse op viool met "Czardas" van Monti en een overtuigende Miller, alias Steven Mulier, die in "Music" van John Miles het beste van zichzelf gaf. Een Brugse dubbel van Joe Cocker gaf de zaal een geweldige kick, en het optreden van de 'Antwerp and District Pipe Band' was een echte revelatie. Publiekstrekker nummer 1 Sergio maakte het echter al te bont en kreeg slechts een klein gedeelte van de toehoorders aan zijn kant. Presentator Luc

Affiche Proms III in de Expohallen te Roeselare
(privébezit)

Verschueren, voor de derde keer van de partij, stelde terecht de koren, de harmonie en haar dirigent Peter Bruneel in de schijnwerpers; hierbij was hij ook zeer attentvol en had een opnieuw een open doekje voor vaandrig Freddy Verhaeghe, zoals altijd stijlvol in zijn opdracht.
Van 11 tot 22 juli trok de Harmonie, muzikanten en familieleden, op reis naar Spanje, meer bepaald naar Sant Antoni de Calonge, Girona, aan de Costa Brava. De medereizenden verbleven in Hotel Rosa dels Vents. De muzikanten verzorgden aan de Spaanse kust vier optredens. Er waren 54 deelnemers.
De feestvreugde rond 150 jaar Congregatie werd evenwel bijzonder bruusk en hard verbroken door het overlijden van Linda Vannieuwenhuyse, echtgenote van voorzitter Geert Bruneel, moeder van dirigent Peter en van Mieke, klarinettist bij de Harmonie. Linda ging op 1 juli op ziekteverlof en overleed onverwacht op 5 oktober. In 1975 startte Linda haar beroepsloopbaan als opsteller in het Izegemse stadhuis. Al vlug werkte ze zich op tot afdelingschef. Tien jaar lang was ze tevens secretaris van het Stedelijk Feestcomité en zetelde ze ook in de Raad Van Beheer van de Openbare Bibliotheek. Laatst nog was ze ad interim stadssecretaris van Stad Izegem, van maart 2002 tot eind juni 2003.

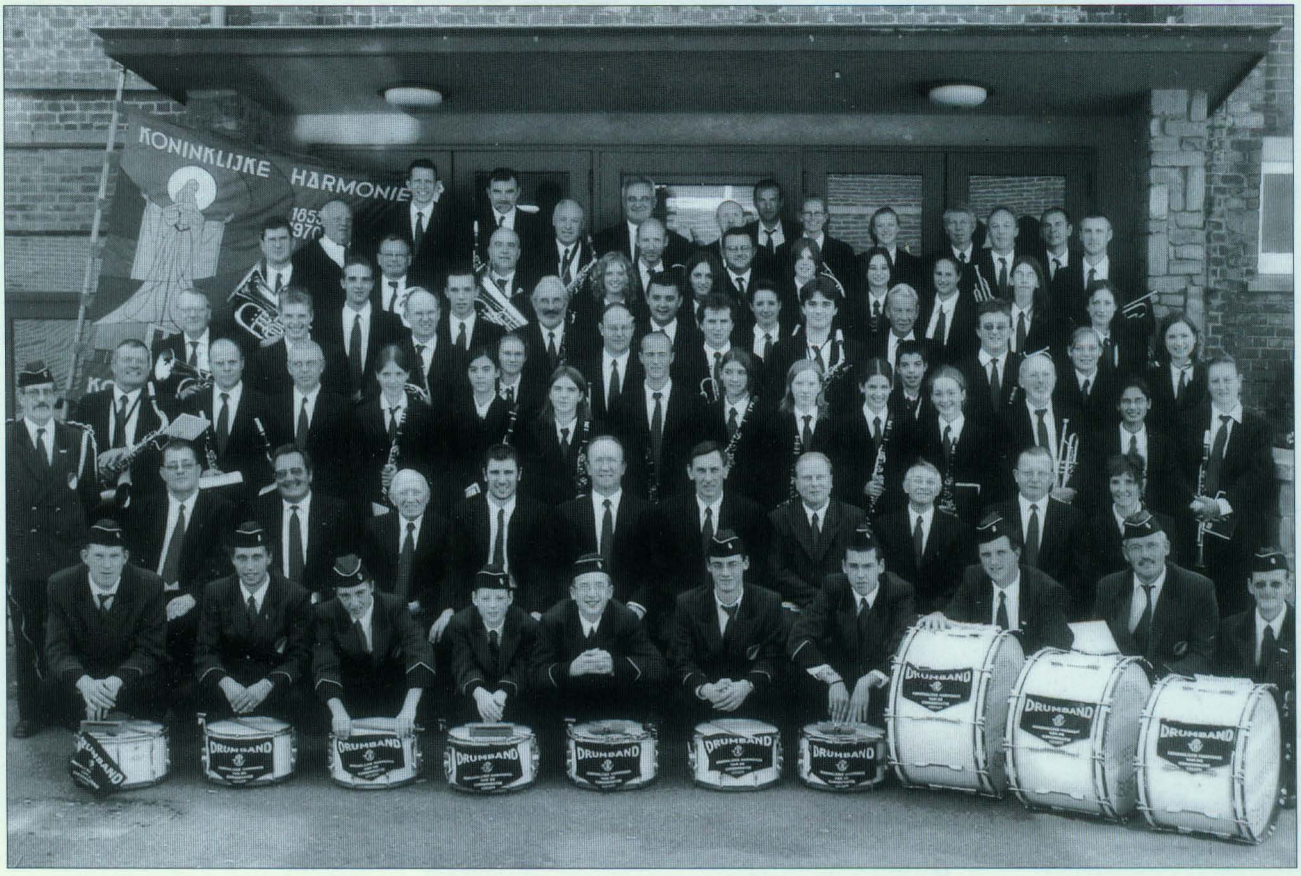

150 jaar oud, maar dit is de jongste foto van de Harmonie (september 2003)
(verzameling privébezit)

En medio september werd bekend dat Luc Frenay, medepastoor van de Sint-Tilloparochie en proost van de Congregatie, tot pastoor werd benoemd in de Federatie Poperinge en residerend op de Sint-Jansparochie. Luc Frenay verliet na 5 jaar de Sint-Tilloparochie als laatste medepastoor. Naar verluidt komt er geen opvolger. Was Luc de laatste proost van de Koninklijke Harmonie van de Congregatie ?

De 150-jarige Harmonie sloot zijn jubileumjaar af op 11 november, met een jubileum dubbelconcert samen met de Koninklijke Harmonie 'Vrank en Vrij' uit Nazareth onder de leiding van oud-Congregatiemuzikant Wim Belaen.

Op zaterdag 22 november staat het Ceciliafeest gepland, met om 11u.00 Academische Zitting in Zaal Tijl; om 12u.15 Receptie voor alle genodigden; om 15u.00 muzikale wandeling doorheen het stadscentrum; om 17u.00 Plechtige Eucharistieviering in de Sint-Tillokerk en vanaf 19u.00 Jubileummaaltijd in Zaal 'Ter Maerel' Abelestraat Izegem.

***

In het Gedenkboek, uitgegeven ter gelegenheid van het "Eeuwfeest van de Koninklijke Harmonie der Jongelingen Congregatie Izegem 1853-1953", nu 50 jaar terug, lezen we in de inleiding: *"HOOG DE HARTEN.... Dank aan onze weldoeners, van vroeger en nu, die het goud van hun bezit en het goud van hun hart wegschonken tot een welluidende klank in de harmonie van het blijde schone leven van de Congregatie. En U, vrienden, die met ons de Koninklijke Harmonie der Congregatie met uw liefhebberij bezielt en bloeien doet, of die met uw werk en uw sympathie haar lasten licht en haar vreugden schraagt – U zij hulde en dank.*
Moge dit feest de belofte insluiten dat wij onversaagd onze Koninklijke Harmonie der Congregatie zullen bewaren, ongeschonden als een verrijkte erfenis, voor hen die na ons dezelfde taak zullen opnemen. MET GODS GENADE – WIJ VERSAGEN NIET !"
Vijftig jaar later willen de Koninklijke Harmonie van de Congregatie, haar muzikanten en bestuur dezelfde wens, dank en hoop uitdrukken.

DE DIRIGENTEN VAN DE LAATSTE VIJFENTWINTIG JAAR

Frans Soete, dirigent van 24.03.1964 tot 10.02.1982

Frans Soete werd geboren te Roeselare op 24 oktober 1940. Na klassieke humaniora en eerste muzikale opleiding in zijn geboortestad, voltooide hij zijn muzikale studies aan het Conservatorium te Gent. Nauwelijks 24 jaar oud werd Frans dirigent van de Harmonie van de Congregatie, in opvolging van Georges Verdonck. In het slotwoord van het gedenkboek, uitgegeven ter gelegenheid van 125 jaar Congregatieharmonie, schreef hij: "In dat vertrouwde milieu zijn die vele honderden repetities en de tientallen concerten in eerste instantie 'ontmoetingen' geweest, waarbij de menselijke relaties even belangrijk waren als de muzikale vorming."

Frans overleed al te vroeg op 10 februari 1982 in zijn woonst, 's Gravenstraat 52, Roeselare.

Hij was gehuwd met Annemie Roels en had vier kinderen : Toon, Bert, Karolien en Marjan.

Op de vooravond van het lenteconcert, zaterdag 17 april 1982, herdacht de Harmonie haar overleden dirigent Frans tijdens een eucharistieviering, geconcelebreerd door de E.H. Daniël Outtier, Edgard Vergote en Jozef Jacob.

Eric Baert, dirigent van september 1981 tot 29 juni 1982

Wegens de opname van Frans Soete in het ziekenhuis, werd Eric Baert (° 20 augustus 1934) dirigent ad interim bij de harmonie. Als oud-leerling van wijlen Georges Verdonck, behaalde hij met brio de regeringsmedaille aan de Stedelijke Academie. Als soloklarinet was Eric sedert 1946 verbonden aan de harmonie. Hij was ook nog dirigent van de Stadense gemeenteharmonie. Hij werd de eerste koorleider van het parochiekoor van de H. Familie, Izegem, waar hij 18 jaar lang de leiding had.

André Waignein, dirigent van 29 juni 1982 tot 6 oktober 1990

André Waignein werd geboren te Moeskroen op 28 januari 1942. Hij woont te Ramegnies-Chin, nabij Doornik. Vader Waignein was altsaxofonist in de bloeiende muziekvereniging van Mont-à-Leux en droomde er van zijn zoon als saxofonist naast zich te zien zitten. André voelde zich eerder aangetrokken tot de trompet. En die trompet was het begin van een uitzonderlijke muzikale loopbaan. Na zijn middelbare studies en heel wat zelfstudie trok hij naar het conservatorium te Brussel. Hij studeerde er notenleer, trompet, piano, muziekgeschiedenis, harmonie, kamermuziek en transpositie. Om zijn studies te helpen bekostigen speelde André in het Jazzorkest van de ORTF te Rijsel. In 1964 werd hij muziekleraar dagonderwijs in Moeskroen en in 1974 leraar solfège in Mons. In 1977 werd hij tenslotte directeur van het Conservatorium van Doornik. Intussen componeerde hij een uitzonderlijke reeks muzikale werken. Mede dank zij de vriendschapsband met André Mistiaen, toen nog secretaris bij de harmonie van de Congregatie, aanvaardde hij in zijn zo al drukke leven het dirigentschap bij de Congregatie. Waarom hij deze opdracht aanpakte, ligt wellicht vervat in een uitspraak van Waignein op een vraag wat voor hem het ideale orkest is: 'Het is het orkest met de kwaliteit van beroepsmusici dat speelt met de geestdrift van de amateur."

Bernard Buyse, dirigent van 26 oktober 1990 tot 16 april 2002

Bernard Buyse werd geboren te Izegem op 5 oktober 1958. Na zijn muzikale studies in de Stedelijke Muziekacademie te Izegem, studeerde hij verder aan het Lemmensinstituut te Leuven waar hij de diploma's 'Laureaat klarinet, kamermuziek en muziekgeschiedenis' behaalde. Hij verwierf eveneens het regentaatsdiploma. Daarna vervolmaakte hij zich aan het Koninklijk Muziekconservatorium van Gent.

Na zijn succesvolle studies trad hij als klarinettist regelmatig op zowel in het binnen- als in het buitenland. Hij werd spelend lid van de Harmonie van de Congregatie in 1971 en sedert 1982 dirigeerde hij er het jeugdorkest. Vanaf 1990 volgde hij André Waignein op als dirigent van de harmonie. Als dirigent is hij ook verbonden aan de Koninklijke Harmonie 'Vermaak na Arbeid' te Tielt. Hij is momenteel leraar klarinet aan de Stedelijke Academie voor Muziek en Woord te Izegem en in het Emmaüsinstituut te Aalter.

Peter Bruneel, dirigent sedert 1 juli 2002

Peter Bruneel werd geboren te Izegem op 6 april 1977. Hoewel hij aanvankelijk piano studeerde aan de plaatselijke Stedelijke Muziekacademie van Izegem, werd hij reeds vrij vroeg gebeten door de microbe van de blaasmuziek. Dit zette hem er echter niet toe aan een blaasinstrument aan te leren. Peter koos voor een opleiding slagwerk. Na het behalen van de stadsmedaille aan de SAMW te Izegem, zette hij zijn muziekstudies verder eerst aan het Lemmensinstituut te Leuven, daarna aan het Koninklijk Conservatorium in Antwerpen. In juni 2001 studeerde hij er met onderscheiding af in de richting muziektheorie-schriftuur, optie hafabradirectie, en dit in de klas van Dirk De Caluwe en Jan Hadermann. Daarnaast volgde hij meerdere orkeststages onder de leiding van gerenommeerde componist-dirigenten uit de wereld van de blaasmuziek. Op 1 juli 2002 werd hij dirigent van de Koninklijke Harmonie van de Congregatie in opvolging van Bernard Buyse. Hij is eveneens dirigent van de Koninklijke Harmonie "De Verenigde Vrienden" te Moorslede. Zelf schrijft hij ook werken voor harmonieorkest, zowel eigen composities als arrangementen. Zo schreef hij reeds in opdracht van onder andere Carlo Willems en de Brassband Midden-Brabant. Op Folk Dranouter 2002 was Peter aan het werk met het Harmonieorkest Ypriana, in opdracht van Willem Vermandere. Naast dit alles is hij ook actief als freelance-slagwerker en speelde hij mee met het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen, Prima la Musica, en tal van andere symfonische en blaasorkesten.

TEN MANDERE - NIEUWS

Verkiezingsnieuws

Op zaterdag 22 juni 2003 vond de herkiezing van de helft van het bestuur plaats.
Dit zijn de resultaten. De namen in vetjes zijn die van de verkozenen.

Blomme Bart	42	**Nolf Bertrand**	35
Bourgeois André	30	Vanbrabant Jan	7
Himpe Kurt	20	**Vandromme Antoon**	37
Malisse Antoine	33	**Willaert Hendrik**	34

Meer dan 20 % van de leden brachten hun stem uit.

Identificatietentoonstelling 2003

Tijdens de voorbije zomervakantie werd er in de plaatselijke openbare bibliotheek een gelegenheidstentoonstelling opgesteld onder de titel "identificatietentoonstelling 2003".
Er werden een honderdtal foto's tentoongesteld waar wij als bestuur nagenoeg geen gegevens over hadden. De bedoeling was dat bezoekers aan de bib een briefje invulden, waarop zij de namen, de gebeurtenis en de datum konden op weergeven.
In het totaal werden er van de 108 foto's 53 geïdentificeerd.
Vijf personen werden uit de antwoordbladen geloot en kregen de lopende jaargang cadeau.
Van harte dank.

Schenkingen

Van volgende personen kregen we in de loop van het jaar archivalia
Marcel Claeys, Passendale
Robert Maes, Izegem
Marcel Nuijttens, Izegem

Info website

4953 mensen bezochten sinds augustus 2001 onze website.
We noteerden bezoekers uit : België, Nederland, Frankrijk, maar ook uit U.S.A., Tsjechië, China, Japan, Canada, ...
We geven hieronder in grafiek de aantallen weer van de laatste 12 maanden (september 2002 - oktober 2003)

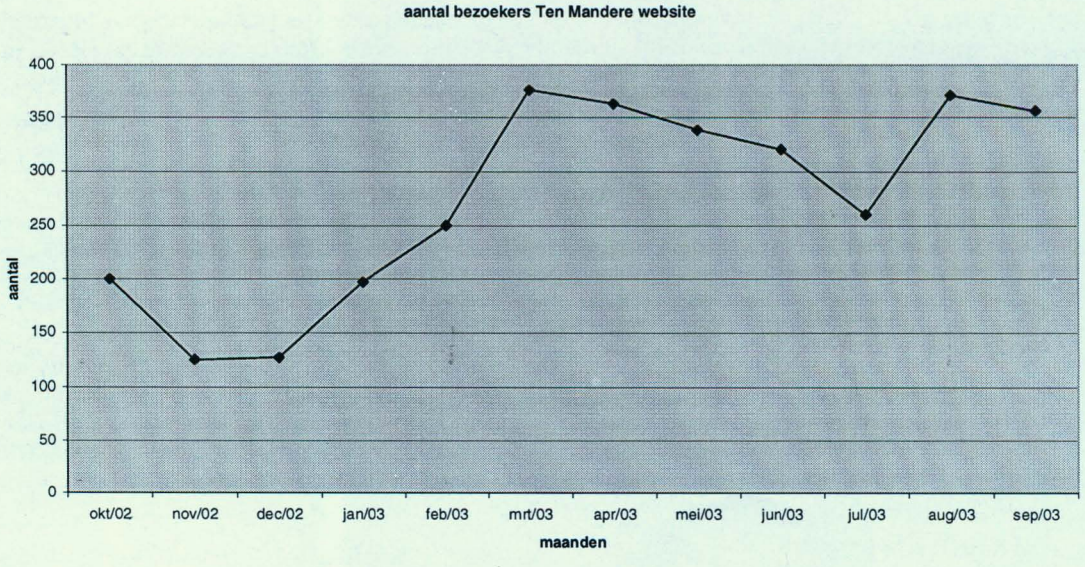

DE WIJK DE MOL

Jean-Marie Lermyte

De Molfeesten van 2002 gingen gepaard met de viering van 25 jaar Wijkraad De Mol, het oudste nog werkende en meest bloeiende wijkcomité van Izegem al komt ook daar de laatste jaren wat sleet op. Daarom dit artikel dat evenwel niet alleen aandacht wil hebben voor de werking van deze wijkraad.

Een oude wijk krijgt nieuw leven

De Mol was ooit het gehucht rond een herberg en is van daaruit gegroeid. De toponiem De Mol is oud: zeker al in 1649 is sprake van een *herberghe ghenaempt den mol*[1] Waarom precies die naam, valt niet uit te maken. In zijn *toponymisch woordenboek* vermeldt Karel De Flou behalve in Izegem ook een De(n) Mol als 'eene herberg te Aerseele'; 'eene herberg en eene wijk op de grenspalen van Kortrijk en Bisseghem'; 'een stuk land te Deerlyk'; 'een stuk land en eene herberg te Harelbeke'; 'eene herberg tusschen Ouckene en Rumbeke'; en 'een stuk land te Waerdamme'[2] De Molstraat had vroeger een ander tracé en liep van de Abele – die tot in de jaren 1960 een heel actieve wijkwerking kende – tot aan De Mol. Opgepast trouwens met naamveranderingen: ten zuiden van de Rijksweg is de Heibrugstraat de Hazelaarstraat geworden en de Krekelmotestraat de Wallemotestraat, de Schardouwstraat de Klaregrachtstraat; de Weststraat behoorde vóór de grenscorrectie van 1982 tot de gemeente Rumbeke en kreeg uiteraard een nieuwe naam omdat die daar de Molstraat heette.[3]

Op 31 december 1876 werden er op De Mol 20 woningen geteld op een totaal van 1904 Izegemse woningen en op 31 december 1920 84 op een totaal van 3065.[4]

Blijkbaar ging het in de negentiende eeuw om een ruw volkje. In zijn dagboek noteerde Jules Lafaut: *MASCARADE. Den zondag 8 maart [1885], zijnde halfvasten, wierd gemaskerd te Iseghem. De landenaars waren daarom verbitterd; deze van den Boschmolens en de Mol kwamen in benden af; trokken maskers af, vochten ertegen; op de Koornmarkt vochten veele menschen al dooreen: maskers*[5] *burgers en boeren.* Dat maskeren was een uiting van het antiklerikale liberalisme. In 1886 moest Lafaut zijn vorige relaas zowat herhalen. *MASKERS. Den 5 april zijnde halfvasten zondag, maskeren 35 liberalen van Iseghem. Zij worden aangevallen gelijk overjaar door de landenaars van den mol en Boschmolens op de Koornmarkt; - de policie, 2 gendarmen en al de pompiers moeten gewapenderhand ertusschen komen; - geene dooden noch gekwetsten; - Onstuimige dag; - de Stad door alarm geblazen; - deuren en vensters gesloten; - groote benauwdheid; - veel vreemdelingen.* De gebeurtenissen haalden de nationale pers.[6]

Zeker al na de Eerste Wereldoorlog werd er gefeest op De Mol. Dat bleek toen drukker Debusschere in 1977 of begin 1978 in een krant het programma van de 'jaarlijksche ommegang' op De Mol terugvond.[7] Er werd toen vier dagen gevierd, van zondag 7 tot woensdag 10 augustus 1927. De zondag vertrok de ommegang om 14 uur van aan het kasteel Wolvenhof. Daarna was er 'ringsteking per rijtuig' en 'groote velokoers voor onderbeginnelingen'. De avond sloot af met een 'groote fakkeltocht en prachtig vuurwerk'. De maandag was er om 9 uur in de H.-Hartkerk plechtige mis voor de overledenen van De Mol en na de middag weer een 'groote velokoers voor onderbeginnelingen' met 300 frank prijzen en premies, gevolgd door 'allerhande volksfeesten en vermakelijkheden'. De dinsdag was er 'velokoers voor rijders beneden de 16 jaar en voorzien van hunne eenzelvigheidskaart', gevolgd door een valiezenkoers. De woensdag eindigden de feestelijkheden met een prijsvlucht voor duiven uit Breteuil. Het programma vermeldde ook dat de Liefdadigheidsmaatschappij 'De

De twee linden herinneren aan de ingang van de hoeve van Descheemaeker die in 1956 opgekocht werd door de Nationale Maatschappij voor de Kleine Landeigendom.
(verzameling Blondeel)

Zanzibars' de feesten zou opluisteren.

De grote aangroei op De Mol kwam er vanaf de jaren 1960 door de activiteit van de Nationale Maatschappij voor de Kleine Landeigendom. In 1956 kocht die de 11 – volgens een andere bron 13,5 – hectare grote hofstede van de familie Verhaeghe maar bewoond door de familie Descheemaeker aan. De ingang van de hofplaats is nog steeds te herkennen aan de twee grote lindebomen langs de Molstraat. Kort daarop werd een plan van aanleg getekend door architect-urbanist Emiel Allewaert. Van 1959 tot 1978 werden voor rekening van de Nationale Maatschappij voor de Kleine Landeigendom 170 huizen gebouwd in acht uitvoeringsfasen en dat door vier verschillende aannemers. In mei 1959 werd door de Izegemse aannemer weduwe Beernaert gestart met 19 huizen in de Molstraat, die in de tweede helft van 1960 betrokken werden. De Molstraat was aanvankelijk een smalle straat met aan beide kanten een gracht. Op de wijk werd de Molstraat verlicht met drie lampen. In 1964 werd de Molstraat vernieuwd en verbreed en werd een riolering aangelegd. Na haar huizen in de Molstraat bouwde dezelfde aannemer in 1961-1962 16 woningen in de Olmenstraat en een gedeelte van de Berkenstraat; ze werden vanaf eind 1964 bewoond. In 1968-'69 waren de Wilgenstraat en de rest van de Olmen- en Berkenstraat aan de beurt; die 24 huizen werden gebouwd door J. Huyzentruyt en Zoon uit Beveren-Leie. In 1971-'72 werden 30 prefabwoningen door de firma Koramic uit Kortrijk gezet in de Dennen- en Kerselaarstraat. Ook de 31 woningen die in 1972-1973 door dezelfde firma werden gebouwd langs de Kastanjestraat en een gedeelte van de Esdoornstraat waren prefabwoningen. Al die prefabwoningen bleken niet goed afgewerkt, wat zorgde voor wakke muren. Dank zij de inzet van Wijkraad De Mol – die straks uitvoerig aan de beurt komt – kregen de bewoners in 1982 een schadevergoeding: voorzitter Blondeel en zijn Wijkraad mochten onder de gedupeerden 2,8 miljoen verdelen. De achtste en laatste fase werd door aannemer Van de Kerckhove uit Maldegem-Adegem gestart in 1978, met 50 huizen in de Esdoorn-, Kerselaar-, Wilgen- en Berkenstraat die eind 1979 konden worden betrokken.[8] Op 1 juni 1985 werd een feestviering georganiseerd n.a.v. 'de 25-jarige bewoning van de huizen gebouwd door de Nationale Landmaatschappij'. In 1985 telde de wijk 195 woningen en meer dan duizend inwoners.[9] De laatste jaren worden nogal wat privé-woningen gebouwd.

Opening van het speelplein op 11 augustus 1977 door burgemeester Werner Vens. (verzameling ATM)

Wijken hebben geen officiële grenzen. De dag van vandaag kan men als grenzen van De Mol beschouwen:
Noord: de Rijksweg
West: de E304 (de vroegere A17)
Zuid: de Oude Iepersestraat en in het verlengde ervan een stukje van de Klaregrachtstraat
Oost: de Wolvenhofstraat en de Wallemotestraat.

De Mol behoort tot de Heilige-Familieparochie. In 1973 stelde de deken voor missen op De Mol op te dragen en om er met twee kleuterklassen te starten, maar de pastoor en de kerkfabriek van de H. Familie gingen daar niet op in: voor het eerste punt omdat ze wilden dat eerst de parochiegrenzen herzien zouden worden en voor het tweede o.a. wegens te duur.

Doordat de meeste huizen dertig, veertig jaar geleden werden gebouwd, is een kenmerk van de wijk wel dat die een oudere bevolking telt. De eerste generatie is nog niet vervangen. Tot de oudste inwoners – we bedoelen: nog vóór de periode van de Kleine Landeigendom – behoren Gerarda Devolder, Omer Cools, Maria Degroote, Gaspard Vansteenkiste, Roger Vermeersch, André Leenkencht en Maria Tytgat (al heeft laatstgenoemde niet permanent op De Mol gewoond). Een groot gedeelte van De Mol is landelijk gebleven.

De start van Wijkraad De Mol[10]

De Wijkraad De Mol werd officieel in 1977 gesticht. Op 1 april was er een voorbereidende vergadering en op 30 april een algemene vergadering voor de wijkbewoners. Aan de basis lag in zekere zin Werner Vens die de oprichting van wijkcomités in zijn verkiezingsprogramma van 1976 aanmoedigde. De eerste activiteit naar buiten toe was de inhuldiging van de nieuwe burgemeester Werner Vens die in koets door de wijk werd rondgereden. Paarden en koets werden geleverd door boer Jozef Desimpel. Aanvankelijk was er nog geen echt bestuur.[11] In het eerste *'t Mol-hoopke*

Het aanbrengen van de kerstversiering op De Mol in 1977 (foto ATM)

lezen we in de eerste regels: *Reeds jarenlang was er op onze wijk een beperkt, maar zeer aktief feestcomité werkzaam, waarvan spijtig genoeg een der hoofdfiguren, of moeten wij zeggen de centrale as van het comité, op een brutale wijze uit het leven werd weggerukt. Verleden jaar met kerstmis, werd er door een paar inwoners van het nieuwe gedeelte van onze wijk, een schuchtere poging gedaan om een beetje kerststemming te brengen. (...) De eigenlijke start van onze wijkraad zoals die er nu uitziet, kwam er in feite door toedoen van de jeugd.* Die 'hoofdfiguur' was Albert Degroote. Die 'schuchtere poging' was een privé-initiatief van Jef Rommel en Georges Desmet geweest die toen de mensen van De Mol aanspoorden om mee te doen aan de kerstverlichting op de wijk. Die 'jeugd' sloeg vooral op de broers Johan en Jean-Pierre Mistiaen die 'de zaak beliepen', wat betekende dat zij mensen voor het nieuwe bestuur gingen ronselen. Er lag een 'speelplein' dat meer op een vuilnisbelt leek en aanvankelijk nog niet gedraineerd was. Een aantal jongeren wilde op De Mol speelpleinwerking zoals die hier en daar al elders in Izegem bestond en zocht contact met het Feestcomité. Meteen was de Wijkraad geboren, met een raad voor volwassenen en een jeugdraad. Wat verder op de eerste bladzijde van *'t Mol-hoopke* staat: *De wijkraad stelt zich een dubbel doel, ten eerste de spreekbuis en het contactorgaan van de wijk met de buitenwereld te zijn en ten tweede de verstandhouding op de wijk te bevorderen door het inrichten van allerlei activiteiten.* Het verschil met het vroegere Feestcomité De Mol was dat ontspanning aanbieden niet langer de enige bedoeling zou zijn. Voorzitter van de Wijkraad werd Roger Blondeel, die in een interview met *De Weekbode* de doelstellingen anders formuleerde: aandacht voor het sociale en voor het leefmilieu. Het sociaal beleid wilde de Wijkraad toespitsen op de verdere uitbouw van het speelplein, het oplossen van problemen met de Maatschappij voor de Kleine Landeigendom, het onthaal van nieuwe gezinnen op de wijk, aandacht voor de derde leeftijd, een eigen wijkblad en natuurlijk nog altijd de wijkfeesten. De tweede doelstelling moest zich vertalen in een groene wijk en het bewaren van het landelijke karakter.[12] Blondeel was een van de eerste inwoners medio 1960 van de huizen gebouwd door de Nationale Maatschappij van de Kleine Landeigendom in de Molstraat.[13] De 'eerstesteenlegging' op het speelplein vond plaats op 11 juni 1977. Naast het Mollekotje bevindt zich een bloembak met een ingemetselde steen waarvan de tekst nu wat verweerd is: SPEELPLEIN DE MOL / GEOPEND OP 11-6-77 / DOOR HR. BURGEMEESTER W. VENS.

Aanvankelijk moesten de kinderen die deelnamen aan de speelpleinwerking schuilen in de kelders van kasteel Wallemote. Al vlug kwam daarin verandering. In het najaar van 1977 werd een werfbarak aangekocht die door de NV Blanckaert van Drongen werd gebruikt tijdens de aanleg van de A17 (nu E403). Nog voor de grote vakantie van 1978 werd het door wijkbewoners afgebroken en op het speelplein heropgebouwd. Dit 'speelhuisje' zou ook dienst doen voor de bijeenkomsten van de Wijkraad, die het eerste jaar vergaderde in café De Mol. In oktober 1980 werd er verwarming in geplaatst. Medio 1983 kon het lokaal met hulp van de stedelijke diensten en van Molbewoners uitgebreid worden, wat door de vele activiteiten meer dan nodig was gebleken. De grond is door het stadsbestuur voor

Het wijklokaal in 1983, na de uitbreiding (foto Blondeel)

Inzegening van de Molvlag door pastoor André Steyaert. De peter is André Leenknecht, de meter mevr. Maria Demarré, echtgenote van voorzitter Roger Blondeel. (verzameling Blondeel)

66 jaar in erfpacht gegeven. Het gebouw, dat de naam Mollekotje kreeg, is eigendom van de Wijkraad.

De wijkraad is sedert 1986 een officiële VZW, waarvan de statuten in de bijlage van het *Staatsblad* van 9 september 1986 op bladzijde 11464-11465 verschenen. In artikel 2 lezen we: *De vereniging heeft tot doel: vanuit een open instelling de samenlevingsopbouw binnen de wijk te bevorderen. In functie daarvan kan de vereniging activiteiten ontwikkelen op sociaal, educatief, cultureel, dienstverlenend en recreatief gebied. Deze activiteiten kunnen gericht zijn zowel op individuen als op groepen.* Omdat de wijkraad tien jaar bestond werd door de firma Waelkens van Oostrozebeke de wijkvlag gemaakt naar een ontwerp van Antoon Wynant. Op een groen veld prijkt het witte opschrift "Wijk de Mol Izegem". Uit de letter "O" komt een mol te voorschijn en in de vluchthoek is het gekroonde wapen van Izegem aangebracht.[14] Ze werd in juli 1988 tijdens de wijkfeesten ingezegend. 1993 werd een wedstrijd georganiseerd voor een nieuw logo. Jeroom Mallisse won de 5000 frank en ziet ondertussen wel vaak zijn bekroond ontwerp als logo verschijnen, maar van de bedoeling om het ook op een nieuwe vlag te laten prijken is vooral om financiële redenen nog altijd niets in huis gekomen. Vroeger was André Leenknecht vlaggendrager bij begrafenissen van Mollenaars. Hij is stichtend lid van de Wijkraad en op hem mag nog altijd voor allerlei klusjes een beroep worden gedaan.

Over de werking van Wijkraad De Mol zijn we goed ingelicht omdat er nog tal van getuigen zijn en al sedert 1977 een gestencild wijkblad wordt uitgegeven.[15] Tot eind 1990 verscheen het onder de naam *'t Mol-hoopke*, sedertdien als *'t Mollekrantje*. Terugkerende rubrieken daarin zijn de laatste jaren o.a. het programma van de wijkwerking, een Mollenaar in de kijker (vanaf november 1986), en vooral groene tips, gegevens over de burgerlijke stand en de parochiewerking. Roger Blondeel is tot op vandaag de voorzitter. Tot nu toe zijn er vijf secretarissen geweest: Johan Mistiaen tot hij naar Tielt verhuisde, Ivan Wynant, Rik Delarue, Marianne Stockman en Ferdinand Ghesquière.

Ontspanning op De Mol

Al in 1977 was er speelpleinwerking – de eerste jaren nog niet tijdens de paasvakantie –, kregen de wijkfeesten een nieuw tintje, o.a. met een voetbalwedstrijd tussen Mollenaren onder, respectievelijk boven de 25 jaar, kwam Sinterklaas de kinderen bezoeken in de schuur van een landbouwer, was er voor de kleinsten een kerstfeest, met kaafjestocht, kwam de kerstman op bezoek bij wat toen nog 'bejaarden' heette, en was er kerstversiering en -verlichting op de wijk.

In 1978 waren de wijkfeesten luisterrijker omdat '50 jaar wijkfeesten' werd gevierd. Dat had al in 1977 moeten gebeuren, want zeker al in 1927 was er een ommegang op De Mol. Dat dit toen eerder bescheiden was gebeurd, bracht de wijkraad in verband met het overlijden van Albert Degroote.[16] De waarheid is misschien dat de Wijkraad in 1977 te laat was gesticht om grootscheeps te vieren. Dat eerste weekend van augustus 1978 opende met een gezellig samenzijn met koffie en pannenkoeken voor de derde leeftijd in café De Mol. De zaterdagvoormiddag was er voor het eerst (weer) een duivenvlucht. Er werden 68 duiven van Mollenaars ingekorfd en een duif van Yvan Bruyneel legde de afstand Le Toucquet naar zijn hok in 24 minuten af en won. De vinkenzetting moest door het slechte weer na een goed half uur gestaakt worden; van de 44 deelnemers waren er slechts acht van De Mol en toen er het volgende jaar geen verbetering kwam, bleef het – op nog eens in 1988 na – bij twee uitgaven. Dezelfde voormiddag werd de Wijkraad ontvangen op het stadhuis. Na de middag namen 44 nieuwelingen deel aan de traditionele wielerwedstrijd. De zaterdag- en zondagnamiddag was er Vlaamse kermis ten voordele van de uitrusting van het speelplein. De zaterdagavond was er 'Molverbroedering' met optreden van het Oberbayernorkest De Thoriz in de schuur van Jozef Dochy. De zondagvoormiddag werd door de pastoor van de H. Familie de openluchtmis opgedragen op het speelplein en tekenden 55 kinderen tot 14 jaar in 'het speelhuisje' rond het thema Molfeesten; het werd geen straattekenwedstrijd wegens het wisselvallige weer. Na de middag namen 30 juniores

De leden van Wijkraad De Mol in juli 1983.
Liggend: Katelijn Deback, Magda Catelyn en Ludwig Beheydt.
Rechtstaande: Liliane Delaere, Denis Vanderstraeten, Roger Blondeel, Jef Rommel, Ivan Wynant, Ignace Lemant, Stefaan Blondeel, André Wybo en André Leenknecht. (verzameling ATM)

deel aan een wielercriterium. Vandaag de dag worden de meeste activiteiten georganiseerd in de feesttent op het speelplein. Tot 1990 of 1991 gebeurde dat in de loods van Jozef Dochy.

Van meet af aan wilde de wijkraad ook de jeugdwerking stimuleren. Een jeugdraad bleek geen blijvend succes.[17] Eigen aan jeugdwerking is het probleem van de aflossing van de wacht. Hoogtepunt in de jeugdwerking was de speelpleinwerking. Dat zelfs de eens zo bloeiende speelpleinwerking in 1997 wegviel, had dan weer een andere oorzaak: gebrek aan voldoende jongeren, want op de wijk wonen nu vooral oudere mensen. De tijd dat de speelpleinwerking vanaf 1986 meerdaagse jeugdkampen – o.a. naar de bavikhoeve in Schoonaarde bij Dendermonde (1988), het domein St.-Bartel in Geraardsbergen (1990), het Paviljoen in Essen (1991) of het Sint-Franciscusheem in Ronse (1993) – organiseerde, ligt ook alweer een aantal jaren achter de rug.

Naar buiten toe vormen de jaarlijkse wijkfeesten het eerste weekend van augustus de belangrijkste activiteit van Wijkraad De Mol. Enkele onderdelen hebben anno 2003 de jaren doorstaan: er is nog altijd de vrijdagse bijeenkomst van de senioren, een avondfeest, de duivenvlucht die de naam Grote Prijs Roland Wynant meekreeg – tot 1988 uit le Toucquet, daarna uit Ronse – en de zondagse openluchtmis. Andere zijn ondertussen ook al een (lange) traditie geworden, nog andere verdwenen. Een greep. Van 1982 tot 1991 was er het boogschieten op de liggende wip. De kindermarkt bestaat nog steeds en dat sedert 1982. In 1984 vond de eerste Malle Mollestoet plaats, meteen het hoogtepunt van de Molfeesten.[18] *De Malle Mollestoet wordt een variante op de "Valiezekoers", het attractiepunt van Molommegang van weleer!* aldus de Wijkraad. Hij werd na de uitgave van 1989 van de kalender afgevoerd omdat de kostprijs veel te hoog lag. Van 1986 tot 1990 was er de playbackshow; opvolger werd een kinderacademie (muziek, dans, declamatie...), die het drie uitgaven volhield. Van 1987 tot 1997 was er de massa-mollenloop, met een aantal jaren ook een loopwedstrijd voor jongeren. Vanaf 1988 werd de traditionele voetbalwedstrijd niet meer onder Mollenaars gespeeld, maar tegen de Bosmolens; in 1991 kwam het nog bestaande minivoetbaltornooi in de plaats en was een van de resultaten de oprichting

Speelpleinwerking op De Mol in 1984. (verzameling ATM)

Er werden verscheidene jeugdkampen georganiseerd. Hier in Geraardsbergen in 1990. (verzameling Blondeel)

Bijeenkomst op speelplein De Mol in 1989. (verzameling ATM)

Vijf jaar wijkwerking op De Mol wordt in 1982 gevierd met een tentoonstelling. (verzameling ATM)

Een beeld tijdens één van de Malle Mollestoeten. (verzameling ATM)

van de MVC (minivoetbalclub) De Mol. De wielrennerskoers voor nieuwelingen hield stand tot 1983. Die voor juniores werd door de Wijkraad georganiseerd tot en met 1990. Pol Vandecasteele nam het initiatief vanaf 1991 over. Het aperitiefconcert bestaat sedert 1989. Tot 1994 was er telkens de tekenwedstrijd voor kinderen. De hondenloop hield het maar drie edities uit, van 1992 tot 1994.

Maar behalve de wijkfeesten waren of zijn er nog andere activiteiten. Tot 2002 bezocht sinterklaas de jongeren; in 2003 komt daaraan een einde bij gebrek aan jeugd. Al jaren bezoekt de kerstman de zestigplussers, al neemt die er sedert jaren ook de jongeren bij. Van april 1978 tot 1989 was er een jaarlijkse wandeltocht of fotozoektocht. Van eind 1978 tot en met 1989 werd in het wijklokaal jaarlijks een duivententoonstelling georganiseerd, waaraan na enkele jaren de viering van de duivenkampioen gekoppeld werd. Vanaf 1980 konden de bewoners op hulp rekenen voor het invullen van hun belastingsaangifte. In 1980 werd gestart met de jaarlijkse karnavalkaarting, die met 708 kaarters zijn laatste uitgave kende in 1998; in 1996 werden er nog zo'n 1200 geteld. Vanaf 22 maart 1982 was er daarnaast maandelijks kaartnamiddag voor de derde leeftijd; het seizoen eindigde met de kampioenenviering. In 1987 kwam er met de Nuchtere Mollen nog een kaartersclub tot stand. In 1982 kwam er een raad voor dames, die tot op vandaag maandelijks een vrouwenbijeenkomst organiseert: de een of de andere gespreksavond, een sportactiviteit of een praktisch onderwerp, zoals broodbakken, bloemschikken, ... De laatste jaren wordt een dauwtrip met een natuurgids georganiseerd. Sommige initiatieven hielden het niet lang uit, zoals het dammen of schaken elke derde zondag van de maand vanaf september 1982 of het wekelijkse uurtje sport vanaf zaterdag 31 mei

De kerstmanwerking op De Mol in 1980
(verzameling ATM)

Rafaël Bruneel werd twee keer duivenkampioen: in 1984 en in 1988. (verzameling Blondeel)

1986. Af en toe werd een voordracht georganiseerd – o.a. eens met Louis De Lentdecker – maar die zijn de laatste jaren van de agenda verdwenen. De eerste nieuwjaarsreceptie vond plaats in 1985. In 1996 en 2000 werd door Leo Belaen, Jeroom Mallisse, Herman Lamon en John Demeestere en onder de verantwoordelijkheid van Georges Desmet de tentoonstelling Kunst op De Mol georganiseerd, zowat in opvolging van de hobby-expo's in het parochiaal centrum. De bedoeling is die om de vijf jaar te houden, maar omwille van het millenniumjaar gebeurde dat al in 2000. In mei 2000 werd een petanqueclub gesticht, die nu een 35-tal leden telt. Sedert einde 2002, begin 2003 is een deel van het petanqueplein overdekt. Dat gebeurde door eigen mensen van De Mol en met eigen financiële middelen van de Wijkraad. Op 20 augustus 2000 nam de wijk deel aan de Millenniumstoet.

De verfraaiing van De Mol

Vanaf het begin zette de Wijkraad zich in voor de bewoners van huizen gebouwd door de Maatschappij voor de Kleine Landeigendom. De 'groene wijk' werd al in 1978 geaccentueerd, toen de Mollenaars via de Wijkraad gratis bloembakken konden bestellen, Thierry De Guffroy op 18 maart met vijf jongeren het tuinafval kwam ophalen en het gemeentebestuur op 26 juni in een hoorzitting inging op de vraag van de Wijkraad om De Mol te beplanten. De wijk werd weliswaar door de bewoners door middel van een bebloemingsactie verfraaid – b.v. in 1978 met circa 500 geraniums of in 1987 met al meer dan 6000 stuks – maar voor de grootscheepse beplanting met bomen en struiken door de stadsdiensten moest tot 1981 gewacht worden. In 1984 waren er contacten met het stadsbestuur met het oog op betere trottoirs en straten en meer veiligheid.[19]

De eerste kerststal op De Mol werd in 1984 geplaatst. De beelden werden gemaakt door Filip Desmet en echtgenote Karien Allegaert. (verzameling Blondeel)

Het gevecht voor de oversteek

De wijkraad zette zich jarenlang in om een oversteek aan de Rijksweg te bekomen, o.a. omdat het Lindeschooltje en de industriezone aan de overkant lagen[20] Na de bouw van de brug over de A17 werden in 1977 de twee parallelwegen langs de Rijksweg aangelegd[21] en werd het kruispunt Rijksweg-Abelestraat-Molstraat afgesloten; in 1982 werden de resterende vluchtheuvels ter hoogte van het (toenmalige) kruispunt weggenomen en medio 1986 werd de doorgang naar de Abele met een vangrail afgegrendeld. Oversteken moest anderhalve kilometer verder gebeuren aan het kruispunt Rijksweg-Krekelmotestraat, hoewel vooral fietsers en voetgangers onwettig de oversteek aan het voormalige kruispunt bleven nemen. Het liefst van al hadden de wijkbewoners de heropening van het kruispunt gezien, maar daar kon geen sprake van zijn. Dank zij senator Roger Vannieuwenhuyse kwam de wijkraad in contact met de bevoegde ministers of staatssecretarissen. Hen werd gevraagd om verkeerslichten te plaatsen zodat fietsers en voetgangers daar veilig konden oversteken. Daar ging de rijksoverheid lange tijd niet op in 'uit veiligheidsoverwegingen'. Na enige jaren van schrijven en wrijven kon *'t Molhoopke* van januari 1989 meedelen dat de minister van openbare werken dan toch had toegestemd in een oversteek met verkeerslichten. Het duurde nog tot begin 1991 voor die gerealiseerd was.

De historie van de voetweg[22]

In 1984 begon ook de historie van voetweg 88. Die liep tussen de Esdoornstraat en de Hazelaarstraat en vormde de verbinding tussen de Dennenstraat met de Populierenstraat, maar liep tussen of over – al naar gelang het standpunt – de weilanden van landbouwer Jozef Desimpel. De voetweg liep ook voor een groot gedeelte over De Mol waar vanaf 1960 huizen werden gezet. Eigenlijk had die toen opgeheven moeten worden, maar het stadsbestuur had dat verzuimd. In 1973 had Jozef Desimpel de voetweg afgesloten. Geen haan die daar toen over kraaide. In zekere zin was het ACW het die de kat de bel aanbond, want naar aanleiding van het jaar van het dorp in 1978 had die het over de heropening van voetwegels in het algemeen. Er was echter geen eensgezindheid binnen de CVP, want de landbouwers stonden niet achter het initiatief. In 1984 wilde een aantal bewoners van de wijk dat die voetweg weer geopend zou worden. Op 1 augustus schreven ze dat naar de betrokken landbouwer, de Wijkraad De Mol en het schepencollege. Ze noemden die voetweg de kortste en veiligste weg voor hun kinderen.

Landbouwer Desimpel zou daardoor schade lijden, want hij zou op zijn minst een dure veevoedersilo moeten bijplaatsen. Hij argumenteerde dat burgemeester Nyffels hem vroeger een toezegging had gedaan. Desimpel had voor de Molverkaveling twee hectare grond moeten afstaan, maar zou daarbij de mondelinge toezegging hebben gekregen dat hij de erfdienstbaarheid op het stuk voetweg tussen zijn grond mocht negeren. Nyffels was er niet meer om dat te bevestigen en trouwens, een mondelinge belofte had

Een kerstfeestje van de vrouwen in 1981 (verzameling Blondeel)

De Wijkraad De Mol was niet gelukkig met dit soort verkeersremmende maatregelen die in 1986 op De Mol aangelegd werden. Hier in de Esdoornstraat in oktober 1988. (verzameling Blondeel)

Nog geen doorgang tussen De Mol en de Abele. (verzameling Blondeel)

geen waarde. De Volksunie, die toen in een coalitie met de SP (socialistische partij) en GB (Gemeentebelangen) zat, koos partij voor de wijkbewoners. Binnen het College van Burgemeester en Schepenen was er aanvankelijk verdeeldheid. De drie Volksunie-schepenen en de socialist Meurisse waren voor de openstelling. De andere socialisten, burgemeester Vanlerberghe en schepen Willy Verledens waren er net als GB-schepen Leenknecht tegen. Een pittig detail was dat de nooit afgeschafte voetweg eigenlijk door de eigendom van Meurisse liep. Blijkbaar stond ook de wijkraad niet achter het initiatief want in hun brief gericht tot de wijkraad in de persoon van Roger Blondeel schreven de eisers: 'Wij hebben tevens vernomen dat U als wijkraad dit initiatief niet steunt en een neutrale houding inneemt', wat volgens hen 'slechts de belangen van de heer Desimpel steunt'. De wijkraad liet de brief onbeantwoord liggen.

Desimpel was bereid even verder voor een doorgang te zorgen, maar een harde kern wilde daar niet van weten. Het kwam tot een proces. De eisers waren enerzijds negen bewoners, met name Stefaan Blondeel, Ferdinand Ghesquière, Gabriël Renier, Lieven D'Hondt, Freddy Vancoillie, Eric Beke, Rudy Bocksoen, Eddy Couckhuyt en Johan Vandendriessche. Volgens een (later) persknipsel was 'de woordvoerder van de eisers Roger Blondeel (...), de persoon die in dit hele dossier zowat een bepalende rol heeft gespeeld.' Letterlijk klopt dat niet. Een van de negen was wel zijn zoon. Eigenlijk ging het om twee processen, want van zijn kant startte ook het stadsbestuur een zaak tegen Desimpel.

De Landelijke Gilde Izegem-Kachtem en Emizka – de overkoepeling van deze Landelijke gilde en die van Emelgem, evenals van de drie KVLV's – konden de houding van het stadsbestuur niet waarderen. Een boerenbetoging op 1 oktober 1984 was het resultaat. Die dag was er namelijk gemeenteraadszitting. Bij de vier schepenen die partij hadden gekozen tegen Desimpel werden borden geplaatst. Bij André Meurisse

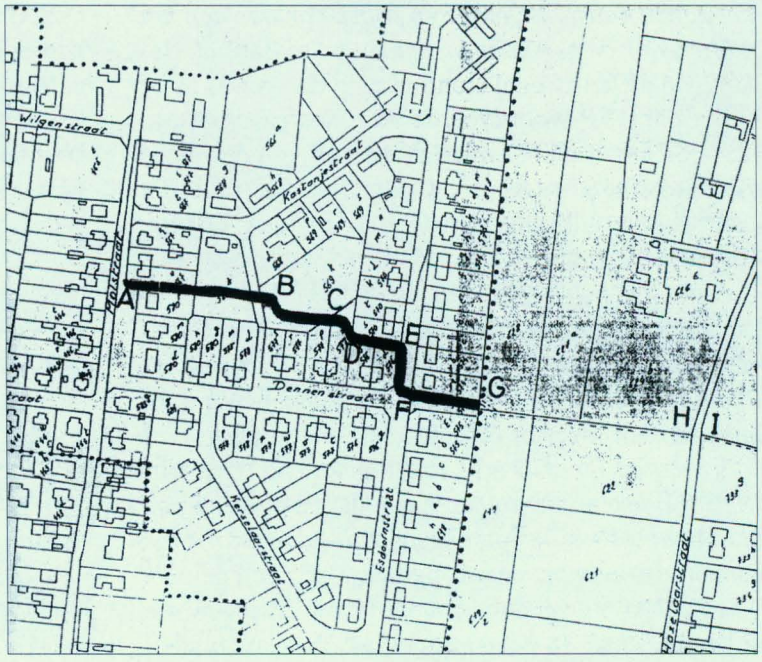

Plan overgenomen uit De Weekbode van 22 april 1988.

Ludieke verwijzing naar, maar bikkelharde strijd in verband met de historie van voetweg 88. Links van de ladder Gaby Renier, rechts Ferdinand Ghesquière, de secretaris van de wijkraad. Beiden maakten deel uit van de negen mensen die een proces begonnen
(verzameling ATM)

met de tekst: *Kerkweg door uw tuin? Iedereen gelijk voor de wet.* Bij Erik Vandewalle: *Adviesraden: ja – Inspraak: neen!* Bij Bernard Depoorter: *Kerkweg neen, ja, neen, ik weet het niet meer.* En bij Geert Bourgeois: *Landbouwers zijn geen tweederangburgers.* In de pers kon men lezen: *Maandagavond rond de klok van zeven beëindigden de landbouwers hun betogingtocht op de Korenmarkt. Onder het trompen en het geknal van bommetjes namen een veertigtal traktoren netjes plaats voor het stadhuis. Binnen in de raadszaal was het een drukte van jewelste. De landbouwers bezetten niet alleen haast alle plaatsen voorbehouden aan het publiek, ook de persbanken hadden ze ingepalmd.* Het punt van de kerkwegel stond niet op de agenda maar werd door CVP-woordvoerder Vens toch aangekaart. De Volksunie verliet kwaad de zaal en volgde vanuit de deuropening het verder debat. Om twaalf uur die nacht gaf de Volksunie over de hele voetweg-historie een persconferentie.[23]

De advocaat van het stadsbestuur was V. Desplenter uit Ingelmunster en van de negen Geert Bourgeois. Jozef Desimpel en echtgenote Magda Wybo lieten zich bijstaan door meester Joseph Beele. Het proces werd voor vrederechter Chris Madou ingeleid op 16 januari 1986.[24] Beele argumenteerde o.a. dat de opening van de voetweg door Desimpel geen zin had, want dat die zonder uitweg was; er was namelijk nog een perceel waar die voetweg door moest lopen en tegen die eigenaar werd er geen proces aangespannen. Hij betwiste ook de precieze ligging van de voetweg en voerde aan dat stad met de negen onder een hoedje speelde om de eigen fout – het niet opheffen vroeger – te verdoezelen. Op 3 augustus 1988 velde de vrederechter vonnis. Hij stelde de zaak voor onbepaalde tijd uit omdat de voetweg doodliep op een andere private eigendom en dus niet aansloot op de Esdoornstraat; de stad moest eerst een stuk van de voetweg (tussen F en G) verleggen. Op 12 september 1990 werd de zaak door de vrederechter om dezelfde reden nog eens voor onbepaalde tijd uitgesteld. Op 28 januari 1991 vroeg de gemeenteraad aan de Bestendige Deputatie om het stukje voetweg FG over eigen stadsgrond te mogen ombuigen en om het grootste gedeelte van de voetweg te mogen afschaffen. Op 18 juli 1991 was de Bestendige Deputatie het daarmee eens. Bij vonnis van 1 september 1993 besliste de vrederechter nu dat Desimpel de voetweg moest openen. De negen kregen geen schadevergoeding toegewezen, maar mochten na 48 uur zelf de nodige werkzaamheden uitvoeren. De stad kreeg een dwangsom van 1000 frank per dag uitstel toegewezen. De kosten van het geding waren voor Desimpel.

Jozef Desimpel en zijn echtgenote gingen in hoger beroep, maar de rechtbank van eerste aanleg in Kortrijk oordeelde op 22 december 1995 dat beroep deels niet ontvankelijk en deels slechts gegrond wat de kosten betreft. De voetweg moest dus openblijven, maar de kosten moesten door beide partijen gedragen worden, gelet op het feit dat de voetweg aanvankelijk niet kon worden gebruikt door de zogezegde fout van de stad Izegem; ook de kosten van de procedure voor het vredegerecht moesten door de diverse partijen worden gedragen.

Na zowat tien jaar processen was er een einde gekomen aan een onverkwikkelijke affaire. Tussen een aantal mensen is het natuurlijk nooit meer goed gekomen. Ook niet tussen de Wijkraad en Thierry De Guffroy, de voormalige voorzitter van de Landelijke Gilde en latere landbouwschepen.

Belangrijke gebouwen

Op De Mol staan ***de tweelingskastelen Wallemote en het Wolvenhof***. Twee zonen van oud-burgemeester Valère Vanden Bogaerde lieten in 1913 op De Mol twee kastelen (nu Kokelarestraat 67 en 69) bouwen: het

Boeren betogen op 1 oktober 1984 vóór het stadhuis tegen de opening van voetweg 88 (verzameling ATM)

Wolvenhof en Bosmolens dat later de naam Wallemote kreeg. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werden beide kastelen door de Duitsers bezet. Het kasteel Wallemote was van 1952 tot 1997 eigendom van de VZW Sint-Jozefsgesticht. Op het domein kwamen de leerlingen van het college sporten en in de tweede helft van de jaren 1970 waren de oudere internen er enkele jaren gehuisvest. Toen het internaat verdween en ook de klassieke sportnamiddagen waren weggevallen, werd Wallemote eerst verhuurd en in 1997 verkocht aan de stad Izegem. In 2000 kocht het stadsbestuur het Wolvenhof aan, met de bedoeling er een Intercommunaal Productie- en Communicatiecentrum voor Hedendaagse Beeldende Kunst in onder te brengen.[25]

In *Merkwaardige Hofsteden te Izegem*, een boek dat in 1975 verscheen, worden op het grondgebied De Mol, vier ***hoeven***[26] van meer dan 10 hectaren besproken en worden tien land- of tuinbouwbedrijven vernoemd die toen kleiner waren dan tien hectaren. De meeste zijn ondertussen verdwenen. Blijven nog over:

- Het Hof ter Linden van Jozef Desimpel, Hazelaarstraat 18, in *Merkwaardige Hofsteden te Izegem* (verder afgekort *MH*) nog gelokaliseerd als Heibrugstraat 72.[27] Op hetzelfde adres is nu het tuinaanlegbedrijf van Koen Desimpel gevestigd.
- De Blauwpanne toen bewerkt door André en Jozef Desmet, nu enkel nog door Jozef bewerkt, Wolvenhofstraat, nu nr. 8.[28]
- Het Wolvenhof met zijn duiventoren in de Wolvenhofstraat nu nr. 4, bewerkt door Danny Vandevelde en Marleen Vierstraete en ondertussen ook een hondenkwekerij geworden.[29]
- Robert Verdoolaeghe en Monica Bogaert, toen Schardouwstraat 9, nu Klaregrachtstraat 19; heeft vooralsnog een melkronde; de brievenbus is trouwens een melkbus (*MH* nr. 63)
- Jozef Dochy-Planqueel, Kokelarestraat 147 (*MH* nr. 38), inmiddels Patrick De Klerck en Martine Dochy

Drie nog bestaande uitbatingen in de Weststraat worden in *Merkwaardige hofsteden* niet vernoemd, omdat die toen nog onder Rumbeke vielen. Het gaat om:

- Tuinaanleg Wim Roelens-Rottey, Weststraat 1

In september 1985 werden E. Desmet en Maria Tytgat gevierd als kaarterskampioenen van De Nieuwe Mol.
(verzameling ATM)

- Filip Vanfleteren-Wille, Weststraat 31
- Leverancier Tuinaanleg Martin Vanhollebeke, Weststraat 41

Volgens dezelfde bron verdwenen tussen 1960 en 1975 vier landbouwuitbatingen op De Mol.[30] De helft van de hoeven verdween de laatste dertig jaar.[31]

Ooit waren er tal van *cafés*. Verdwenen zijn het Hof van Commerce in de Kokelarestraat, De Roterij in de Molstraat (30 meter over het kruispunt) en De Gravé in de Molstraat (vóór het kruispunt), waar de fietsmaker Odiel Maertens woonde. De bestaande cafés zijn De Nieuwe Mol in de Molstraat en Eetkaffee De Klare Gracht.

Opvallend is ***het waterreservoir*** dat men langs de Klaregrachtstraat tegenkomt. Het gaat om een watertoren die eigendom is van de in 1956 opgerichte feitelijke vereniging de 'verenigde roters', *een inrichting van waterbevoorrading, bestaande uit pompinrichting met elektrische drijfkracht en leiding met buizen, aansluiting gevende aan de roterijen van de Vaart.*[32] Het water wordt uit het kanaal naar deze toren gepompt en vandaar via een circuit bij de verbruikers verdeeld. Dat waren aanvankelijk een aantal vlassers die water nodig hadden voor hun roterijen, maar ondertussen sloten andere gebruikers aan.

Op De Mol staan ook enkele *kapellen en kruisen*. De Lourdeskapel in de Molstraat (ook Maddenskapel of Wyffelskapel geheten) is van de grootste in Izegem en werd in 1898 gebouwd in opdracht van Barbara Maddens-Berlamont en Maria Callens-Maddens die dat jaar op Lourdesbedevaart waren geweest.[33] Tijdens zijn huwelijksreis werd baron Charles Gillès de Pélichy – broer van baron Raphaël – ernstig ziek en hij werd zelfs berecht. Pas na zes weken tussen leven en dood gezweefd te hebben en nog eens vijf maanden in Zuid-Frankrijk te hebben hersteld, kon de baron naar Izegem terugkeren. Voor ons is belangrijk dat er tijdens zijn

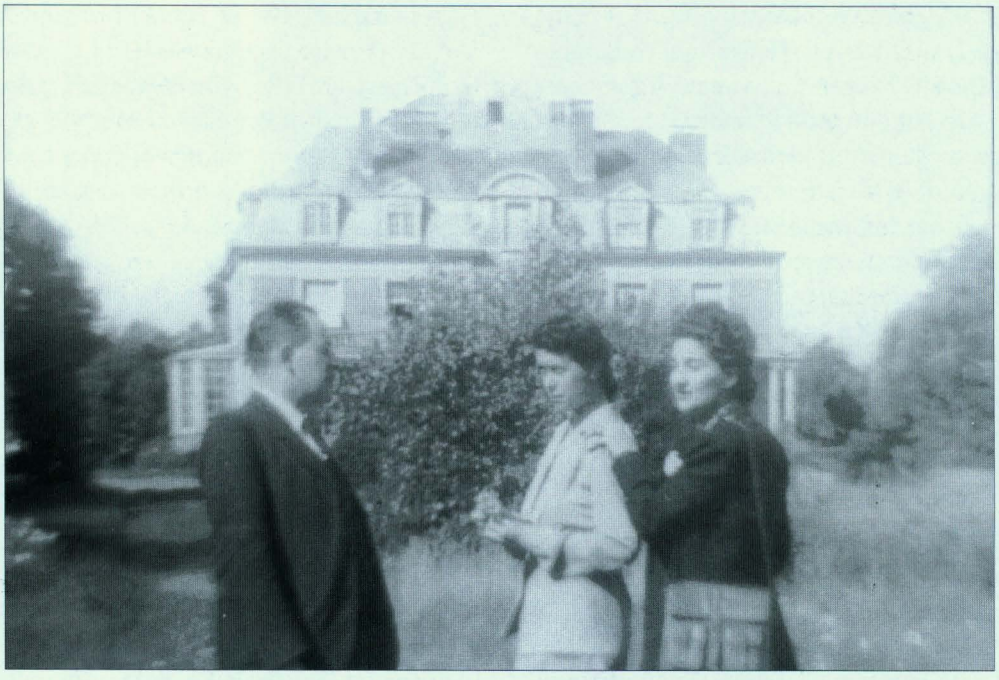

Borstelfabrikant Raymond Werbrouck woonde met zijn gezin na Wereldoorlog II een tijd op het kasteel Wallemote. Het Duitse afweergeschut is nog duidelijk zichtbaar op het dak. (verzameling Bart Blomme)

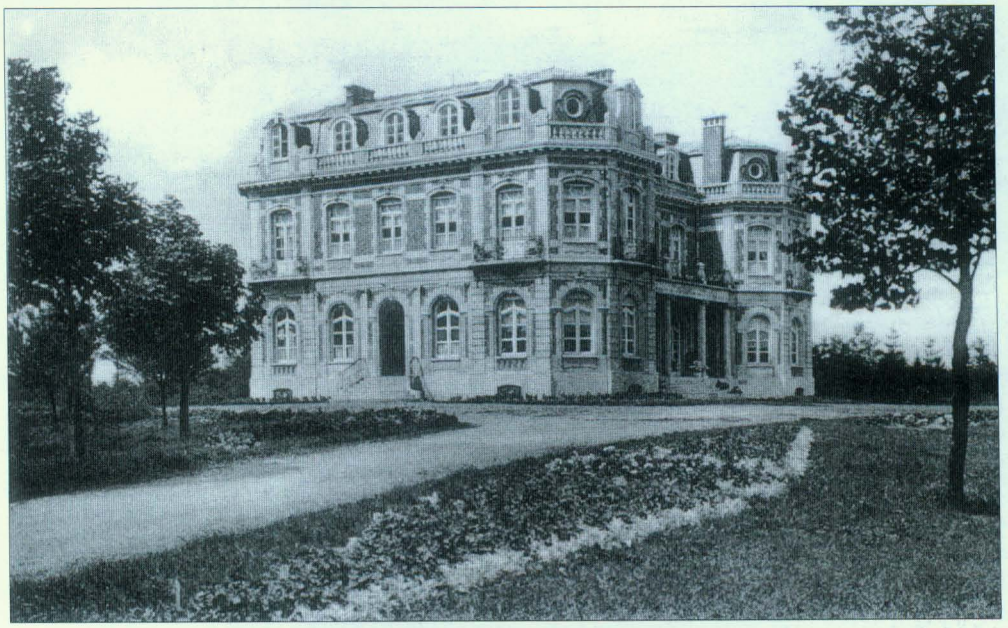

Kasteel Wolvenhof in de jaren '50. (verzameling Bart Blomme)

ziekte o.a. door de Jongelingencongregatie een bedevaart naar de O.-L.-Vrouwkapel op De Mol werd georganiseerd.[34] In de Lourdeskapel hangt een aandenken aan die periode, een steen met opschrift die zijn ouders lieten maken. En twee maanden voordien (6 mei 1902) was Marie Declercq op reis naar Lourdes gered geweest bij een spoorwegramp. In de Molstraat staat schuin tegenover de (voormalige) hoeve van Thierry De Guffroy een Heilig-Hartkapel, in de omgeving gekend als 'Couckes kapel'.[35] Onder het beeld van het H. Hart is een arduinen steen ingemetseld met de tekst: *Belofte van het H. Hart/ Ik zal uwen verzekerden / toevlucht wezen / gedurende het leven / maar byzonder in het uur der dood.* De letters JHS in het hart staan voor *Iesus Hominum Salvator*, Latijn voor 'Jezus redder der mensen'.[36] Bij de hoeve Vanfleteren in de Weststraat staat een Mariakapel in verval.[37] Op een steen lezen we: MARIA / VAN TROOST / IN ALLE NOOD / 1863. Op het ijzeren hekken binnenin staan de letters SAMR – de letters A en M in elkaar gevlochten – afkorting voor Ave Maria en Sancta Regina, Gegroet Maria, Heilige Koningin. Aan een van de bomen van Hof ter Linden (Hazelaarstraat 16) hangt een klein Mariakapelletje.

Wie zich geen kapel kon veroorloven, richtte vroeger soms een kruis op. Vaak is er op die plaats een dodelijk ongeval of een moord gebeurd. Ook op De Mol staan er nog een paar ijzeren kruisen: Dochy's kruis op de hoek van de Molstraat en de Kokelarestraat en het kruis bij de Molhoeve (het loonwerkbedrijf van Guido Vanhollebeke, Klaregrachtstraat 36) dat verscholen zit in het groen bij een knotwilg. Het kruis bij de Molhoeve verwijst naar een vijfvoudige moord eind 1767 die in het *Notitie Boeksken van Vandewalle* wordt beschreven[38] *Op den 13sten Xbre* [= december] *1767 heeft Pieter Maes zoon van Charles om zyn zotheyd 7 of 8 maenden in een kot gesloten geweest hebbende van zyn moeder uytgelaten geweest om wat te warmen gedurende de vroegmisse en in huys komende heeft hy met een ouw mes zyn broeder zoo danig in 't hoofd gekapt dat hy groot prikel hadde van te sterven. Waer naer buyten gaende zag zyne moeder die hy het hoofd zoo open gekapt heeft dat zy ter plaetse dood viel ende hy loopende als dul ten huyse van Benedictus Bruwier daer hy de vrouwe al in brokken heeft gekapt dat het schandaluus is, met nog dry onbeaarde kinderen van welke hy het eene op het vier heeft geleyd dat het bina tot pulver toe verbrand heeft en met de zelve furie loopende te huyse van Maerten Gurlem om daer alles te vermoorden maer daer dry manspersoonen vindende hebben hem door excusive slagen overmeesterd en gebonden wederom naer zyn kot gesleurt hy wonde tusschen den Mol en den Vuylen Bras in Iseghem onder het distriyt van Yperen welke heren de schouwinge gedaen hebben en de vyf dooden naer Iperen gevoerd met den moorder gebonden boven op het lichaem van zyn moeder daer hy in de gevangenisse ook den derden dag overleden is en met de andere dooden op Sint Pieters kerkhof begraven zyn.*[39]

Een wandelzoektocht met op de achtergrond Wyffelskapel in de Molstraat
(verzameling Blondeel)

Enkele Mollenaars in de kijker

In deze rubriek behandelen we in alfabetische volgorde een kunstenaar, een paar anciens van de Wijkraad, de politici van de wijk en enkele volksfiguren.

Rik Baert woont in de Molstraat 7 en is getrouwd met Lydia Huysentruyt. Hij werd in Izegem geboren op 9 februari 1952. Hij is handelsingenieur en werkt als verkoopsdirecteur bij de meubelfabriek Omer Lefevere. Hij was voorzitter van de lokale Volksunie van 1989 tot 1994. Voor deze partij kwam hij op bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1976,1988 en 1994, maar werd met respectievelijk 179, 236 en 264 stemmen nooit verkozen. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1982 en 2000 kwam hij niet op. Na de gemeenteraadsverkiezing van 1994 stapte hij op bij de Volksunie, om een jaar later lid van het Vlaams Blok te worden. Hij is sedert november 2002 de voorzitter van de Izegemse afdeling van het Vlaams Blok. Bij de parlementaire verkiezing van 18 mei 2003 kwam hij als vierde effectieve kandidaat voor de Kamer voor het Blok op.

Roger Blondeel werd in de Krekelmotestraat geboren op 29 november 1921. We schreven al dat hij in de Molstraat (nu nummer 37) medio 1960 in een van de huizen gebouwd door de Nationale Maatschappij van de Kleine Landeigendom ging wonen. Aan de 'vakschool' van Roeselare wilde hij een A3 als meubelmaker behalen, maar familiale omstandigheden hadden als resultaat dat hij enkele maanden voor het einde van het schooljaar moest gaan werken. Hij begon in de meubelfabriek van Rousseau, waar hij al gauw meestergast werd. Toen die failliet was gegaan, werkte hij vanaf 1973 nog drie jaar voor de curatoren. In 1976 kon hij als meestergast aan de slag gaan in de meubelfabriek van Vanderhaeghe, tot hij begin 1982 met pensioen ging. Vroeger was hij verantwoordelijk voor de bijeenkomsten van de West-Vlaamse soldaten van het jaar 1945 – het jaar van zijn legerdienst, hoewel hij van klasse 41 was. Met Maria Demarré, die sedert 1 juli 1947 zijn echtgenote is, was hij ook een aantal jaren actief bij de jeugdorganisatie verbonden aan het patersklooster, in de omgeving waarvan hij tien jaar heeft gewoond. Hij is sedert de oprichting in 1977 de voorzitter van de Wijkraad De Mol. In 1996 kreeg hij omwille van zijn inzet voor De Mol de Pekkersaward.

Thierry De Guffroy werd geboren in Wingene op 5 april 1943. Hij kwam in 1968 na zijn huwelijk met Maria Lavens in de Molstraat, nu nr. 133 boeren (vóór hen door Wybo uitgebaat). Voordien was hij actief in de KLJ (Katholieke Landelijke Jeugd) van Wingene.

Hij werd in 1973 voorzitter van de Izegemse Boerengilde, maar trad eind 1977 af omdat hij op 1 januari 1978 gemeenteraadslid werd. Zijn 543 stemmen in 1976 – de eerste keer dat hij meedeed – waren onvoldoende geweest voor een rechtstreekse verkiezing, maar door het wegvallen van Gerard Wulleman die OCMW-voorzitter werd, geraakte hij toch in de gemeenteraad. Bij de volgende verkiezingen behaalde hij respectievelijk 883, 640, 693 en 881 stemmen Begin 1995 veranderde de Socialistische Partij van coalitiepartner en werd De Guffroy CVP-schepen voor de Boeren.

Georges Desmet woont nu weliswaar in de Visschersdreef 3, maar woonde vroeger op De Mol en is nog altijd sterk bij de wijkwerking betrokken. Hij werd op 26 mei 1934 in Ardooie geboren, behaalde een A3-diploma schoenmaken en werkte in Rectashoe van Driegelinck-Vanbeylen in de Ommegangstraat. Ondertussen volgde hij zes jaar lang cursussen boekhouden, fiscaliteit en talen in het avondonderwijs georganiseerd door de Rijksschool in Roeselare. Hij stapte over naar het boekhoudingkantoor Fiduciaire in Roeselare. Voordien had hij al de boekhouding van een aantal mensen gedaan en die klanten mocht hij van zijn nieuwe baas behouden. Door zijn huwelijk met Jacqueline Defour – waaruit vier kinderen werden geboren – werd hij Izegemnaar. Mollenaar werd het gezin door in de Molstraat op plan een huis van de Nationale Maatschappij van de Kleine Landeigendom te kopen. In 1976 zette Desmet de stap naar een eigen zaak: IVERBO, de afkorting voor Izegems Verzekerings- en Boekhoudingkantoor. Hij ging met pensioen in 1999. Hij is nog een van de weinige oorspronkelijke bestuursleden van Wijkraad De Mol. In dat kader was hij de inrichter van de Malle Mollestoet, organiseerde hij enkele wandelzoektochten – die eigenlijk gegroeid zijn uit autozoektochten die vroeger door de toneelgroep Overwinders werden georganiseerd – en was hij de initiatiefnemer van de tentoonstellingen Kunst op de Mol. De eerste Mollekrantjes waren niet alleen door hem op stencil gezet, maar ook volledig door hem volgeschreven. Hij nam ook het initiatief om – met de medewerking van een paar mensen – jaarlijks de belastingsaangifte in te vullen van Mollenaars. Hij is bestuurslid geweest van de vinkenmaatschappij de Sint-Jansvrienden van Emelgem en is nog altijd ondervoorzitter van de VVVG-Fietsclub (Vlaamse Vereniging voor Gepensioneerden).

Jeroom Mallisse woont sedert 1964 in de Populierenstraat 4.[40] Hij werd op 2 augustus 1927 in Emelgem geboren. Hij werkte vanaf 1944 eerst in de Kredietbank in Kortrijk, daarna in de borstelfabriek Geldof te Emelgem, om vervolgens aan een 39-jarige beroepsloopbaan als bediende-aankoopchef in de schoenfabriek Defauw in Izegem te beginnen. Hij was eerst lid en leider van de KSA, maar zou naam maken in de KBMJ, de katholieke actiebeweging voor jongeren uit de middengroepen. In de KBMJ werd hij afdelingsleider in Izegem, gewestleider en vanaf 1959 niet-vrijgestelde gouwleider, waardoor hij lid werd van de Nationale Raad. Als lid van de Nationale Raad werd hij medestichter en eerste nationaal voorzitter van het Service Buro, een overkoepelende organisatie voor vormingsgroepen voor jongeren uit de middengroepen. In de schoot van dat Service Buro werd 'Scheppende handen' opgericht, waarvan Mallisse voorzitter werd. Zowel interprovinciaal als in Izegem organiseerde Scheppende Handen tentoonstellingen. Ook nadat hij in 1961 trouwde met Trees Retsin bleef hij – tot 1968 – actief in de KBMJ; hij was zelfs een tijdje nationaal voorzitter. In zijn Emelgemse periode was hij bestuurslid van het Davidsfonds. In Izegem was hij medeoprichter en eerste voorzitter van de katholieke jeugdraad die vooral onder impuls van deken Kindt tot stand was gekomen. Al bijna zestig jaar is Mallisse koorzanger, vanaf 1945 van het Emelgemse mannenkoor De Kerels – waarvan hij van 1959 tot

Jeroom Mallisse won in 1993 de wedstrijd voor een nieuw embleem. Rechts Roger Blondeel, de voorzitter van de wijkraad.
(verzameling Blondeel)

1963 secretaris was – en later van de ter ziele gegane Scola Cantorum Cantemus Domino. Sedert 1977 is hij lid van het Sint-Gregoriuskoor. In 1985 werd Mallisse getroffen door een ernstig longoedeem en in 1986 moest hij een openhartoperatie ondergaan. Daardoor kwam een einde aan zijn beroepsactiviteit, maar kon hij geleidelijk aan een loopbaan als getalenteerd kunstenaar starten. Daarom volgde hij toen teken- en schilderlessen aan de Stedelijke Academie voor Sierkunsten in Izegem, een cursus aquarel in het ontmoetingscentrum De Harp in Izegem en een complete, jarenlange, academische opleiding aan de Kunstacademie van Tielt. Hij nam deel aan diverse groepstentoonstellingen, maar stelde ook al individueel tentoon. Het logo op de briefhoofden van de Wijkraad en op de kaft van het Mollekrantje is van zijn hand.[41]

André Meurisse woont in de Kastanjestraat 2. Hij werd geboren in Izegem op 21 november 1948 en is regent wiskunde. Hij is arrondissementeel jongerenvoorzitter van de socialistische partij geweest en secretaris van de CSC (Culturele Socialistische Centrale). Hij stond in 1970 voor het eerst op de socialistische lijst, maar werd met 94 stemmen niet gekozen. Hij kende al evenmin succes in 1976 (102 stemmen). Dat veranderde toen hij in 1982 337 stemmen behaalde en begin 1983 de eed kon afleggen als gemeenteraadslid. Toen bij Koninklijk Besluit van 20 oktober 1983 Robert Vanlerberghe burgemeester werd, ging de vrijgekomen schepenzetel naar André Meurisse. In 1988 verdriedubbelde bijna zijn aantal stemmen (946) en bleef hij schepen (ETIZ, OCMW, personeel en huisvesting). In 1994 behaalde hij nog 815 stemmen; er kwam een nieuwe coalitie tot stand, maar hij bleef schepen. In 2000 behaalde hij nog 584 stemmen. In het schepencollege was er geen plaats meer voor hem, maar hij werd in april 2001 voor de eerstvolgende drie jaar OCMW-voorzitter, wat meteen inhield dat hij ontslag moest nemen als gemeenteraadslid.

"Pol van de Mol" als tamboer-majoor van de Koninklijke Stadsfanfaren.
(foto ATM)

Oscar Porteman is hoogbejaard: hij werd geboren in Izegem op 11 oktober 1910. Hij trad binnen in het seminarie van Brugge, maar werd bijna twee jaar later voor goed naar huis gestuurd, omdat er in zijn gezin gevallen van tuberculose ontdekt werden en een broer zelfs stierf. Hij werd dan maar landbouwer, eerst nog op het ouderlijk bedrijf, in de Hollebeekstraat nr. 1. Later bouwde notaris Sabbe senior voor hem een huis in de Hollebeekstraat 6/1, dat inmiddels verkocht is aan de familie Julien Cnudde. Oscar Porteman werd opgenomen in Ten Bos en verblijft inmiddels in de Plataan. Een echt gesprek bleek wegens dementie helaas niet meer mogelijk.

Pol Vandecasteele is beter gekend als Pol van de Mol. Hij werd in Heule geboren op 18 mei 1934. Hij is getrouwd met Christiane Werbrouck, een echte Mollenaar en woont in de Molstraat 103. Hij was chauffeur en hield met zijn echtgenote tot bijna 25 jaar geleden café De Nieuwe Mol open dat voordien door zijn schoonouders werd gerund. Jarenlang maakte hij deel uit van het bestuur van SV Izegem. Hij is tamboer-majoor geweest van de Koninklijke Stadsfanfaren. Hij is sedert 1991 de inrichter van de wielerwedstrijd op de Mol en is de koersdirecteur van de Izegemse koersen. Hij was tot juli 2003 verkeersagent aan de school op de Bosmolens. Café De Nieuwe Mol is de standplaats van de Jonge Vinkeniers van Izegem, van de seingeversclub en was dat ook van de kaartersclub De Molvrienden, die kort geleden werd ontbonden.

Een Molwandeling, uitgestippeld door Georges Desmet[42]

De wandeling bedraagt acht km, maar kan ingekort worden tot zes of zelfs vier kilometer. De bezienswaardigheden die we tijdens de tocht tegenkomen en elders in dit artikel worden besproken, zijn met een asterisk (*) gemarkeerd.

We starten aan *Wyffelskapelletje in de Molstraat. Er is langs weerszijden van de Molstraat parkeergelegenheid. De kapel werd vroeger in de meimaand druk bezocht en tot op vandaag zijn er geregeld bezoekers. De kapel werd jarenlang onderhouden door de vrouwelijke leden van de Wijkraad. We gaan in de richting van de Rijksweg tot aan de Weststraat, die we links nemen tot de Klare Grachtstraat. In de Weststraat komen we Tuinaanleg Wim Roelens-Rottey, het vervallen *Mariakapelletje van 1863, de landbouwuitbating van Filip Vanfleteren-Wille en Tuinaanleg Martin Vanhollebeke tegen. *Wie in de Klaregrachtstraat links de Kokelarestraat neemt, snijdt de wandeling een behoorlijk stuk af en komt in dit geval de hoeve van Declercq-Dochy tegen.* In de omgeving van de Molhoeve in de Klaregrachtstraat 36 staat verscholen in het groen het *ijzeren kruis dat de meervoudige moord gepleegd door de zwakzinnige Pieter Maes herdenkt. Wat verderop komen we de *betonnen watertoren tegen die werd opgericht door de Verenigde Roters. We slaan de Klaregrachtstraat in tot Eetkaffee de Klare Gracht en gaan vandaar links via de Molstraat tot aan café De Nieuwe Mol. Ondertussen komen we het *H.-Hartkapelletje tegen. Aan De Nieuwe Mol nemen we rechtsaf de Kokelarestraat. De Kokelearestraat volgen we juist voor GVI – het carrosseriebedrijf van Gaspard Vansteenkiste – rechts mee (verboden voor auto's) en slaan de Hollebeekstraat in. We nemen de Bosdreef tot aan de Wolvenhofstraat, met als nr. 4 de hoeve Het Wolvenhof. Wat verderop (links, ongeveer 250 meter in de straat, rechtover de oprit van G. Vandevelde) bevindt zich de toegang tot het *kasteel Wolvenhof. We volgen naar rechts de dreven, om uiteindelijk uit te komen in de Kokelarestraat, aan de ingang van het *kasteel Wallemote. We dwarsen deze straat om de Wallemotestraat te volgen. *Aan de Mote kan men links de Populierenstraat inslaan en rechtstreeks op de kerkweg uitkomen.* Aan De Mote nemen we het kleine straatje rechtdoor dat we volgen tot we uitkomen op de Leenstraat. Die volgen we een klein stukje linksaf om juist voor de Rijksweg de Molstraat te nemen en iets verderop linksaf de Hazelaarstraat in te slaan. Links aan de Populierenstraat gekomen, nemen we rechtsaf (aan de hoek van de haag) de *kerkweg (voetweg 88) door de weiden van de hoeve van Jozef Desimpel tot in de Esdoornstraat. We dwarsen deze straat om de Dennenstraat te nemen tot aan de ingang van het speelplein met o.a. de petanqueterreinen en het 'Mollekotje'. We nemen deze toegangsweg tot op het einde en komen in de Kastanjestraat. Hier linksaf in de Molstraat. Terug linksaf tot we de Olmenstraat rechts inslaan en langs de Berkenstraat en de Wilgenstraat terug in de Molstraat vlakbij ons vertrekpunt uitkomen.[43]

[1] JAN VANDROMME, *Bijdrage tot de toponymie van Izegem*, onuitgegeven licenciaatsverhandeling (germaanse filologie), Leuven, KUL, 1975, dl. II, p. 180.

[2] Karel DE FLOU, *Woordenboek der toponymie van Westelijk Vlaanderen, Vlaamsch Artesië, het Land van den Hoek, de graafschappen Guines en Boulogne en een gedeelte van het graafschap Ponthieu*, dl. 10, Brugge, 1930, kol. 768-770.

[3] André DEMEURISSE, *Grenswijziging voor Izegem*, - *Ten Mandere*, nr. 67 (september 1983), p. 292-294.

[4] Bevolkingsstatistieken in SAI, 34.08.

[5] = gemaskerden.

[6] In het Izegemse Slossefonds steekt een verslag van de bijzondere correspondent van de Franstalige liberale krant *La Nation*, getiteld *Désordres graves*, waarin hij de schuld op de geestelijkheid steekt en wat meer uitleg geeft over de rol van de Bosmolens. (...) *Certain vicaire, dont l'influence est énorme sur les masses d'ignorants fanatisés par ses conseils s'est particulièrement distingué. Hélas! Ces prêches et ces conseils ont porté leurs fruits. Vers trois heures, alors que les masques se promenaient dans les rues d'Iseghem, les bandes de Boschmollens* [sic] *et Mentenhoek (hameaux d'Iseghem), composées de cinq cents individus au moins, sont arrivées comme de vrais sauvages. Ces gaillards étaient munis de gourdins* (...). Vijfhonderd wildemannen van de Bosmolens en de Mentenhoek, waren met knuppels de brave gemaskerden komen aftroeven. De bedoelde priester moet onderpastoor Leopold Slosse geweest zijn (zie FSI, IV/87) *La Chronique* berichtte op dezelfde manier over *une bande de 500 stokslagers s'est formée et a molesté les personnes masquées* (Zie FSI, IV/88) Ook 'Een verontweerdigde Iseghemnaar' klaagt aan dat *de gemaskerden door geheele benden*

kwaaddoeners, meest allen van de buiten werden aangevallen en looft de politie en de pompiers die tussenbeide kwamen. In 1887 werd het verboden nog karnaval te vieren in Izegem (Stadsarchief, Notulen van de gemeenteraad, 2 april 1887. Ook Dagboek Lafaut, sub 20 maart 1887).

[7] Op een van de fotokopieën in de papieren van Roger Blondeel werd bijgeschreven dat het ging om *De Middenstand* van 31 juli 1927.

[8] D. DE MOL, *Woonkern "De Mol" te Izegem: 25 jaar* jong. – *Landeigendom.* Maandblad december 1985, p. 404-407 en overzichtsblad in papieren Roger Blondeel.

[9] *'t Mol*-hoopke, februarinummer 1985 en Het *Wekelijks Nieuws*, 28 juni 1985

[10] De volgende bladzijden zijn gebaseerd op het wijkblad *'t Mol-hoopke*, later *'t Mollekrantje* en op interviews met Roger Blondeel en Georges Desmet. Andere bronnen worden afzonderlijk vermeld.

[11] Dat blijkt ook uit het verslag van de vergadering van 14 juni 1977 met een kort verslag over de viering van Vens.

[12] *De Weekbode*, 26 augustus 1977.

[13] *Het Wekelijks Nieuws*, 28 juni 1985.

[14] Bart BLOMME e.a. *Izegem in vlaggen*, - *Ten Mandere*, speciaal nr. 99-100, 1994, p. 107. Niet door Jozef Wynant, zoals aldaar vermeld.

[15] Voorzitter Roger Blondeel bezit een verzameling. In het lustrumjaar 1982 en 1987 was een van de nummers van betere makelij, o.a. door de opname van foto's.

[16] Papieren Roger Blondeel, Wijkraad aan burgemeester W. Vens, 28 februari 1978: *Met het overlijden van A. Degroote, de grote animator van de wijkfeesten, vonden wij het onverantwoord deze feesten groots te gaan opvatten, en dit als aandenken van het overlijden van onze animator.*

[17] In 1977 werd een jongerenraad opgericht met Johan Mistiaen als voorzitter. Op 18 april 1979 werd een nieuwe jongerenraad gestart. In het februarinummer 1982 van *'t Molle-hoopke* is opnieuw sprake van een jeugdraad. In 1984 werd opnieuw een jeugdraad opgericht, die op zijn beurt op 1 oktober 1984 een jeugdclub opstartte die wekelijks de zondagnamiddag het jeugdlokaal zou openhouden en op 29 december een eerste mollen-TD organiseerde (*De Weekbode*, 11 januari 1985 en *'t Molle-hoopke*, november 1984). En in *'t Mollekrantje* van mei 1997 lezen we: *Voor de eerste maal wordt er op onze wijk iets georganiseerd door de jeugd en voor de jeugd van 14 tot 18 jaar*

[18] Zie o.a. *Het Wekelijks* Nieuws, 9 augustus 1985 en De *Weekbode* 5 en 12 augustus 1988

[19] Zie o.a. *De Weekbode*, 10 mei 1985, *Snelheidsbeperkende bloembakken?,* idem, 14 februari 1986, *Wordt het daar straks een echte "Mol"lenpijp? Verkeersremmende maatregelen,* een knipspel zonder datum uit dezelfde krant, *Struikelt de Mol over verkeersdrempels? Werken gestart, Het Wekelijks Nieuws*, 14 februari 1986, *De asverschuivingen van de Mol* en *Het Nieuwsblad*, 15-16 februari 1986, *Pro en contra vertraagd verkeer in de Molwijk.*

[20] Papieren Roger Blondeel, farde 'Oversteek N36', met o.a. de originele petitieformulieren. Zie o.a. *Het Wekelijks Nieuws*, 27 juni 1986, p. 16, art. *Abelestraat werd verdoofd en De Mol helemaal afgezonderd* en *De Weekbode*, 4 juli 1986, p. 611, art. *Abelestraat nu volledig afgesloten van Rijksweg 36. Ministerie plaatste metalen stootrand.*

[21] De verbinding tussen de Molstraat en de Krekelmotestraat die later ook de naam Molstraat kreeg, en de Ambachtenstraat.

[22] We baseren ons op de processtukken en tal van persknipsels in de papieren van Roger Blondeel.

[23] *De Weekbode*, 5 oktober 1984, *Stormachtig begin / VU verlaat de raadszaal* (waaruit geciteerd) en *VU: "Algemeen belang primeert / Middernachtsperskonferentie – kerkweg 88.* Zie ook in dezelfde krant, 9 november 1984, *Een wandelingetje langs gesloten kerkwegel.*

[24] Brief van Geert Bourgeois aan Stefaan Blondeel, 8 oktober 1985, waarin verkeerdelijk sprake is van 10 januari 1985.

[25] Zie artikel hierover in *De Weekbode*, 12 februari 1999.

[26] De gegevens van de hier vernoemde hoeven werden gecorrigeerd en aangevuld door Jozef Claeys, waarvoor oprechte dank.

[27] *Merkwaardige Hofsteden in Izegem*, deel 1,[Izegem, 1975], p. 32-33.

[28] *O.c.*, p. 34-35.

[29] *O.c.*, p. 57-58.

[30] Die van Camiel Descheemaeker in de Molstraat 149 (*MH* nr. 94), na hem nog korte tijd uitgebaat door zijn schoonzoon Guido Vandezande, werd verkaveld voor de centrumstraten van De Mol.
Camiel Descheemaeker, later korte tijd opgevolgd door zijn schoonzoon Guido Vandezande-Descheemaeker
Robert Sagaert Vanackere, Wallemotestraat 90 (*MH* nr. 92)
Arthur Vandenbulcke-Bostyn, Schardouwstraat 10 (*MH* nr. 105)
Oscar Porteman, Hollebeekstraat 1 (*MH* nr. 90)

[31] De grootste was ooit die van Robert Sagaert-Vanackere in de Wallemotestraat 86 (*MH* nr. 92). André Coucke heeft zijn bedrijf in de Oude Iepersestraat 112 (*MH* nr. 28) verkocht aan aannemer Rommel, die er paarden houdt. Let op de paardenkopjes op een tweede toegangspoort. Een molen heeft er op De Mol nooit gestaan, de grote molensteen bij dit gebouw is versiering. De Molhoeve van Guido Vanhollebeke-Debussche in de Klaregrachtstraat 36 (vroeger Schardouw-

straat; *MH* nr. 105) is geen echt landbouwbedrijf meer, wel is er nog de verzorgde hofplaats en wat grond. De boerderij van Thierry De Guffroy-Lavens in de Molstraat 133 (*MH* nr. 31) staat te koop, maar zal geen boerderij meer zijn; een gedeelte van de landerijen wordt bos, aansluitend bij het groen van de twee kastelen. De hoeve van Henri Viaene-Porteman, Molstraat 284 (*MH* nr. 65) werd eerst verkocht aan een zekere Desmet en nu doorverkocht aan metselaar Dejaegher; een nieuw huis is in opbouw. De hoeve die uitgebaat werd door Jozef, Maria en Rachel Verstraete en van wie enkel de hoogbejaarde Rachel nog overblijft, rekenen we niet mee, omdat de gronden door andere boeren gebruikt worden. Het gaat om de hoeve in de Hollebeekstraat, nu nr. 14, maar vroeger nr. 5 (*MH* nr. 64). Verdwenen of niet meer uitgebaat zijn voorts de hoeven van André Bogaert-Bruggeman in de Molstraat 133 *MH* nr. 23), van Maurits Claeys-Decin in de Molstraat 22 (*MH* nr. 111), van Clara Geldof in de Hazelaarstraat 9 (*MH* nr. 121), van Richard Vanwijnsberghe-Vanslambrouk in de Hollebeekstraat 16 (*MH* nr. 133) en van Michel Wybo-Vandenberghe in de Molstraat 28 (*MH* nr. 136).

[32] Gegevens afkomstig van Jozef Claeys.

[33] Antoon VANDROMME, *Kapellen te Izegem*, - *Ten Mandere*, nr. 72 (oktober 1985), p. 203-204 en 228.

[34] Jean-Marie Lermyte, *Het Blauwhuis en Izegem*, Izegem, 1990, p. 208-214.

[35] Antoon VANDROMME, *Kapellen*..., p. 146.

[36] Verderop in de straat stond er nog een H.-Hartkapel, maar die werd door een vrachtwagen omvergereden en niet meer heropgebouwd.

[37] Niet vermeld door Antoon Vandromme omdat de Weststraat toen nog geen deel uitmaakte van Izegem.

[38] *Notitie Boekschen van J.-B. Van de Walle.* speciaal nr. 31 van *Ten Mandere*, 1971, p. 41-42. Vuylenbras was een gehucht ten zuiden van de Klare Gracht.

[39] Antoon VANDROMME heeft het twee keer bij het verkeerde eind waar hij de twee H.-Hartkapellen in de Molstraat in verband brengt met deze moorden. In *Izegem vroeger en nu*, Izegem, Hochepied, 1974, p. 208 is de link met de H.-Hartkapel ofte Couckes kapel 'een open vraag'. In *Kapellen te Izegem*, p. 146 schrijft hij dat de – inmiddels verdwenen – andere kapel in de Molstraat 'misschien' tot nagedachtenis aan deze moorden werd opgericht.

De originele tekst in het overlijdensregister van Ieper luidt:

13 decima tertia decembris 1767 a stolto furioso Petro Maes f° Caroli aetatis 42 annor[um] occisi sunt Judoca De Coutre, mater praefati Petri Maes vidua Caroli Maes prioris mariti et uxor Guillelmi De Smet actualis aet[atis] 73 annorum qui stultus furiosus paucis diebus post etiam obiit et Ipris cum caeteris sepultus Joanna Theresia Mortier (quae in Registro Baptis 9 octobris 1767 adscripta est Clara Mortier sed erronee ut dicit maritus ejus) uxor Benedicti Bruwier aetatis 33 annor[um] cum tribus prolibus suis

Joannes Francisus aet[atis] 7 annor[um] }
Constantia Coleta aet[atis] 5 annor[um] } filii Benedicto Bruwier
Anna Catharina Theresia aetatis 3 annorum }
omnes Ipris sepulti

Vertaald:

13 december 1767. Door de kwade zot Petrus Maes, zoon van Carolus, oud 42 jaar, werden vermoord Judoca de Coutre, moeder van de voornoemde Petrus Maes, weduwe in vorig huwelijk van Karel Maes, huidige echtgenote van Guillelmus Desmet, 73 jaar, welke kwade zot eveneens enkele dagen later overleed en in Ieper met de overigen begraven werd. Joanna Theresia Mortier (die in het doopregister op 9 oktober 1767 ingeschreven is als Clara Anna Mortier, maar foutief, volgens het zeggen van haar echtgenoot), echtgenote van Benedict Bruwier, oud 33 jaar, met haar drie kinderen

Joannes Franciscus, 7 jaar oud }
Constantia Coleta, 5 jaar oud } kinderen van Benedictus Bruwier
Anna Catherina Theresia, oud 3 jaar }
Allen in Ieper begraven

[40] Aanvankelijk sprak men nog van Kerkevoetweg.

[41] Zie ook *'t Mollekrantje*, jg. 19, oktober 1996, p.7-9: *Jeroom Mallisse: kunstzinnige duizendpoot met poëtische geest...*

[42] Op mijn vraag naar een Molwandeling was Georges Desmet zo vriendelijk een wandeltocht uit te schrijven. Eerder al had hij zich met zijn Molwandelingen verdienstelijk gemaakt.

[43] De tekst werd nagelezen door Georges Desmet, waarvoor oprechte dank.

vervolg ereleden in Izegem :

Terryn-Declercq, Rik, Melkmarkt 2 bus 5
Thibau, Eric, Rozelaan 75
Vanacker, Robert, Steenovenstraat 10
Vanackere, Herwig, Prinsdomlaan 39
Vanbeckevoort, Jaak, Meensestraat 133
Van den Avenne, Zeno, Populierenstraat 3
Vandenbroucke, Guido, Leenstraat 135
Vandenweghe, Gerard, Wallemotestraat 59
Vandeputte, Didier, Nederweg 14/7
Vandeputte, Genoveva, Gentsestraat 84
Vanderheeren, Lucien, Zevekotestraat 15
Vandevoorde, Wilfried, Wilgenstraat 1
Vandewalle, Antoinette, Nieuwstraat 9
Vande Walle, Jos, Rozenlaan 70
Vandommele, Koenraad, Voetbalstraat 8
Vandommele, Kris, Henri Dunantstraat 34
Vandommele, Roger, Sint-Rafaëlstraat 17
Vandorpe, Gerard, Ter Wallenstraat 34
Vandorpe, Marcel, Negenhoekstraat 9
Vandromme, Willy, Baronstraat 112
Vanhaverbeke, Flore, Ommegangstraat 9/3
Vanhaverbeke-Leroy, Luc, Mentenhoekstraat 131
Vanlerberghe, José, Hogestraat 41
Vanlerberghe, Myriam, Blekerijstraat 3
Vanneste, André, E.H., Emelgemseplein 3
Vanwalleghem, Dirk, Slagmeersenstraat 41
Velghe, Joris, Kortrijksestraat 42-44
Velghe, Maria, Prins Albertlaan 46
Verbanck, Frans, Roeselaarsestraat 82
Verbeke, Jan, Abelestraat 36
Verduyn, Gaby, Wallemotestraat 65
Verhaeghe, Frits, Wijngaardstraat 11/1
Verhaeghe, Luc, Oekensestraat 29
Verhelst, Gez., Hogestraat 14
Verledens, Willy, Peter Benoitstraat 11
Vermeulen, Marie-José, Brugstraat 30
Werbrouck, Johan, Vijfwegenstraat 25
Willaert, Herman, Lendeleedsestraat 174
Wybo, Monique, Kokelaarsestraat 107
Wylein, Freddy, 11-julistraat 11
Zusters van Liefde, Roeselaarsestraat 47
Zusters van Maria, Gentsestraat 31

Buiten Izegem :

Deblauwe, Jules, St.-Amandstraat 107, 8800 Roeselare
Declercq, Drugo, Heulsestraat 24, 8860 Lendelede
Decock, Albert, Koebroekstraat 11, 8020 Oostkamp
de Pélichy, Asbl. F.RMG, Loveldstraat 104, 9210 Heusden
Depoorter, Frans, Weggevoerdenlaan 2/21 8500 Kortrijk
Descheemaeker, Annemie, Schardauwstraat 17, 8880 Ledegem-Sint-Eloois-Winkel
Durant, Gerard, Arsenaalstraat 37, 8000 Brugge
Haspeslagh, Stefaan, Brandstraat 104, 9830 Sint-Martens-Latem
Maertens, Frank, Oudstrijdersstraat 30 8770 Ingelmunster
Maes, Willy, Dwarsstraat 33, 8531 Bavikhove
Matton, Eric, Resedastraat 2, 9920 Lovendegem
Meyfroidt, Armand, Vlasschaardstraat 12, 8770 Ingelmunster
Ronse, Chris, Meanderlaan 416,4337 Middelburg (Nederland)
Strynckx - Van Hassel, Jan, Rotsstraat 60, 9240 Zele
Vanantwerpen, Lucien, Korenstraat 19, 9800 Deinze
Vandeputte, Emmanuel, Statiedreef 98, 8800 Roeselare
Vandewalle, Roger, Ingelmunstersestraat 13, 8860 Lendelede
Vanneste, Guido, Tarwestraat 10, 8770 Ingelmunster
Veranneman, André, Grote Markt 28/4 8800 Roeselare
Vermandere-Deputter, Geert, Beemd 6, 1654 Huzingen-Beersel

DRUKKERIJ JAN BOGAERT
8870 IZEGEM - (051) 30.26.59

autobedrijf Kemp bvba
Rijksweg 4
8870 Izegem
Tel. 051-31 75 65
Fax-051 31 45 56

PEUGEOT
prestaties & kwaliteit

drukkerij jan bogaert
extra verzorgd drukwerk
in één of meerdere kleuren
voor bedrijf / vereniging / familie

onze-lieve-vrouwestraat 20 • b-8870 izegem
tel. 051 - 30 26 59
fax 051 - 31 44 20
e-mail: bogaert.jan@skynet.be

KBC
Bank & Verzekering

HEEMKUNDIGE KRING
TEN MANDERE
IZEGEM

De kaart afgebeeld op de vernieuwde kaft van ons viermaandelijks tijdschrift is de globale kaart die in 1746 opgemaakt werd door landmeter François De Bal uit Harelbeke van de

„Prochie ende Prinsdomme van Iseghem"

Deze gerestaureerde stadskaart hangt nu in de gemeenteraadszaal van Izegem en is de oudste, meest volledige kaart van onze stad.

Aangesloten bij het West-Vlaams Verbond van Kringen voor Heemkunde

STROBBE 2007 Fotografie: Kari Decock-Izegem